

ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล
ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

สารนิพนธ์

ของ

นางสาว อาภาภรณ์ สังข์ประไพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการ

พฤษภาคม 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

332.71

๒๖๓๔ค

๖๖

๑๖๖ ๙

ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล
ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

๑-๑๗
34

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ

๑

๑๖ ส.ค. ๒๕๕๕

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการ

พฤษภาคม ๒๕๕๕

๒๑ ๑๔๖๑๑

อาภาภรณ์ สังข์ประไพ. (2545). ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ : ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ในด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย และด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ อัตราเงินเดือน อายุการปฏิบัติงาน ระดับตำแหน่ง และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล จำนวน 197 คน โดยการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบระดับชั้นอย่างมีสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ t-test (Independent Samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

ผลการศึกษาค้นคว้า ปรากฏดังนี้

1. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับไม่แน่ใจ
2. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวมและด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีความคิดเห็นด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอัตราเงินเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอายุการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อยและโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

OFFICERS ' OPINION OF BANK FOR AGRICULTURE AND AGRICULTURAL
CO-OPERATIVES IN SUBURB AREA ON A DEBT MORATORIUM AND
DEBT SUSPENSION FOR SMALL FARMERS PROGRAM

AN ABSTRACT

BY

MISS APAPORN SUNGPRAPAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Business Administration degree in Management
at Srinakharinwirot University

May 2002

Apaporn Sungprapai. (2002). *Officers ' Opinion of Bank for Agriculture and Agricultural Co-Operatives in Suburb Area on a Debt Moratorium and Debt Suspension for Small Farmers Program*. Master Project, M.B.A. (Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Dr. Apiruth Tangkrachang.

The purposes of this study are to study and to compare officers' opinion of bank for agriculture and agricultural co-operatives in suburb area on a debt moratorium and debt suspension for small farmers program, in two aspects : the operation of a debt moratorium and debt suspension for small farmers program and the solution of small farmers ; as classified by gender, age, level of education, salary, period of work, level of position and knowledge of a debt moratorium and debt suspension for small farmers program. The sample group use for this study consists of 197 officers of bank for agriculture and agricultural co-operatives in suburb area, who are selected as a sample by using Propotional Stratified Random sampling. The instruments use for data collecting are a five-level rating scale questionnaire. The statistics devices for analysis data are percentage, arithmetic means, standard deviation and use t-test (Independent Samples), One-way Analysis of Variance and multiple comparison by Scheffe'.

The results of this study are as follows :

1. The officers of bank for agriculture and agricultural co-operatives in suburb area have opinion on a debt moratorium and debt suspension for small farmers program as a whole and in all two individual aspects a moderate level.
2. The officers with different gender have opinion on a debt moratorium and debt suspension for small farmers program as a whole and in all two individual aspects with statistically insignificant difference.
3. The officers with different age have opinion on the operation of a debt moratorium and debt suspension for small farmers program and a whole with statistically insignificant difference but the solution of small farmers with statistically significant difference at the .05 level.
4. The officers with different level of education have opinion on the operation of a debt moratorium and debt suspension for small farmers program and the solution of small farmers with statistically significant difference at the .05 level and a whole with statistically significant difference at the .01 level.
5. The officers with different salary have opinion on a debt moratorium and debt suspension for small farmers program as a whole and in all two individual aspects with statistically insignificant difference.

6. The officers with different period of work have opinion on a debt moratorium and debt suspension for small farmers program as a whole and in all two individual aspects with statistically insignificant difference.

7. The officers with different level of position have opinion on the operation of a debt moratorium and debt suspension for small farmers program with statistically significant difference at the .05 level, as a whole and the solution of small farmers with statistically significant difference at the .01 level.

8. The officers with different knowledge have opinion on a debt moratorium and debt suspension for small farmers program as a whole and in all two individual aspects with statistically insignificant difference.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจำ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

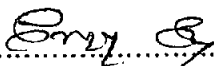
ประธาน

(อาจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจำ)

กรรมการ

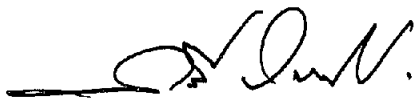
(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรรณวิน)

วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง อาจารย์ที่ปรึกษาการทำสารนิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาช่วยเหลือ แนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของสารนิพนธ์ตั้งแต่เริ่มจนกระทั่งสารนิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ ได้รับการแนะนำแก้ไขและเพิ่มเติมในสิ่งที่ยังไม่สมบูรณ์จากการรองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ทุกๆท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และรวบรวมข้อมูลให้ผู้วิจัย เพื่อประกอบการศึกษาและจัดทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จตามเป้าหมายทุกประการ

ขอกราบขอบพระคุณท่านคณาจารย์ทุก ๆ ท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และเพื่อน ๆ สาขาวิชาการจัดการ โดยเฉพาะคุณรุจา เทพนฤมิตรและคุณเอกภพ โพธิ์ฉลวย ที่คอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือในทุกๆด้านมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ ที่คอยช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ทุกๆด้านของผู้วิจัยตลอดมา จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายสุดนี้ คุณงามความดีและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่พระคุณของคุณพ่อคุณแม่ และคณาจารย์ทุกท่าน ที่เป็นผู้ให้ชีวิตและวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

อาภาภรณ์ สังข์ประไพ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	3
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	7
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	ความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น.....	9
	ความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจ.....	13
	ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร.....	17
	โครงสร้างการดำเนินงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร.....	22
	โครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย.....	24
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
	งานวิจัยในประเทศ.....	30
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	35
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	37
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
	การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	73
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	76
อภิปรายผล.....	80
ข้อเสนอแนะ.....	89
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	89
บรรณานุกรม.....	90
ภาคผนวก.....	96
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	97
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	102
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม.....	105
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล.....	110
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	115

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามสาขาของธนาคาร.....	35
2 แสดงการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ.....	37
3 แสดงการสุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาถึงสัดส่วนของพนักงาน ธ.ก.ส.	37
4 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน.....	41
5 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงาน ธ.ก.ส. จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ อัตราเงินเดือน อายุการปฏิบัติงาน และระดับตำแหน่ง.....	48
6 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงาน ธ.ก.ส. หลังการรวมกลุ่ม จำแนกตามอายุ	50
7 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงาน ธ.ก.ส. จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย.....	51
8 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงาน ธ.ก.ส. หลังการรวมกลุ่ม จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย.....	51
9 แสดงจำนวนและร้อยละความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยของพนักงาน ธ.ก.ส. เป็นรายข้อ.....	52
10 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยโดยภาพรวม.....	54
11 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ จำแนกเป็นรายข้อ.....	54
12 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อยจำแนกเป็นรายข้อ.....	56
13 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามเพศ.....	58
14 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยการเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามเพศ.....	58

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
24 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกร รายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ ด้านการแก้ไขปัญหาของ เกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามอัตราเงินเดือน.....	66
25 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร รายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามอายุการปฏิบัติงาน.....	67
26 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกร รายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ ด้านการแก้ไขปัญหาของ เกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามอายุการปฏิบัติงาน.....	67
27 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร รายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามระดับตำแหน่ง.....	68
28 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกร รายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ ด้านการแก้ไขปัญหาของ เกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามระดับตำแหน่ง.....	69
29 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการ พักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการ พักชำระหนี้ฯ เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับตำแหน่ง.....	69
30 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการ พักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร รายย่อย เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับตำแหน่ง.....	70
31 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการ พักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตาม ระดับตำแหน่ง.....	71

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
32	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร รายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย 72
33	การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกร รายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ ด้านการแก้ไขปัญหาของ เกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ โครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย..... 72

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	7
2 แผนผังโครงสร้างส่วนงานสาขาธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร.....	23

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมมาเป็นเวลานาน เนื่องจากมีสภาพภูมิประเทศที่เหมาะสมกับการเพาะปลูก ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศประมาณร้อยละ 47 ของประชากรทั้งหมด ([http :\\ www.nso.go.th](http://www.nso.go.th)) จึงยึดอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ภาคการเกษตรเป็นพื้นฐานสำคัญในระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพราะเป็นแหล่งผลิตอาหารเพื่อการบริโภคสำหรับประชากรในภูมิภาคต่างๆ ของโลก นอกจากนี้สินค้าเกษตรกรรมยังเป็นสินค้าส่งออกจำหน่ายนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันถึงแม้รายได้จากภาคการเกษตรจะน้อยกว่าภาคอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจอื่นๆ ก็ตาม แต่รายได้จากภาคการเกษตรเหล่านี้เป็นสิ่งที่ช่วยลดการขาดดุลทางการค้าของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาดดุลการค้าจากสินค้านอกภาคการเกษตรที่นำเข้า และผลผลิตทางการเกษตรยังมีบทบาทอย่างสำคัญในการสนับสนุนและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมต่างๆ ให้ความก้าวหน้า เช่น อุตสาหกรรมเครื่องมือทางการเกษตร อุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตร อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น ดังนั้นการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกร จึงมีผลต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยตรง แต่เกษตรกรผู้ดำเนินการผลิต ซึ่งขาดความรู้ ทักษะ ในการพัฒนาอาชีพให้มีผลิตผลสูง ยังประสบปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เช่น สินค้าเกษตรกรรมหลายชนิดผลิตออกมามากเกินความต้องการของตลาด ประสิทธิภาพในการผลิตต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง ส่งผลให้เกษตรกรผู้ผลิตประสบปัญหาขาดทุน ผลิตสินค้าแล้วขายได้ราคาต่ำ หรือประสบปัญหากับความผันผวนของราคาผลิตผล ภาวะการกีดกันทางการค้าของตลาดสินค้าเกษตรของโลกก็ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกษตรกรไม่สามารถที่จะวิเคราะห์ความเสี่ยงได้ รวมทั้งต้องประสบกับความแปรปรวนของสภาพดินฟ้าอากาศ และพ่อค้าคนกลางที่มักจะเอารัดเอาเปรียบเกษตรกร จึงมีผลทำให้เกษตรกรของประเทศยังคงมีฐานะยากจน มีภาระหนี้สินอยู่เป็นจำนวนมาก ประกอบกับราคาสินค้าและค่าครองชีพปรับตัวสูงขึ้นตลอดเวลา รายได้ที่เกษตรกรได้รับจึงไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ส่งผลให้คุณภาพชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกรมีมาตรฐานต่ำ จึงไม่สามารถจะช่วยเหลือตัวเองและทำประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติได้มากนัก

ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อการผลิต รายได้ และความเป็นอยู่ของเกษตรกร ตลอดจนมีผลกระทบต่อการพัฒนาในภาคการเกษตรและเศรษฐกิจของประเทศ สาเหตุสำคัญประการหนึ่งของปัญหานี้หนี้สินของเกษตรกร คือ ถึงแม้ความเจริญทางเศรษฐกิจจะขยายตัวเพิ่มขึ้นแต่เกษตรกรก็ไม่สามารถที่จะพัฒนาตนเองให้ทันต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับเกษตรกรขาดความรู้ ทักษะ และการจัดการที่ดีในการประกอบอาชีพ จึงทำให้เกษตรกรไม่สามารถเพิ่มศักยภาพในการผลิตให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จนประสบกับปัญหาภาระหนี้สินล้นพ้นตัว ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรจึงเป็นปัญหาสำคัญของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติ รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยจึงให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรมาโดยตลอด เช่น โครงการสร้างงานในชนบท โครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจน โครงการสุพรรณบุรีของจังหวัดสุพรรณบุรี และโครงการอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งแต่ละ

โครงการลั่นแต่มิวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรายได้ ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต ยกกระดับคุณภาพชีวิต ให้เกษตรกรมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สำหรับรัฐบาลในยุคนี้นี้ ซึ่งเป็นรัฐบาลที่มี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีการกำหนดนโยบายโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยเป็นเวลา 3 ปี ด้วยการช่วยฟื้นฟูให้มีเงินออมและมีเงินทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัว พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกรทั้งระบบ โดยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรลูกค้าที่มีอยู่กับธนาคาร

โครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยเป็นระยะเวลา 3 ปี เป็นโครงการหนึ่งที่รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังมอบหมายให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เป็นผู้รับผิดชอบตามมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2544 มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยให้สามารถฟื้นฟูตนเองในการประกอบอาชีพ ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต เพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว และเพิ่มขีดความสามารถในการชำระหนี้ อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งจะดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยทุกจังหวัดทั่วประเทศ โดยเกษตรกรที่สามารถเข้าร่วมโครงการได้นั้น จะต้องเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.ที่มีวงเงินกู้ไม่เกิน 100,000 บาท การเข้าร่วมโครงการจะมี 2 ทางเลือก คือ การพักชำระหนี้ ธ.ก.ส. จะงดคิดดอกเบี้ยเงินกู้จากลูกค้าเกษตรกรเป็นระยะเวลา 3 ปี และการลดภาระหนี้ ธ.ก.ส. จะลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ให้ลูกค้าเกษตรกรร้อยละ 3 ต่อปีเป็นระยะเวลา 3 ปี ซึ่งเกษตรกรลูกค้าสามารถตัดสินใจเลือกตามเงื่อนไขที่เหมาะสมกับตนเองประเภทใดประเภทหนึ่ง ทั้งนี้รัฐบาลจะชดเชยรายได้เป็นดอกเบี้ยร้อยละ 8 ต่อปีแก่ ธ.ก.ส. แทนผู้พักชำระหนี้ และชดเชยดอกเบี้ยร้อยละ 3 ต่อปี และดอกเบี้ยเงินฝากร้อยละ 1 ต่อปีแทนผู้ที่ไม่ขอพักชำระหนี้ ทั้งนี้เมื่อรวมกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามโครงการจะไม่เกินในวงเงินปีละ 6,000 ล้านบาท

ถึงแม้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจะเป็นองค์กรหลักในการดำเนินงานให้โครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ แต่บุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานตามนโยบายโครงการ คือ พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีความคุ้นเคยและใกล้ชิดกับเกษตรกรโดยตรง จึงทำให้เข้าใจและทราบถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับเกษตรกร รวมถึงความสามารถในการชำระหนี้ของเกษตรกรได้เป็นอย่างดี เนื่องจากในการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้จะต้องได้รับความร่วมมือจากพนักงานทุกระดับ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าหากได้มีการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย และปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความคิดเห็น ซึ่งพนักงานแต่ละคนย่อมมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป อาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับโครงการ ดังนั้นความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยที่ได้จากการวิจัย จะสะท้อนให้เห็นว่าโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ดังกล่าว จะสามารถช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยได้ตรงตามความต้องการมากน้อยเพียงใด ประกอบกับจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินงานตามโครงการประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

- 1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ในด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย
- 2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ อัตราเงินเดือน อายุการปฏิบัติงาน ระดับตำแหน่ง และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทำให้ทราบความคิดเห็นและปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาใช้ประกอบการวางแผนและพัฒนาการดำเนินงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทั้งหน่วยงานและเกษตรกร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ประกอบด้วย 5 จังหวัด คือ นครปฐม, ปทุมธานี, สมุทรสาคร, นนทบุรี และสมุทรปราการ (สำนักงานนโยบายและแผนกรุงเทพมหานคร. 2543 : 36) ซึ่งเป็นจังหวัดที่ดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยตามนโยบายของรัฐบาล รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 338 คน แบ่งตามสาขาของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ประกอบด้วย 5 สาขา ดังต่อไปนี้

1. สาขานครปฐม	ประกอบด้วยพนักงาน	116	คน
2. สาขาปทุมธานี	ประกอบด้วยพนักงาน	70	คน
3. สาขาสมุทรสาคร	ประกอบด้วยพนักงาน	60	คน
4. สาขานนทบุรี	ประกอบด้วยพนักงาน	52	คน
5. สาขาสมุทรปราการ	ประกอบด้วยพนักงาน	40	คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ประกอบด้วย 5 สาขา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างระดับชั้นอย่างมีสัดส่วน

(Proportional Stratified Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. แบ่งประชากรออกเป็นชั้นๆหรือประเภท โดยแบ่งตามสาขาของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล

2. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ต้องการ โดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรยามาเน่ (Yamane. 1976 : 580 – 581) ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้เท่ากับร้อยละ 5 หรือเท่ากับ .05 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นที่ระดับ 95%

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n คือ จำนวนของตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

N คือ จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e คือ ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ของการสุ่มตัวอย่าง

(กรณีการวิจัยครั้งนี้ e = .05)

$$n = \frac{338}{1 + 338(.05)^2}$$

$$= 184 \text{ คน}$$

3. ทำการคำนวณหาสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างของจำนวนประชากรในแต่ละชั้นภูมิหรือแต่ละสาขา

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในที่นี้ หมายถึง พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล โดยจำแนก ดังนี้

2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- เพศ
 - 1) ชาย
 - 2) หญิง
- อายุ
 - 1) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี
 - 2) 21 – 30 ปี
 - 3) 31 – 40 ปี
 - 4) 41 – 50 ปี
 - 5) 51 – 60 ปี
- ระดับการศึกษาที่สำเร็จ
 - 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี

- 2) ปริญาตรี
- 3) สูงกว่าปริญาตรี
- อัตราเงินเดือน
 - 1) 5,000 - 15,000 บาท
 - 2) 15,001 - 25,000 บาท
 - 3) 25,001 - 35,000 บาท
 - 4) 35,001 - 45,000 บาท
 - 5) 45,001 ขึ้นไป
- อายุการปฏิบัติงาน
 - 1) 1 - 4 ปี
 - 2) 5 - 8 ปี
 - 3) 9 - 12 ปี
 - 4) 13 - 16 ปี
 - 5) 17 ปีขึ้นไป
- ระดับตำแหน่ง
 - 1) ผู้บังคับบัญชาระดับ 9 - 12
 - 2) ผู้ปฏิบัติการระดับ 4 - 8
 - 3) ผู้ปฏิบัติการระดับ 1 - 3

2.1.2 บัณฑิตด้านความรู้ความเข้าใจของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล เกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ในด้าน

- การดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย
- การแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในความหมาย หรือคำจำกัดความของคำบางคำที่ควรทราบในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอกำหนดความหมายและขอบเขตของคำต่างๆไว้ดังต่อไปนี้

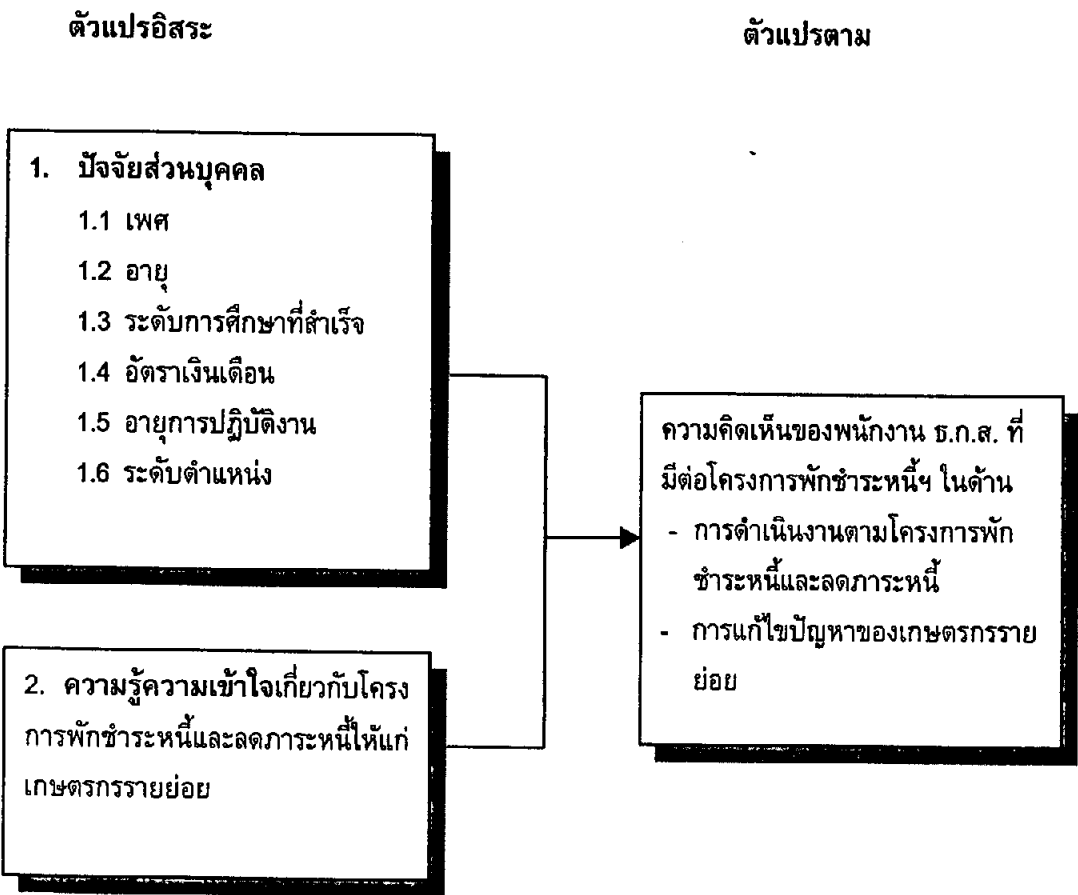
1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความคิด หรือความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณา ซึ่งการแสดงความคิดเห็นอาจจะออกมาในลักษณะที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ ความคิดเห็นมีความหมายที่แคบและตรงจุดกว่าทัศนคติ และมีการเปลี่ยนแปลงได้

2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย หมายถึง การที่พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ เหตุผล วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

- 2.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้เล็กน้อย
- 2.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้ปานกลาง
- 2.3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้มาก
3. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หมายถึง พนักงานทุกระดับที่ได้รับมอบหมายจาก ธ.ก.ส. ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ในเขตปริมณฑล
 4. ธ.ก.ส. หมายถึง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
 5. พนักงานระดับบังคับบัญชา หมายถึง พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑล ที่ดำรงตำแหน่งในระดับ 9 -12
 6. พนักงานระดับปฏิบัติการ หมายถึง พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑล ที่ดำรงตำแหน่งในระดับ 1-8
 7. เขตปริมณฑล หมายถึง จังหวัดที่อยู่รอบๆ กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย นครปฐม, ปทุมธานี, สมุทรสาคร, นนทบุรี และสมุทรปราการ(สำนักงานนโยบายและแผนกรุงเทพมหานคร. 2543 : 36)
 8. ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะต่างๆของบุคคลเป้าหมาย ซึ่งเป็นสภาพทางกายภาพ (โสภา พิสมัย. 2543 : 6) ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง เฉพาะตัวแปรต่างๆ ตามที่ผู้วิจัยคาดไว้ในสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ได้แก่
 - เพศ หมายถึง สถานภาพที่ได้รับแต่กำเนิด จำแนกเป็นเพศชายและเพศหญิง
 - อายุ หมายถึง อายุเต็มของพนักงานนับตามปฏิทินจนถึงวันตอบแบบสอบถาม
 - ระดับการศึกษาที่สำเร็จ หมายถึง วุฒิการศึกษาขั้นสูงสุดของพนักงานแต่ละคน
 - อัตราเงินเดือน หมายถึง เงินเดือนที่พนักงานแต่ละคนได้รับตามบัญชีการกำหนดอัตราเงินเดือนของพนักงาน
 - อายุการปฏิบัติงาน หมายถึง อายุการทำงานของพนักงานแต่ละคนที่ได้ปฏิบัติงานมาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน (เศษเกิน 6 เดือนขึ้นไป ให้ถือเป็น 1 ปี)
 - ระดับตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งของพนักงานแต่ละคนที่ดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน
 9. เกษตรกรรายย่อย หมายถึง เกษตรกรที่เป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ที่กู้เงินโดยมีวงเงินกู้ไม่เกิน 100,000 บาท
 10. โครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย หมายถึง โครงการแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรรายย่อย ของกระทรวงการคลัง ซึ่งมีระยะเวลาของโครงการตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2544 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2547 มีวัตถุประสงค์เพื่อลดภาระหนี้สินและพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรรายย่อย
 11. ความคิดเห็นที่มีต่อโครงการ หมายถึง ความคิด ความรู้สึกของพนักงาน ธ.ก.ส. ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย แล้วแสดงออกมาในลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเป็นกรอบและกำหนดเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ โดยกำหนดตัวแปรซึ่งคิดว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน
2. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน
3. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน
4. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอัตราเงินเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน
5. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอายุการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน
6. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน
7. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่อไปนี้

1. ความหมายและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น
2. ความหมายและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจ
3. ความเป็นมาและการดำเนินงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
4. โครงสร้างธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
5. โครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

จากการตรวจสอบเอกสารปรากฏว่า ได้มีผู้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้หลายท่าน ดังนี้

กู๊ด (Good. 1959 : 376) ให้ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) ไว้หลายความหมาย ได้แก่

1. ความหมายทั่วไป หมายถึง ความเชื่อ ความเห็น ข้อพิจารณา ความรู้สึก หรือทัศนคติที่ยังไม่ได้ รับการพิสูจน์อย่างแน่นอนและยังขาดน้ำหนักทางเหตุผลหรือการวิเคราะห์ หรือกล่าวกว้างๆ ได้ว่ามีความเป็น ไปมากกว่าความรู้

2. ความหมายเฉพาะ หมายถึง การพิจารณาหรือการวินิจฉัยอย่างมีแบบแผนจากแหล่งข้อมูลหรือ บุคคลที่เชื่อถือได้

3. ความคิดเห็นสาธารณะ (Public Opinion) หมายถึง การพิจารณาหรือข้อวินิจฉัยรวมๆ ของกลุ่ม คนในสังคมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ หรือข้อเท็จจริง

เวบสเตอร์ (Webster. 1967 : 385) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็น คือ ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความแน่นอน หรือความรู้อันแท้จริง แต่จะตั้งอยู่ที่จิตใจ ความคิดและการลงความ เห็นของแต่ละบุคคลที่เห็นว่าน่าจะเป็นจริงหรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้

โคลาซ่า (Kolasa. 1969 : 386) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกของแต่ละ บุคคล ในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผล (Evaluation) สิ่งใดสิ่งหนึ่ง จากสถานการณ์สิ่งแวดล้อม (Circumstances) ต่างๆ

เบสท์ (Best. 1977 : 169) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกในด้านความเชื่อที่จะนำไปสู่ การคาดคะเน หรือการแปลผลเกี่ยวกับพฤติกรรม หรือเหตุการณ์ต่างๆ ความคิดเห็นมีความหมายใกล้เคียง กันกับทัศนคติมากไม่สามารถแยกกันออกได้ เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกออกมาเป็นคำพูด การ เขียนที่มีลักษณะเป็นการลงมติหรือการตีความ โดยอาศัยประสบการณ์และสภาพแวดล้อม ซึ่งอาจเป็น ลักษณะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

สรวง สุทธิเลิศอรุณ และคณะ (2522 : 99) กล่าวว่าความคิดเห็น คือ การแสดงออกถึง วิจารณ์ฐานที่มีต่อเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นมีความหมายที่แคบกว่าเจตคติ เพราะความคิดเห็นเป็น ของบุคคล เปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง (Fact) และเจตคติ (Attitude) ของบุคคล ในขณะที่เจตคติแสดง ความรู้สึกทั่วไปเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดเห็นจะเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

พัชรกร การ์นต์ (2533 : 29) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า คือ การแสดงออกถึงทัศนคติ ความรู้สึก ความเชื่อหรือค่านิยมของบุคคลโดยการใช้ภาษาพูดหรือการเขียน และโดยมากความคิดเห็นจะเป็น เรื่องที่เกี่ยวกับความจริง

จากความหมายต่างๆของความคิดเห็น สรุปได้ว่าความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางด้าน ความรู้สึก ความคิด หรือความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้น เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณา ซึ่งการแสดงความคิดเห็นอาจจะ ออกมาในลักษณะที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ ความคิดเห็นมีความหมายที่แคบและตรงจุดกว่าทัศนคติ และมีการเปลี่ยนแปลงได้

แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ไมเออร์ (Maier. 1955 : 52) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของทัศนคติส่วนหนึ่ง และ เป็นการแปลความหมายของข้อเท็จจริงอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งการแปลความหมายย่อมขึ้นอยู่กับอิทธิพลของทัศนคติ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2527 : 174) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกโดยการพูดหรือการ เขียนเกี่ยวกับทัศนคติความเชื่อ หรือค่านิยมของบุคคล ความคิดเห็นไม่เหมือนทัศนคติตรงที่ไม่จำเป็นต้อง แสดงความรู้สึก อารมณ์ หรือแม้กระทั่งการแสดงพฤติกรรมที่จะตอบสนองเองหรือไม่ตอบสนองต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่งเป็นเพียงคำพูดพร้อมเหตุผลที่บุคคลคิดขึ้นมา และถ้ามีคนไม่เห็นด้วย บุคคลนั้นก็อาจเปลี่ยนคำพูดดัง กล่าวได้ ดังนั้นบุคคลที่มีทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมอย่างหนึ่ง แต่ถ้าไม่แสดงความคิดเห็นออกมาก็จะ ไม่มีผู้ใดทราบเลยว่าบุคคลนั้น มีทัศนคติหรือความเชื่อ หรือค่านิยมเช่นใด

ประเสริฐ แยมกลิ่นฟุ้ง (2509 : 31-32) ได้กล่าวถึงความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดง ออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะเท่านั้น ความคิดเห็นอาจเป็นผลมาจากทัศนคติของบุคคล ความคิดเห็น ของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคลอีกด้วย ซึ่งคุณสมบัติประจำตัวบางอย่าง เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน การติดต่อกันระหว่างบุคคลนับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้บุคคลและ กลุ่มมีความคิดเห็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ทั้งนี้เพราะพื้นฐานความรู้อันเป็นกระบวนการสังคมที่ได้รับจากการ ศึกษามาเป็นเวลานานหลายปี จะเป็นรากฐานในการก่อให้เกิดความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

สุพัทธา สุภาพ (2520 : 10) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ด้วยการพูดหรือการเขียน ซึ่งในการแสดงออกนี้จะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคล เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาและประเมินค่าก่อนที่จะมีการตัดสินใจแสดงออก ซึ่งการแสดงออกนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้

สุโท เจริญสุข (2525 : 58-59) กล่าวถึงความคิดเห็นว่าเป็นสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิด จากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล อันเป็นผลทำให้บุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉยๆ

จากแนวคิดของความคิดเห็น สรุปได้ว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกโดยการพูดหรือการเขียนถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะเท่านั้น ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของทัศนคติส่วนหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน และการติดต่อระหว่างบุคคล เป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาและประเมินค่า

ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น

ชาตียาโย โทสินธิติ (2529 : 15) สิ่งที่มีอิทธิพลที่ทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน ประกอบด้วย

- การอบรมของครอบครัว อิทธิพลของครอบครัวมีมากกว่าปัจจัยอื่นๆ เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกของบุคคล
 - กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง บุคคลเมื่ออยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใดก็จะมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกับกลุ่มและสังคมนั้นๆ กลุ่มเป็นส่วนผลักดันให้บุคคลมีการเรียนรู้โดยตรง
 - วัฒนธรรมประเพณี บุคคลเมื่อได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมและประเพณีใด ย่อมปฏิบัติตามวัฒนธรรมและประเพณีนั้น และมักจะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมและประเพณีของตนไปในทางที่ดี
 - การศึกษา ระดับการศึกษามีอิทธิพลมากต่อการแสดงความคิดเห็น เพราะเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับบุคคล
 - สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เพราะว่าจะเป็นสื่อในการสร้างความคิดเห็นทั้งทางด้านบวกและด้านลบได้
- ออสแคมป์ (Oskamp. 1977 : 119-133) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็น ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คือ อวัยวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้รับความรู้ ความผิดปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัส ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ดีต่อบุคคลภายนอก
 2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเอง หรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความฝังใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน
 3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็กผู้ปกครองจะเป็นผู้อยู่ใกล้ชิด และให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย
 4. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนกันหรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย
 5. สื่อมวลชน คือ สื่อต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ดังนั้นสื่อเหล่านี้ จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล
- ฟอสเตอร์ (Foster. 1952 : 119) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีมูลเหตุ 2 ประการ คือ
1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการพบเห็น ความคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือโดยไม่ได้พบเห็นของจริงถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม
 2. ระบบค่านิยม และการตัดสินค่านิยม เนื่องมาจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินค่านิยมไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน

สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น มีอยู่หลายประการ เช่น ปัจจัยส่วนบุคคลหรือภูมิหลังของแต่ละบุคคล ประสบการณ์ในการทำงาน พื้นความรู้ต่างๆ ซึ่งแต่ละบุคคลจะได้รับการสั่งสมมาแตกต่างกัน จึงมีผลให้ความคิดเห็นของแต่ละบุคคลแตกต่างกันได้

ประเภทของความคิดเห็น

เรมเมอร์ (กิตติ สุทธิสัมพันธ์. 2542 : 10 ; อ้างอิงจาก Remmer. 1954 : 6-7 . *Introduction to Psychology*) ได้จำแนกความคิดเห็นออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด – เชิงลบสุด (Extreme opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรง เปลี่ยนแปลงยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ได้แก่ ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย เป็นต้น

อุทัย หิรัญโต (2519 : 80-81) ได้ให้ความเห็นว่า ความคิดเห็นของคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินก็มี ลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้น เป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งที่ติดตัวเป็นเวลานาน เป็นความคิดทั่วไป ไม่เฉพาะอย่าง ซึ่งมีประจำของคนทุกคน ความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้ง เป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่ในระยะเวลาสั้น เรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอต่อการพิสูจน์ มีความรู้สึกแห่งอารมณ์น้อย เกิดขึ้นได้ง่าย แต่ก็สลายตัวเร็ว

สรุปได้ว่าความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้ เป็นความคิดเห็นทั่วไป ซึ่งมีประจำตัวของทุกคน และความคิดเห็นที่เกิดจากความรู้ความเข้าใจ

การวัดความคิดเห็น

โทมัส (Thomas. 1959 : 234) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็นโดยทั่วไปต้องมีส่วนประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่ถูกวัด สิ่งเร้า และการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูง-ต่ำ มาก-น้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่ตอบคำถามเลือกตอบแบบสอบถาม

เบสท์ (Best. 1977 : 171) ได้เสนอว่าวิธีที่ง่ายที่สุดที่จะบอกถึงความคิดเห็น คือ การแสดงร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะใดและจะได้ทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้ หรือวางนโยบายใดๆตามความคิดเห็นที่ออกมาได้ จะทำให้ผู้บริหารเห็นสมควรหรือไม่ ในอันที่จะดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป

ชอร์ และ ไรท์ (Shaw and Wright. 1976 : 28-29) ได้กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นลักษณะของแต่ละบุคคล การวัดจึงวัดจากแรงจูงใจ การรับรู้ แต่มีข้อแตกต่างของประสบการณ์และปัจจัยอื่นๆ จึงมีวิธีการวัดความคิดเห็น ดังนี้

1. การฉายภาพ (Projection technique) เป็นการวัดโดยการสร้างจินตนาการจากภาพ โดยภาพจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมาและสามารถพิจารณาได้ว่าบุคคลมีความคิดเห็นหรือความรู้สึกอย่างไรต่อภาพที่เห็น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับมาเป็นสำคัญ

2. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการซักถามบุคคลช่วยให้ข้อมูลที่ขยายครอบคลุมทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

3. การส่งแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นวิธีการวัดความคิดเห็นที่สิ้นเปลืองเวลาและเงินทุน

น้อยกว่าวิธีอื่น โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มที่ต้องการศึกษาให้ตอบกลับมา แต่มีข้อจำกัดอยู่ที่ผู้ที่ตอบแบบสอบถามต้องอ่านออกเขียนได้

4. การให้เล่าความรู้สึก (Self-report) เป็นการวัดโดยการให้บุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา ซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนี้เกิดตามประสบการณ์และความสามารถออกมา

พรเพ็ญ เพชรสุทธิ (2531 : 3) ได้เขียนในเอกสารบรรยายของคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องการวัดทัศนคติ กล่าวว่า การสร้างมาตราการวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นมีอยู่หลายวิธี แต่วิธีที่แพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีของเทอร์สโตน (Thurstone's Method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็น scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal-appearing intervals)

2. วิธีของกัตต์แมน (Guttman's Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับของทัศนคติสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของข้อความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบเอส ดี สเกล (Semantic Differential Scale : S-D Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Bipolar adjective) เช่น ดี-เลว, ชยัน-ชี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีของลิเคิร์ท (Likert's Method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดทัศนคติ และความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีสร้างมาตราวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชอบหรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับ

ดังนั้นการวัดความคิดเห็นสามารถวัดได้โดยการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม และการให้เล่าถึงความรู้สึกในเรื่องที่สนใจศึกษา แต่ที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ การใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวัดความคิดเห็น

ความหมายและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจ

ความหมายของความรู้

กู๊ด (Good. 1973 :325) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึงมวลประสบการณ์ต่างๆที่บุคคลได้รับจากการศึกษาข้อเท็จจริง ปรากฏการณ์และรายละเอียดต่างๆ โดยผ่านการรวบรวมและสะสมไว้ เพื่อสำหรับนำไปใช้ประโยชน์

ชาวล แพร์ตันกุล (2516 : 11) ได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่า หมายถึง ข้อเท็จจริงและรายละเอียดของเรื่องราวและการกระทำใดๆ ที่บุคคลได้สะสมและถ่ายทอดกันต่อกันมาตั้งแต่ในอดีต และบุคคลสามารถรับทราบสิ่งเหล่านั้นได้

รัตติกรณ์ จงวิศาล (2535 : 49) ให้คำจำกัดความของความรู้ว่า หมายถึง กฎเกณฑ์ ข้อเท็จจริง และข้อมูลต่างๆที่ได้รับและสะสมไว้ในรูปของการจำ

จันทน์ พรายยิ้มแซ (2531 : 44) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการทรงจำไว้ซึ่งเรื่องราวทั้งปวงของประสบการณ์ที่ผ่านมา รวมถึงที่สัมพันธ์กันกับประสบการณ์นั้นๆด้วย

ประกาศฎีกา สวรรณ (2520 : 10) กล่าวถึง ความรู้ว่าเป็นพฤติกรรมขั้นต้น ซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะโดยการฝึกหรือโดยการมองเห็น ความรู้ขั้นนี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ทฤษฎี ข้อเท็จจริง กฎโครงสร้าง และวิธีการแก้ปัญหาเหล่านี้

จากความหมายต่างๆของความรู้อยู่ สรุปได้ว่าความรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกในด้านการจำและระลึกได้ในข้อเท็จจริง รายละเอียดของเรื่องราว และการกระทำต่างๆที่บุคคลได้ประสบมาแล้วเก็บสะสมไว้ เป็นความจำที่สามารถถ่ายทอดได้

ประเภทของความรู้

ปัญญา เปรมปรีดี (2540 : 81-82) ได้อ้างจากบทความวารสารของบริษัท Ecoz-Alen of Hamiltion (ฉบับ Second Quarter 1996) ชื่อ The Right Path to Knowledge Management ว่าความรู้ (Knowledge) แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. Craft ความรู้นี้จะเกิดขึ้นในคนทำงานมานาน และเป็นงานที่บุคคลนั้นสร้างสรรค์ขึ้นมาเอง เป็นความรู้ที่มีการปรับเปลี่ยนไปได้ตลอดเวลา จึงเหมาะกับสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอๆ เป็นความรู้ที่ถ่ายทอดกันได้ยาก มักจะใช้เวลายาวนานในการเรียนรู้ นอกจากนั้นยังยากต่อการที่จะถ่ายทอดได้อย่างตรงกับที่ครูต้องการ เช่น ความรู้ในงานการผลิตศิลปหัตถกรรม

2. Practical ความรู้นี้จะเกิดขึ้นจากการทำงานตามสั่งแบบซ้ำๆ แต่ละคนจะคิดและปรับตัวให้เข้ากับระบบที่เขาออกแบบไว้ให้ เช่น ในการทำงานผลิตทางอุตสาหกรรม ผู้ปฏิบัติจะค่อยๆพัฒนาตัวเองให้เข้ากับสายพานการผลิต เมื่อพวกเขาคุ้นเคยกับงานแล้วจะสามารถหยิบจับเครื่องมือต่างๆได้โดยไม่ต้องใช้ตามอง ความรู้เหล่านี้เกิดขึ้นกับคนรุ่นหนึ่งแล้วสามารถถ่ายทอดไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งได้ง่าย ประโยชน์ของความรู้เหล่านี้เห็นได้เด่นชัด และสามารถสอนกันได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้แรงงาน

3. Architectural ความรู้นี้จะเกิดขึ้นจากการได้คิด และปรับปรุงกระบวนการผลิตต่างๆวิธีการที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของระบบงานจะค่อยๆเปิดเผยตัวเองขึ้นมา และกลายเป็นความรู้ที่อยู่ในตัวคนเหล่านั้น คนพวกนี้สามารถกลับมาบังคับแล้วออกแบบกระบวนการผลิตใหม่ๆได้มากมาย และสามารถประมาณความสามารถของกระบวนการผลิตเหล่านั้นได้อย่างแม่นยำ ความรู้ประเภทนี้เป็นส่วนผสมระหว่างความรู้ 2 แบบแรก และเป็นสุดยอดของความรู้ ทั้งนี้เพราะสามารถช่วยพัฒนาวิธีการผลิตได้ในระดับสูง ลดค่าใช้จ่าย เพิ่มความเร็วในการทำงาน คนที่มีความรู้ประเภทนี้หายาก คนที่จะสร้างสมความรู้ประเภทนี้จะต้องมีความสามารถสูง เป็นคนฉลาดและช่างสังเกต การสร้างคนประเภทนี้จึงค่อนข้างยาก แต่เมื่อเกิดความรู้ความเข้าใจประเภทนี้แล้วจะสามารถถ่ายทอดให้แก่คนอื่น (ที่มีความฉลาดในระดับเดียวกัน) ได้ง่าย ความรู้ประเภทนี้จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด ที่สามารถพัฒนาสังคมได้ การก่อตัวของความรู้ทางด้านนี้จะสามารถทำได้แทบจะนับไม่ถ้วน แต่ต้องใช้เวลาและโอกาส

บลูม และคณะ (Bloom and others. 1956 : 359) ได้แบ่งพฤติกรรมด้านความรู้หรือความสามารถทางด้านสติปัญญาออกเป็น 6 ระดับ โดยเรียงลำดับจากความสามารถขั้นต่ำไปสูง ดังนี้

1. ความรู้-ความจำ (Knowledge or Recall) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงถึงการจำได้หรือระลึกได้ เป็นความรู้ในเรื่องเฉพาะๆ เช่น ความรู้คำศัพท์เฉพาะ ความรู้ในข้อเท็จจริงบางอย่าง เป็นความรู้ในเรื่องวิธีการจัดกระทำเฉพาะเรื่อง และเป็นความรู้ในเรื่องที่เป็นสากลและนามธรรมในสาขาต่างๆ เช่น ความรู้ในเรื่อง กฎ ทฤษฎี โครงสร้าง

2. ความเข้าใจ (Comprehension or Understanding) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงว่าสามารถอธิบายได้ ขยายความด้วยคำพูดของตนเองได้ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหรือการตอบสนอง 3 แบบ คือ

2.1 การแปล (Translation)

2.2 การตีความหมาย (Interpretation)

2.3 การขยายความสรุปความ (Extrapolation)

3. การนำไปใช้ (Application) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงว่าสามารถนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ และแตกต่างจากสถานการณ์เดิมได้

4. การวิเคราะห์ (Analysis) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่สามารถแยกสิ่งต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อยๆ ได้อย่างมีความหมาย และเห็นความสัมพันธ์ของส่วนย่อยๆ เหล่านั้นด้วยหรืออาจกล่าวได้ว่า การวิเคราะห์มี 3 ความหมาย คือ

4.1 การวิเคราะห์ให้ได้หน่วยย่อย

4.2 การวิเคราะห์เนื้อหาความสัมพันธ์

4.3 การวิเคราะห์เนื้อหาหลัก

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) คือ ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงถึงความสามารถในการรวบรวมความรู้และข้อมูลต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้แนวทางที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ การสังเคราะห์ มี 3 ประเภท คือ

5.1 สังเคราะห์ให้ได้ผลเฉพาะเรื่อง

5.2 สังเคราะห์ให้ได้แผนงานหรือแผนปฏิบัติการ

5.3 สังเคราะห์ให้ได้ระดับนามธรรมที่สูงขึ้น

6. การประเมินค่า (Evaluation) ได้แก่ พฤติกรรมความรู้ที่แสดงถึงความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือทางเลือกได้อย่างถูกต้อง จำแนกได้ 2 ประเภท คือ

6.1 การประเมินที่อิงเกณฑ์ภายใน

6.2 การประเมินที่อิงเกณฑ์ภายนอก

สรุปได้ว่าความรู้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ความรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนไปได้ตลอดเวลา เพื่อให้เหมาะกับสถานการณ์ต่างๆ
2. เป็นการนำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเองได้
3. เป็นความรู้ที่เกิดจากความคิด การรวบรวมข้อมูลต่างๆ อย่างเป็นระบบ และสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆ ได้

ความหมายของความเข้าใจ

สำหรับความหมายของคำว่า ความเข้าใจ นั้นได้มีนักวิชาการ และผู้ศึกษาวิจัยได้ให้ความหมายดังนี้ คือ

บลูม และคณะ (Bloom and others. 1971 : 271) กล่าวว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการค้นขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล แยกเป็น 3 ขั้นที่สำคัญคือ การแปลความหมายของคำ และข้อความสัญลักษณ์ในแง่มุมมองใหม่ตามเนื้อเรื่องและหลักวิชาการนั้นๆ การตีความโดยเอาความหมายจากการแปลทั้งหมดมารวมกันแล้วสรุปหรือขยายความนั้นตามแนวใหม่ ทักษะใหม่ มุมมองใหม่ เพื่อให้กว้างไกลออกไปจากข้อเท็จจริง โดยจะต้องให้ข้อมูล หรือแนวโน้มอย่างเพียงพอ

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 105) ได้ให้ความหมายว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ ไปดัดแปลงปรับปรุง เพื่อให้สามารถจับใจความ อธิบาย หรือเปรียบเทียบ ย่นย่อเรื่อง

ราว ความคิดเห็นข้อเท็จจริงต่างๆ ทั้งยังสามารถอธิบาย และเปรียบเทียบสิ่งที่มีลักษณะและสภาพคล้ายคลึง เป็นทำนองเดียวกับของเดิมได้ บุคคลที่มีความเข้าใจในสิ่งใดจะสามารถแปลความหมาย หรือตีความ หรือขยายความเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้

จากความหมายต่างๆของความเข้าใจ สรุปได้ว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความเข้าใจในเนื้อหา ความสามารถในการนำความรู้ มาใช้ให้เกิดประโยชน์เหมาะสมกับสถานการณ์และประสบการณ์ของตนเอง

การวัดความรู้ความเข้าใจ

ซวาล แพตติกุล (2516 : 201) กล่าวไว้ว่า การที่จะกล่าวว่าผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้ที่จะนับว่าเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องใดๆนั้น จะต้องมียุติกรรมทางจิตวิทยา 2 ประการ คือ จำเรื่องราวนั้นได้กับระลึกเรื่องราวนั้นออกมา ความจำ(Memory)เป็นฝ่ายรับเก็บไว้ในตัว ความระลึก(Recall)เป็นฝ่ายจ่ายออกจากตัว การที่ใครกล่าวว่า "รู้ แต่พูดไม่ถูก" หรือ "รู้แต่นึกไม่ออก" นั้น แท้จริงก็คือผู้ที่ยังไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น เพราะเรายังไม่มีวิธีตรวจสอบว่าสมองของผู้นั้นได้บันทึกเรื่องนี้ไว้จริงๆหรือไม่ เราต้องอาศัยพฤติกรรมที่ผู้นั้นแสดงออกมาเป็นเครื่องชี้วัดว่าผู้นั้นเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องนั้นจริงหรือไม่ ฉะนั้นการวัดความรู้สักก็คือ การวัดสมรรถภาพสมองด้านการระลึกออกของความจำนั่นเอง

รัตติกรณ์ จงวิศาล (2535 : 51) การวัดความรู้ ความสามารถในการระลึก (Recall) เรื่องราวข้อเท็จจริงหรือประสบการณ์ต่างๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่บุคคลได้รับจากคำสอนการบอกกล่าว การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งตำรา จากสิ่งแวดล้อมต่างๆ ด้วยคำถามวัดความรู้แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. ถามความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหา ข้อเท็จจริงต่างๆของเรื่องราวทั้งหลาย ประกอบด้วยคำถามประเภทต่างๆ เช่น ศัพท์และนิยาม กฎและความจริงหรือรายละเอียดเนื้อหาต่างๆ
2. ถามความรู้ในวิธีการ เป็นการถามวิธีปฏิบัติต่างๆ แบบแผน ประเพณี ขั้นตอนการปฏิบัติทั้งหลาย เช่น ถามระเบียบแบบแผน ลำดับขั้นและแนวโน้ม การจัดประเภทและหลักเกณฑ์ต่างๆ
3. ถามความรู้รวบยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุปหรือหลักการของเรื่องที่เกิดจากการผสมผสานหาลักษณะ เพื่อรวบรวมและย่อลงมาเป็นหลักหรือหัวใจของเนื้อหานั้นๆ

รวีวรรณ ชินะตระกูล (2533 : 38-41) ในการสร้างแบบทดสอบเพื่อเป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ ที่เป็นที่ยุติจัก แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอบต้องเขียนตอบ เป็นการยากที่จะควบคุมการตอบของผู้สอบได้ แบบทดสอบชนิดนี้ยังแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบที่ไม่จำกัดคำตอบ (Essay-extended response) หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้ตอบมีสิทธิในการตอบอย่างเสรี

1.2 แบบทดสอบที่จำกัดคำตอบ (Essay-restricted response) หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้ตอบมีสิทธิในการตอบจำกัด

1.3 แบบทดสอบแบบตอบสั้นๆ (Short-answer) หมายถึงแบบทดสอบที่ต้องการคำตอบที่เป็นวลีเท่านั้น

1.4 แบบทดสอบแบบให้เติมคำให้สมบูรณ์ หมายถึง 3 แบบทดสอบที่ต้องการให้เติมคำตอบ

2. แบบปรนัย เป็นแบบทดสอบที่มีรูปแบบ (Structure) มากที่สุด สามารถใช้วัดผลได้ แบบทดสอบแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

2.1 แบบถูกผิด (True-False) คำถามชนิดนี้ถามถึงความจริง หลักการ กฎต่างๆ และการตีความ

2.2 แบบทดสอบแบบจับคู่ (Matching) ลักษณะของข้อสอบจะมี 2 คอลัมน์ คอลัมน์หนึ่งเป็นชุดของคำถาม อีกคอลัมน์หนึ่งเป็นชุดของคำตอบ ซึ่งผู้ตอบจะเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพื่อให้สอดคล้องกับคำถาม

2.3 แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) ข้อสอบแบบนี้จะประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นส่วนของโจทย์ (Stem) อีกส่วนหนึ่งเป็นตัวเลือก (Alternative) มีตั้งแต่ 3-5 ตัวเลือก แบบทดสอบประเภทนี้จะวัดความสามารถของสมองได้ตั้งแต่ขั้นต่ำจนถึงขั้นสูงๆ โดยคำตอบในตัวเลือกนั้นจะมีข้อถูกอยู่เพียงข้อเดียว ส่วนข้ออื่นๆเป็นตัวลวง (Distracters) เป็นแบบทดสอบที่นิยมใช้กันมาก เพราะมีข้อดีที่ว่าการให้คะแนนไม่ว่าใครตรวจ การให้คะแนนจะเท่ากันเสมอ

จำนง แพร่รัตนกุล (2531 : 24-29) แบบทดสอบที่ดีต้องมีทั้งความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นสูง สามารถที่จะจำแนกบุคคลที่มีความรู้กับบุคคลที่ไม่มีความรู้ (คนเก่ง-คนไม่เก่ง) ออกจากกันได้จริง ไม่ว่าแบบทดสอบนั้นจะเป็นแบบอัตนัยหรือปรนัย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดความรู้และความเข้าใจเป็นการวัดระดับความสามารถในการจดจำ พิจารณาข้อเท็จจริงของข้อมูลที่ได้รับ และการผสมผสานกับประสบการณ์เดิมของตนเอง และสามารถวัดได้จากแบบทดสอบ

ความเป็นมาและการดำเนินงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ในปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แนวความคิดที่จะจัดตั้งธนาคารของชาวนาชาวไร่ หรือ “ธนาคารการเกษตร” ขึ้น เพื่อช่วยปลดปล่อยหนี้สินของเกษตรกร เนื่องจากเกษตรกรมีเงินทุนไม่เพียงพอสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในระหว่างฤดูกาลเพาะปลูก ดังนั้นเกษตรกรจึงกู้ยืมเงินจากนายทุน โดยเสียดอกเบี้ยในอัตราสูงและสร้างภาระผูกพันกับนายทุน บางครั้งต้องขายผลผลิตโดยผู้ให้กู้เงินเป็นผู้กำหนดราคาซื้อตามใจชอบ เกษตรกรจึงตกอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบและมีหนี้สินพอกพูนตลอดเวลา รวมทั้งเพื่อที่จะให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกรเมื่อประสบภัยธรรมชาติ

อย่างไรก็ตาม ในขณะนั้นรัฐบาลยังมีปัญหาด้านเงินทุนในการจัดตั้งธนาคารประกอบกับมีสหกรณ์การเกษตร ในรูปของสหกรณ์เงินทุนหมุนเวียนจากธนาคารสยามกัมมาจล จำกัด และจากพระคลังออมสิน ดังนั้นเกษตรกรซึ่งเป็นสมาชิกของสหกรณ์จึงได้อาศัยเงินทุนจากสหกรณ์ เพื่อไปใช้ลงทุนประกอบอาชีพการเกษตรของตน ความคิดที่จะจัดตั้งธนาคารเกษตรหรือธนาคารชาวนาในครั้งนั้นจึงได้ล้มเลิกไป

นับจาก พ.ศ. 2490 เป็นต้นมา กิจการสหกรณ์เริ่มเติบโตขึ้น รัฐบาลจึงได้จัดตั้งธนาคารเพื่อการสหกรณ์ เพื่อทำหน้าที่เป็นแหล่งเงินทุนอำนวยสินเชื่อแก่สหกรณ์ทั้งหลายที่มีอยู่ในประเทศไทย จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2509 รัฐบาลได้ทบทวนและพิจารณาการจัดตั้งธนาคารขึ้นใหม่ เพื่อให้ทำหน้าที่แทนธนาคารเพื่อการสหกรณ์โดยมีเหตุผลดังนี้

1. ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ให้เงินกู้แก่สมาชิกเท่านั้น ในขณะที่ยังมีเกษตรกรที่มีใช้สมาชิกสหกรณ์อีกเป็นจำนวนมากที่ต้องการเงินทุน ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ไม่มีอำนาจหน้าที่ให้กู้ได้

2. ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ให้เงินกู้ส่วนใหญ่เป็นแบบระยะยาวหรือปานกลาง แต่เกษตรกรมีความต้องการเงินทุนเพื่อผลิตผลระยะสั้นเป็นอันมาก

3. ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ มิได้ทำหน้าที่ให้สินเชื่อแบบกำกับแนะนำ (Supervised Credit) และ ยังไม่มีหน่วยงานใดทำหน้าที่ได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว รัฐบาลจึงได้ตราพระราชบัญญัติจัดตั้งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ขึ้นเมื่อ พ.ศ.2509 โดยให้เป็นสถาบันการเงินระดับชาติทำหน้าที่อำนวยความสะดวกโดยตรงให้แก่ เกษตร และสถาบันเกษตรกร ได้แก่ กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร

พ.ร.บ. ดังกล่าวมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ.2509 โดยได้รับโอนบรรดาสินทรัพย์ หนี้สิน ความรับผิดชอบธุรกิจ พนักงาน และลูกจ้างมาจากธนาคารเพื่อการสหกรณ์ ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตรมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงการคลัง มีวัตถุประสงค์ให้ความช่วยเหลือทางการเงิน เพื่อส่งเสริมอาชีพการเกษตรหรือการดำเนินงานของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร ตลอดจนส่งเสริมให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร สามารถประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการเกษตร เพื่อเพิ่มรายได้แก่ครอบครัว

สำนักงานใหญ่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ตั้งอยู่เลขที่ 469 ถนนนครสวรรค์ (นางเลิ้ง) แขวงจิดลดา เขตดุสิต กรุงเทพฯ โดยมีสำนักงานสาขาและหน่วยอำเภอตั้งอยู่ในจังหวัดและอำเภอ ต่างๆ ทั่วราชอาณาจักรไทยรวม 505 สาขา

- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีการแบ่งส่วนงานออกเป็น 3 ระดับ คือ
- 1. ส่วนงานในสำนักงานใหญ่
 - 2. ส่วนงานในระดับภาค
 - 3. ส่วนงานในระดับสาขา สาขาทำหน้าที่ในการดำเนินธุรกิจของธนาคารในเขตท้องที่รับผิดชอบ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และแผนงานของธนาคาร

คณะกรรมการธนาคารมีจำนวนทั้งสิ้นไม่เกิน 11 คน เป็นผู้กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลกิจการ ทั่วไปของธนาคาร

คณะกรรมการธนาคาร ประกอบด้วย	
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	ประธานกรรมการ
ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
ผู้แทนกรมส่งเสริมสหกรณ์	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	กรรมการ
ผู้แทนสหกรณ์การเกษตรผู้ถือหุ้น	กรรมการ
ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	กรรมการและเลขานุการ
และกรรมการอื่น ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเพิ่มเติมอีกไม่เกิน 2 คน	

การดำเนินงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

การให้บริการด้านสินเชื่อ

การให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นการให้กู้เงินแบบกำกับ และแนะนำ(Supervised Credit) เพื่อช่วยให้เกษตรกรลูกค่านำเงินกู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดย

พนักงานธนาคาร จะออกไปตรวจสอบควบคุมการใช้เงินกู้ของลูกค้าให้เป็นไปตามแผนงาน ในกรณีที่ลูกค้าดำเนินการเกษตรแล้วไม่มีปัญหาเมื่อถึงคราวชำระหนี้เงินกู้ เกษตรกรลูกค้าสามารถติดต่อธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสาขาที่ใกล้บ้าน สำหรับในกรณีที่ปัญหา อุปสรรคต่อการชำระหนี้ พนักงานธนาคารก็จะให้คำแนะนำและแก้ไขด้วยการผ่อนเวลาชำระหนี้ และการผลิตชำระเงินรายงวดต่อไป

กลุ่มลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

กลุ่มลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หมายถึง กลุ่มของเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้าของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้เคียงกัน รู้จักคุ้นเคยกันและรู้งานการเกษตรของกันและกันเป็นอย่างดี กลุ่มลูกค้าหนึ่งๆ จะต้องมีการจดทะเบียนจำนวนตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ที่สมัครใจเข้าร่วมกลุ่มกันและมีความประสงค์ที่จะกู้เงินจากธนาคาร เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายและค่าลงทุนในการประกอบอาชีพการเกษตรโดยใช้หลักประกันรับรองรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมกันและหรือค้ำประกันซึ่งกันและกัน ในแต่ละกลุ่มลูกค้าจะคัดเลือกลูกค้าคนใดคนหนึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มลูกค้า ซึ่งจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในกิจการของธนาคาร ยินยอมเสียสละเวลาและอุทิศตนเพื่อเป็นผู้ประสานงานระหว่างธนาคารและกลุ่มลูกค้า

คุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นลูกค้า เกษตรกรผู้ที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้าของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จะต้องมีความคุณสมบัติดังนี้

1. มีสัญชาติไทย
2. มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี
3. เป็นเกษตรกรตามข้อบังคับของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
4. มีความชำนาญหรือได้รับการฝึกอบรมในการเกษตรมาแล้วพอสมควร
5. มีที่ดินอยู่และประกอบการเกษตรส่วนใหญ่ในท้องที่ดำเนินงานของสาขา ซึ่งตนเองขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้าประจำมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 1 ปี
6. เป็นผู้ก่อให้เกิดผลิตผลการเกษตรเพื่อขายในปีหนึ่งๆ เป็นมูลค่าพอสมควร หรือมีสูตรจะปรับปรุงการเกษตรให้มีรายได้เพียงพอที่จะชำระหนี้ได้
7. เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต ขยันขันแข็งในการประกอบอาชีพ มีชื่อเสียงดี และรู้จักประหยัด
8. ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
9. ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
10. ไม่เคยถูกให้ออกจากการเป็นลูกค้าประจำสาขา และปัจจุบันไม่ได้เป็นผู้กู้เงินของสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร หรือสถาบันใดๆ ที่ดำเนินธุรกิจทางด้านสินเชื่อเพื่อการเกษตร

การให้สินเชื่อแก่เกษตรกรรายคน

การให้สินเชื่อแก่เกษตรกรรายคน หมายถึง การให้เงินกู้แก่เกษตรกรโดยตรง ซึ่งเกษตรกรจะกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้จะต้องเป็นลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ด้วยการขอขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้าประจำสาขา ทั้งนี้เกษตรกรไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใดๆ ในการขอขึ้นทะเบียนเพียงแต่ไปแจ้งความประสงค์ต่อพนักงานของธนาคารที่สาขาหรือหน่วยอำเภอ ซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่ที่เกษตรกรผู้นั้นมีที่ดินอยู่ พนักงานธนาคารจะให้ความช่วยเหลือแนะนำวิธีการต่างๆ ในการเข้าเป็นลูกค้าและให้จัดตั้งกลุ่มลูกค้าขึ้นหรือเข้าร่วมในกลุ่มลูกค้าที่มีอยู่เดิม เงินกู้สำหรับเกษตรกรรายคน ได้แก่ เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกษตร เงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตร เงินกู้เพื่อรอการขายผลิตผลการเกษตร เงินกู้เพื่อชำระหนี้หรือไถ่ถอน หรือรับโอนคืนที่ดินการเกษตร

1. เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตร ได้แก่ เงินกู้เพื่อเป็นค่าเมล็ดพันธุ์พืช ปุ๋ย ยาป้องกันกำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์ อาหารสัตว์ วัสดุการเกษตร ค่าเครื่องมือการเกษตร ค่าน้ำมัน ค่าซ่อมแซม อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตร ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าซื้อปุ๋ยสัตว์ หรือสัตว์ปีก หรือสัตว์น้ำเพื่อเลี้ยงไว้ขาย ค่าจ้างเกี่ยวกับการเกษตร ค่าใช้จ่ายในการเตรียมเพื่อขายแปรรูปผลผลิตผลการเกษตรเพื่อขาย ค่าเช่าเกี่ยวกับการเกษตรเฉพาะที่ต้องชำระด้วยเงินสด ค่าภาษีอากรเกี่ยวกับการเกษตร ค่าบริการต่างๆเกี่ยวกับการเกษตร และค่าใช้จ่ายของครัวเรือนตามที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดทำบัตรสุขภาพของคนในครัวเรือน ตามโครงการบัตรสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น

เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตร สำหรับฤดูกาลผลิตหนึ่งๆอาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลิตผลหลัก” คือ เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตรอย่างเดียวหรือหลายอย่าง ซึ่งลูกค้ายในกลุ่มเดียวกันทุกคนหรือเป็นส่วนใหญ่ทำการผลิตโดยลงมือทำการเพาะปลูก เก็บเกี่ยวและขายในเวลาใกล้เคียงกัน และสามารถชำระคืนเงินกู้ให้เสร็จสิ้นในเวลาใกล้เคียงกันได้

2. เงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตร เงินกู้ประเภทนี้สามารถแบ่งตามระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ได้ 2 ประเภทคือ

2.1 เงินกู้ระยะปานกลาง เป็นเงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตร ซึ่งมีอายุใช้งานได้เกินกว่า 1 ปี เช่น เงินกู้เพื่อบุกเบิกหรือปรับปรุงที่ดินใช้ทำการเกษตร สร้างหรือปรับปรุงแหล่งน้ำ ซื้อเครื่องจักรกลการเกษตร ลงทุนในการเลี้ยงปศุสัตว์ เป็นต้น กำหนดชำระคืนเงินกู้ภายในไม่เกิน 3 ปี

2.2 เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร เป็นเงินกู้เพื่อเป็นค่าลงทุนในสินทรัพย์ประจำทางการเกษตรหรือเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือวางรูปแบบการผลิตขึ้นใหม่ ซึ่งมีการลงทุนสูงและต้องใช้เวลาอันจึงจะได้รับผลตอบแทนคุ้มค่าเงินลงทุนกำหนดชำระคืนเงินกู้เกินกว่า 5 ปีแต่ไม่เกิน 15 ปี

3. เงินกู้เพื่อรอการขายผลผลิตผลการเกษตร เงินกู้ประเภทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกษตรกรสามารถเก็บผลิตผลไว้รอราคาได้ โดยไม่จำเป็นต้องขายในช่วงที่ผลิตผลออกมาสู่ตลาดเป็นจำนวนมากและมีราคาต่ำ โดยเกษตรกรจะได้รับเงินกู้เป็นค่าใช้จ่ายในระหว่างรอการขายผลิตผล และทั้งนี้เกษตรกรจะต้องใช้ผลิตผลการเกษตรของตนเป็นประกันการชำระคืนเงินกู้

4. เงินกู้เพื่อชำระหนี้หรือไถ่ถอน หรือรับโอนคืนที่ดินการเกษตร แบ่งได้เป็น 5 ประเภท คือ

4.1 เงินกู้ระยะปานกลาง ได้แก่ เงินกู้เพื่อชำระหนี้สินเดิมเกี่ยวกับเกษตรก่อนเป็นลูกค้ายธนาคาร

4.2 เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 1 ได้แก่ เงินซึ่งลูกค้าได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงเนื่องจากภัยธรรมชาติหรือภัยพิบัติ ขอกู้เพื่อชำระหนี้ที่มีอยู่เดิมแก่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หรือบุคคลภายนอกอันเนื่องจากภัยธรรมชาติหรือภัยพิบัติ และเพื่อปรับปรุงการประกอบการเกษตรของตนในทางที่จะได้ผลดีขึ้น ภัยธรรมชาติ หมายถึง ภัยอันเกิดจากการแปรปรวนของธรรมชาติ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อการผลิตอย่างร้ายแรง เช่น ฝนแล้ง น้ำท่วม พายุ ลูกเห็บ ศัตรูและโรคพืชระบาด เป็นต้น ภัยพิบัติ หมายถึง ภัยที่ไม่สามารถป้องกันได้ เช่น ไฟไหม้ โจรผู้ร้ายจี้ปล้น หรือมีผู้ทำร้ายลูกค้าผู้กู้หรือคนในครัวเรือนผู้กู้จนเป็นเหตุให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเป็นจำนวนมาก

4.3 เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2 ได้แก่ เงินกู้ซึ่งลูกค้าคนหนึ่งหรือหลายคนขอกู้เพื่อชำระหนี้เงินกู้ให้แก่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร แทนผู้กู้เดิมซึ่งตาย วิกลจริตไปเสียจากภูมิสำเนาหรือถิ่นที่อยู่ หรือมีเหตุอื่น ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพได้

4.4 เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิม ได้แก่ เงินกู้เพื่อชำระหนี้สินเดิมและหรือเพื่อไถ่ถอน

หรือรับโอนที่ดินการเกษตร ซึ่งเดิมเป็นของตน หรือเป็นของบิดามารดาของตน ตลอดจนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงานเกษตรในฤดูแรก การลงทุนในสินทรัพย์การเกษตรที่จำเป็น และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นที่เกี่ยวกับการจัดจ้างของสหกรณ์ทรัพย์

4.5 เงินกู้ระยะยาวพิเศษ ได้แก่ เงินกู้ซึ่งลูกค้านหนึ่งหรือหลายคนขอกู้เงินเพื่อชำระหนี้เงินกู้ให้แก่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร แทนผู้กู้เดิมซึ่งตายหรือมีเหตุอื่น ๆ ที่ทำให้ไม่อาจดำเนินตามโครงการหรือแผนงานได้

การให้บริการด้านเงินฝากและการระดมทุน

1.ประเภทเงินฝากออมทรัพย์ บัญชีเงินฝากประเภทนี้อำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้าผู้ฝากเงินโดยทั่วไป สามารถถอนเงินที่ฝากไว้กับธนาคารไปใช้จ่ายได้โดยสะดวกรวดเร็ว โดยธนาคารจะคิดดอกเบี้ยให้แก่ลูกค้าผู้ฝากตามจำนวนเงินคงเหลือในบัญชีเป็นรายวันและจะนำดอกเบี้ยทบเป็นต้นเงินให้ทุก ๆ 6 เดือน ในปลายเดือนมีนาคมและเดือนกันยายนของทุกปี ซึ่งมีหลายแบบ คือ

1.1 เงินฝากออมทรัพย์ใช้สมุดเงินฝาก ธนาคารจะออกสมุดคู่ฝากให้แก่ลูกค้าผู้ฝากเงิน ซึ่งจะบันทึกรายการเคลื่อนไหว ทางบัญชีที่เกี่ยวข้องและแสดงจำนวนเงินรวมคงเหลือที่ฝากไว้กับธนาคารให้ลูกค้าผู้ฝากยึดถือไว้เป็นหลักฐาน

1.2 เงินฝากออมทรัพย์ไม่ใช้สมุดเงินฝาก เป็นเงินฝากออมที่ไม่ใช้สมุดการถอนจะใช้ใบถอนเงินฝากที่ธนาคารเป็นผู้ออกให้

1.3 เงินฝากออมทรัพย์ใช้บัตรเงินฝากออมทรัพย์ เป็นบัตรเงินฝากออมทรัพย์ที่มีราคาฉบับละ 500 บาท เปิดบริการที่สำนักงาน ธ.ก.ส. หน่วยประจำอำเภอ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่เกษตรกร และประชาชนทั่วไปที่อยู่ห่างไกลและไม่สะดวกที่จะเดินทางมาฝาก-ถอนเงิน

1.4 เงินฝากออมทรัพย์พิเศษ เป็นบริการเงินฝากที่มีผลตอบแทน อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าเงินฝากออมทรัพย์ประเภทอื่น และได้รับการยกเว้นไม่ถูกหักภาษีจากรายได้ดอกเบี้ย ซึ่งสิทธิพิเศษนี้ได้รับการผ่อนผันยกเว้นจากกระทรวงการคลังเป็นพิเศษ

1.5 เงินออมทรัพย์ทวีโชค เป็นเงินฝากที่ผู้จะมีโอกาสรับทั้งดอกเบี้ยและโชคจากรางวัลต่างๆ ที่ธนาคารกำหนดขึ้น

1.6 เงินออมทรัพย์ทวีสิน เป็นเงินฝากออมทรัพย์ประเภทมีรางวัลราคาหน่วยละ 500 บาท ระยะเวลาการฝาก 3 ปี เมื่อครบกำหนดได้ถอนจะได้รับดอกเบี้ย และมีโอกาสได้รับผลตอบแทนจากการออกรางวัลทุก 3 เดือน

2. ประเภทบัญชีเงินฝากประจำ บัญชีเงินฝากประเภทนี้ เป็นบัญชีเงินฝากประเภทที่มีการกำหนดระยะเวลา ซึ่งจะต้องมีระยะเวลาการฝากเงินเกิน 3 เดือนขึ้นไป จึงจะได้รับดอกเบี้ย เงินฝากประเภทนี้ จะได้อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าเงินฝากประเภทอื่น ซึ่งการฝากแต่ละครั้งจะต้องฝากตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป สำหรับเงินฝากประจำนี้ให้บริการ 2 แบบ คือ

2.1 แบบใช้สมุดเงินฝาก ธนาคารจะออกสมุดเงินฝากให้แก่ลูกค้า ซึ่งจะบันทึกรายการเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องและแสดงจำนวนเงินรวมคงเหลือที่ฝากไว้กับธนาคาร

2.2 แบบใช้บัตรเงินฝากประจำ เป็นบัตรเงินฝากประจำชนิดเปลี่ยนมือไม่ได้ ซึ่ง ธ.ก.ส. จะออกให้แก่ผู้ฝากไว้เป็นหลักฐาน นอกจากนี้แล้ว ยังสามารถใช้เป็นหลักประกันในการขอให้ธนาคารออกหนังสือค้ำประกันต่างได้อีกด้วย

๒๕๕๖/๑

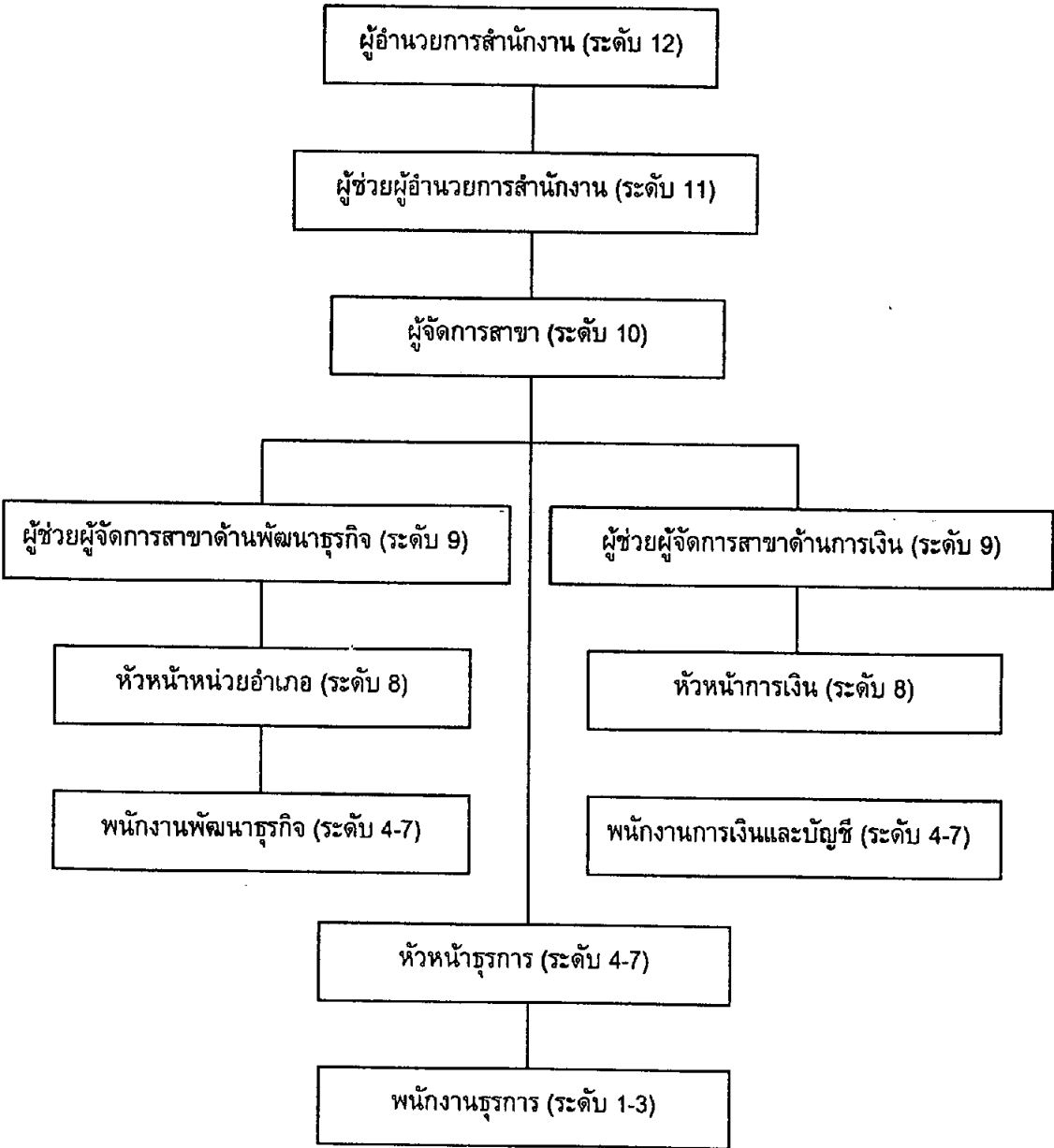
๕. 3

3.ประเภทบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน บัญชีเงินฝากประเภทนี้ เป็นบัญชีเงินฝากประเภทใช้เช็คในการถอนเงิน โดยธนาคารจะคัดเลือกบุคคลที่น่าเชื่อถือเป็นเจ้าของบัญชีประเภทนี้ เพื่อช่วยให้เช็คของธนาคารเป็นที่มั่นใจแก่ผู้รับเช็คว่าจะได้รับเงินตามเช็คอย่างแน่นอน

จากการดำเนินงานดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าธนาคารพยายามที่จะให้ความช่วยเหลือ และเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท ในองค์กรของธนาคารเองก็เร่งปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพงานบริการ เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

โครงสร้างการดำเนินงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเป็นสถาบันการเงินของรัฐ มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงการคลัง บริหารงานภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานคณะกรรมการบริหาร ปัจจุบันโครงสร้างของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในส่วนของงานของสาขาเป็นดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 โครงสร้างส่วนงานสาขาของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

การกำหนดหน้าที่ของงานและหน่วยงานในสายงานสาขา มีการแบ่งส่วนงานออกเป็น 3 สายงานหลักๆ คือ สายงานพัฒนาธุรกิจ สายงานบัญชีการเงิน และสายงานธุรการ ซึ่งขึ้นตรงต่อผู้อำนวยการสำนักงาน โดยพนักงานระดับบังคับบัญชาจะอยู่ระดับ 9-12 ส่วนพนักงานระดับปฏิบัติการจะอยู่ระดับ 1-8

แนวคิดเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ของเกษตรกรรายย่อย

1. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันประชากรส่วนใหญ่ของประเทศมีฐานะยากจน โดยผู้ที่มีปัญหามากที่สุด คือ เกษตรกรรายย่อย ดังนั้นรัฐบาลจึงกำหนดนโยบายให้มีโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้สินของเกษตรกรรายย่อย โดยจะช่วยฟื้นฟูให้มีเงินออมและเงินทุน เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพสร้างรายได้ให้ครัวเรือน ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกรทั้งระบบ ตลอดจนช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมให้ดีขึ้นด้วย

เนื่องจากเกษตรกรรายย่อยที่มีปัญหาความยากจน ส่วนใหญ่กู้เงินจาก ธ.ก.ส. และเป็นลูกค้าที่กู้เงินโดยไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้วงเงินไม่เกิน 100,000 บาท ดังนั้นรัฐบาลจึงได้กำหนดเป็นหลักการช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยลูกค้า ธ.ก.ส. ที่ไม่มีความสามารถเพียงพอในการชำระหนี้หนี้แก่ ธ.ก.ส. อันเนื่องมาจากเหตุสุจริตและจำเป็นให้ได้รับการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้เป็นเวลา 3 ปี ให้แก่เกษตรกรรายย่อยที่ยังพยายามรักษาวินัยในการชำระหนี้แก่ ธ.ก.ส. และยังมีศักยภาพในการขยายการผลิตต่อไป การช่วยเหลือลูกค้าดังกล่าวจะต้องเป็นไปภายใต้หลักการรักษาวินัยทางการเงินและการคลัง เพื่อให้มีการใช้เงินของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นภาระกับผู้เสียภาษีน้อยที่สุด โดยให้ธนาคารดัดแปลงดอกเบี้ยจากลูกค้าที่เข้าพักชำระหนี้และลดดอกเบี้ยร้อยละ 3 ต่อปี แก่ผู้ที่ยังชำระหนี้กับธนาคารต่อไป ทั้งนี้รัฐบาลจะชดเชยรายได้ดอกเบี้ยร้อยละ 8 ต่อปีแก่ธนาคารแทนผู้พักชำระหนี้และชดเชยดอกเบี้ยร้อยละ 3 ต่อปี และดอกเบี้ยเงินฝากร้อยละ 1 ต่อปี แก่ธนาคารแทนผู้ที่ไม่ขอพักชำระหนี้แล้วแต่กรณี ทั้งนี้เมื่อรวมกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามโครงการจะไม่เกินในวงเงินปีละ 6,000 ล้านบาท

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้เกษตรกรรายย่อยได้มีโอกาสฟื้นฟูตนเองในการประกอบอาชีพ และปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตของครัวเรือนให้ดีขึ้น

2.2 เพื่อลดภาระหนี้สินของเกษตรกรรายย่อย และเพิ่มขีดความสามารถในการชำระหนี้เมื่อสิ้นสุดโครงการ

2.3 เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยอันจะก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นด้วยการฟื้นฟูอาชีพ การบริหารจัดการและการออมเงิน

3. ระยะเวลาของโครงการ

วันที่ 1 เมษายน 2544 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2547

4. หลักเกณฑ์ทั่วไป

ตามนโยบายของรัฐบาลได้กำหนดให้จัดทำโครงการแบ่งออกเป็น 2 ทางเลือก คือ การพักชำระหนี้ และการลดภาระหนี้ (ชดเชยดอกเบี้ย 3%) โดยให้เกษตรกรลูกค้าสามารถตัดสินใจเข้ารับความช่วยเหลือตามทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงภาระหนี้และขีดความสามารถในการชำระหนี้ของตนเอง ทั้งนี้โดยใช้ที่ประชุมกลุ่มพิจารณาความเหมาะสมและลงมติให้ความเห็นชอบ ส่วนลูกค้าที่ไม่สังกัดกลุ่มให้สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของทางเลือกจากบุคคลที่น่าเชื่อถือ ซึ่งรู้จักลูกค้ารายนั้นดี

กรณีลูกค้าได้รับอนุมัติให้พักชำระหนี้แล้ว ลูกค้าจะต้องจัดทำแผนฟื้นฟูการประกอบอาชีพ และแผนการออมที่สม่ำเสมอตลอดระยะเวลา 3 ปี เพื่อให้สามารถพัฒนาขีดความสามารถในการชำระหนี้หลังจากสิ้นสุดการพักชำระหนี้แล้ว เช่น การเพิ่มความรู้ในการผลิต การตลาด หรือการประกอบอาชีพของคนในครัวเรือน การลดต้นทุนการผลิต การดำเนินกิจกรรมตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง หรือฟื้นฟูการบริหารการ

จัดการในการผลิต การรู้จักประหยัดและมีแผนดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายใน วันที่ 30 กันยายน 2544 และแต่ละสาขาจะต้องติดตามผลการดำเนินงานของลูกค้ายกพักรักษาหนี้เป็นประจำทุกปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

5. หลักเกณฑ์การพักชำระหนี้

5.1 คุณสมบัติของลูกค้ายก

- 5.1.1 เป็นลูกค้ายกตามข้อบังคับของธนาคาร
- 5.1.2 เป็นเกษตรกร ผู้รับใช้หนี้เงินกู้ของลูกค้ายกที่มีเหตุผลปกติตามสัญญาการใช้หนี้บุคคลอื่น อยู่ก่อนวันที่ 1 เมษายน 2544
- 5.1.3 ไม่เป็นผู้ที่ถูกธนาคารดำเนินคดีในฐานะผู้กู้
- 5.1.4 เป็นผู้ที่มีลักษณะหนี้เงินกู้ตามข้อ 5.2 ที่เป็นภาระหนักและไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ได้เนื่องจากเหตุสุจริตและจำเป็น

5.2 ลักษณะหนี้เงินกู้

5.2.1 ลูกค้ายกตามข้อ 5.1.1 ที่มีหนี้เงินกู้ ณ สิ้นวันที่ 31 มีนาคม 2544 วงเงินกู้รวมกันทุกสัญญาไม่เกิน 100,000 บาท (ไม่รวมหนี้เงินกู้ตามโครงการนโยบายรัฐ หนี้เงินกู้ตามสัญญาการใช้หนี้บุคคลอื่น หนี้เงินกู้พิเศษ และหนี้เงินกู้ตามสัญญารวมดอกเบี้ยเงินกู้

5.2.2 หนี้เงินกู้ตามสัญญาการใช้หนี้บุคคลอื่นของลูกค้ายกตามข้อ 5.1.2 ต้องมีวงเงินกู้รวมกันทุกสัญญาไม่เกิน 100,000 บาท

5.2.3 การคำนวณวงเงินกู้ให้นับวงเงินกู้ตามสัญญาเครดิตเงินสามารถรวมกับวงเงินกู้ของสัญญาอื่นที่ยังมีหนี้ (ให้ใช้วงเงินกู้ที่ธนาคารอนุมัติ)

5.3 ข้อกำหนดหรือเงื่อนไข

5.3.1 เป็นลูกค้ายกที่มีรายชื่อตาม "ทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิ" หากพบว่าไม่เป็นเกษตรกรไม่มีสิทธิเข้าพักชำระหนี้

5.3.2 ต้องแสดงความประสงค์ขอพักชำระหนี้ภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2544

5.3.3 ต้องจัดทำแผนฟื้นฟู แผนการออม และข้อตกลงต่อท้าย หรือสัญญาการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ 30 กันยายน 2544

5.3.4 ไม่มีสิทธิกู้เงินจากธนาคาร ตลอดระยะเวลาพักชำระหนี้ หากลูกค้ายกได้รับเงินกู้หรือกู้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2544 เป็นต้นไปจะไม่สิทธิพักชำระหนี้

5.3.5 ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐบาลกำหนด กล่าวคือ ลูกค้ายกพักชำระหนี้ต้องใส่ใจมุ่งมั่น และให้ความร่วมมือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการฟื้นฟูการประกอบอาชีพและพัฒนาความรู้ของตนเอง

5.3.6 ดอกเบี้ยเงินกู้ของสัญญาเงินเดิมทุกสัญญาที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ 1 เมษายน 2544 (ดอกเบี้ยค้างชำระ) ผู้ขอพักชำระหนี้ต้องรับภาระชำระคืนธนาคารตามความสามารถและที่มาแห่งรายได้ด้วยตนเอง

5.3.7 ต้องอยู่ในระยะพักชำระหนี้อย่างน้อย 1 ปี ยกเว้น ขอชำระหนี้เงินกู้เสร็จสิ้น เพื่อขอยกเลิกการพักชำระหนี้

5.3.8 กรณีมีเหตุผิดปกติกับลูกค้ายกที่พักชำระหนี้ และมีทายาท หรือบุคคลอื่นที่เป็นเกษตรกรเข้ารับใช้หนี้แทนลูกค้ายก จะได้รับสิทธิการพักชำระหนี้ตามระยะเวลาที่เหลือของโครงการ

5.3.9 ผู้ค้ำประกัน ผู้รับรองรับผิดชอบลูกหนี้ร่วม หรือผู้จำนองค้ำประกันต้องให้ความยินยอมให้ลูกค้ายกที่เป็นลูกหนี้พักชำระหนี้

5.4 สิทธิประโยชน์

5.4.1 ได้รับการเลื่อนกำหนดชำระคืนเงินกู้ออกไปเป็นเวลา 3 ปี

5.4.2 ดอกเบี้ยเงินกู้ที่เกิดขึ้นในระหว่างการพักชำระหนี้ รัฐบาลเป็นผู้จ่ายให้ธนาคารแทน
ลูกค้า

5.4.3 ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากเพิ่มขึ้นอีก 1% จากธนาคาร สำหรับยอดเงินฝากไม่เกิน
50,000 บาท

5.4.4 ลูกค้าที่เข้าพักชำระหนี้เดิมเป็นลูกค้าอยู่ในชั้นใด (ณ วันที่ 1 เมษายน 2544) ให้
อยู่ในชั้นลูกค้านั้น ตลอดระยะเวลาการพักชำระหนี้

5.4.5 มีสิทธิได้รับการสนับสนุนทางวิชาการ และหรือปัจจัยทางการผลิตจากรัฐบาลตาม
หลักเกณฑ์การฟื้นฟูการประกอบอาชีพของเกษตรกร

5.5 การพ้นจากการพักชำระหนี้

5.5.1 ไม่จัดทำหรือไม่ปฏิบัติตามแผนการฟื้นฟูการประกอบอาชีพ และแผนการออมเงิน
ที่จัดทำไว้กับธนาคาร

5.5.2 แสดงความประสงค์ขอออกจากการพักชำระหนี้หลังจากครบระยะเวลา 1 ปี

5.5.3 ถูกธนาคารดำเนินคดีในฐานะผู้กู้

5.5.4 พ้นจากการเป็นลูกค้าของธนาคาร

ทั้งนี้ ลูกค้ารายใดที่พ้นจากการพักชำระหนี้ไม่มีสิทธิพักชำระหนี้

6. หลักเกณฑ์การลดภาระหนี้ (ไม่พักชำระหนี้)

6.1 คุณสมบัติของลูกค้า

6.1.1 มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดของธนาคาร

6.1.2 เป็นลูกค้าที่ขอออกจากการพักชำระหนี้เพื่อจะขอลดภาระหนี้

6.2 ลักษณะหนี้เงินกู้

6.2.1 มีหนี้เงินกู้ตามข้อ 5.2 และเป็นหนี้ปกติ ณ วันที่ 31 มีนาคม 2544 หรือ

6.2.2 ณ วันที่ 31 มีนาคม 2544 ไม่มีหนี้เงินกู้ เนื่องจากได้ชำระหนี้ในรอบปีที่ผ่านมา
(1 เมษายน 2543-31 มีนาคม 2544) เสร็จสิ้น

6.3 ข้อกำหนดและเงื่อนไข

6.3.1 เป็นลูกค้าที่มีรายชื่อตาม “ทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิ”

6.3.2 สามารถกู้เงินได้ตามปกติ รวมถึงมีสิทธิกู้เงินพิเศษตามหลักเกณฑ์ลูกค้านั้นดี
ของธนาคาร

6.3.3 ได้รับการจัดชั้นลูกค้าตามหลักเกณฑ์ปกติของธนาคารทุกปี

6.4 การพ้นจากการลดภาระหนี้

6.4.1 ชำระหนี้ไม่ได้ตามกำหนด ยกเว้นได้รับการเปลี่ยนแปลงกำหนดชำระหนี้

6.4.2 มีวงเงินกู้เกิน 100,000 บาท (กรณีเป็นเงินลงทุน นับตั้งแต่วันรับเงินกู้ กรณีเป็น
เงินค่าใช้จ่าย นับตั้งแต่วันที่บันทึกสัญญาเครดิตเงินสด)

6.4.3 พ้นจากการเป็นลูกค้าของธนาคาร

6.4.4 ถูกธนาคารดำเนินคดีในฐานะผู้กู้

ทั้งนี้ ลูกค้ารายใดที่พ้นจากการลดภาระหนี้ ไม่มีสิทธิขอลดภาระหนี้

6.5 สิทธิประโยชน์

6.5.1 ได้รับการลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ 3% ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2544 หรือตั้งแต่วันที่ถัดจากวันรับเงินกู้ถึงวันชำระหนี้ ตลอดระยะเวลาการลดภาระหนี้

6.5.2 ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากเพิ่มขึ้นอีก 1% จากรัฐบาล สำหรับยอดเงินฝากไม่เกิน 50,000 บาท

6.5.3 สามารถกู้เงินได้ตามปกติ สำหรับลูกค้าชั้น AAA AA และ A มีสิทธิกู้เงินเพิ่มพิเศษเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายได้อีกไม่เกิน 30,000 บาท

6.5.4 มีสิทธิได้รับบัตรเอกสิทธิและสิทธิประโยชน์ เช่น ทุนการศึกษา ประกันสุขภาพ ประกันชีวิต เป็นต้น

7. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

7.1 การคัดเลือกลูกค้า

การคัดรายชื่อลูกค้าผู้มีสิทธิเข้าร่วมโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ให้ดำเนินการดังนี้

7.1.1 ตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม 2544 หลังการจัดชั้นลูกค้า ในขั้นตอนการปฏิบัติงาน สันปีของระบบเงินกู้ เครื่องจะทำการคัดเลือกลูกค้าที่มีสิทธิ์เข้าร่วมโครงการโดยอัตโนมัติและให้แต่ละสาขาจัดพิมพ์ทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิ์ ตามวิธีปฏิบัติของกองพัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์

7.1.2 ให้พนักงานการเงินส่งทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิ์ ให้หน่วยอำเภอไปสอบถามความประสงค์ในการพักชำระหนี้หรือลดภาระหนี้จากลูกค้า

7.2 การประชุมกลุ่มลูกค้า

ให้หน่วยอำเภอวางแผนนัดประชุมกลุ่มลูกค้า ให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2544 โดยให้ลูกค้านำสมุดบัญชีเงินกู้ มาในวันประชุมด้วย

7.2.1 ให้เตรียมทะเบียนรายชื่อลูกค้าผู้มีสิทธิ์ ข้อมูลลูกค้ารายคน และจัดทำข้อมูลเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียระหว่างการพักชำระหนี้และการลดภาระหนี้ให้ลูกค้าเห็นได้อย่างชัดเจนด้วย

7.2.2 การประชุมกลุ่มลูกค้าให้พนักงานชี้แจงหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ ตลอดจนหลักเกณฑ์วิธีดำเนินการของโครงการ ทั้งนี้ สาขาต้องให้ความสำคัญในการชี้แจงให้ลูกค้าผู้มีสิทธิเข้าร่วมโครงการทราบข้อดี ข้อเสีย หลักเกณฑ์ของโครงการก่อน จึงให้ลงลายมือชื่อแสดงความประสงค์ ความสำเร็จของโครงการมิได้อยู่กับจำนวนลูกค้าที่สมัครเข้าพักชำระหนี้เท่านั้น แต่อยู่ที่ลูกค้าสามารถฟื้นฟูการประกอบอาชีพของตนเองจนทำให้ความเป็นอยู่ของครัวเรือนดีขึ้นเมื่อสิ้นสุดหรือออกจากโครงการพักชำระหนี้

7.3 การแสดงความประสงค์

หลังจากประชุมชี้แจงจนลูกค้าเข้าใจดีแล้ว ให้ลูกค้าแสดงความประสงค์ว่าต้องการพักชำระหนี้หรือลดภาระหนี้ (ไม่ขอพักชำระหนี้)

7.4 การพิจารณา

เมื่อทราบความประสงค์ของลูกค้าแล้ว ให้แยกพิจารณาเป็น 2 กรณี ดังนี้

7.4.1 กรณีขอพักชำระหนี้ ให้กลุ่มลงมติรับรองลูกค้าทุกรายว่ามีเหตุสุจริตและจำเป็น (ไม่ใช่เป็นลูกค้าที่ขอขึ้นทะเบียนใหม่ หรือกู้เงินใหม่ หรือมีเจตนาไม่สุจริตในการขอกู้เงินเพื่อหวังผลประโยชน์

ในการพักชำระหนี้) สมควรให้พักชำระหนี้ได้ กรณีที่กลุ่มไม่รับรองให้ถือว่าลูกค้ายานั้นไม่มีสิทธิพักชำระหนี้ ส่วนลูกค้าไม่สังกัดกลุ่มให้ลงลายมือชื่อในแบบคำขอแสดงความประสงค์

ทั้งนี้ต้องชี้แจงให้ชัดเจนว่าหากสิ้นสุดเวลาการพักชำระหนี้แล้ว และผู้ขอพักชำระหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ ผู้ค้าประกันหรือผู้รับรองรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมอาจต้องรับผิดชอบชำระหนี้แทนผู้พักชำระหนี้ และต้องชี้แจงให้ลูกค้าเข้าใจว่าการพักชำระหนี้ในขั้นตอนนี้เป็นการแสดงเจตนาเบื้องต้นเท่านั้น หากธนาคารไปสอบสวน จัดทำแผนฟื้นฟู แผนการออม และเอกสารฉบับสมบูรณ์ตามขั้นตอนการปฏิบัติงานพักชำระหนี้แล้ว ปรากฏว่าไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการพักชำระหนี้จะไม่ได้รับสิทธิพักชำระหนี้

พนักงานต้องเขียนหรือประทับตราอย่าง “พักชำระหนี้ถึง 30 มิ.ย. 47” ในข้อมูลลูกค้ารายคนและสมุดบัญชีเงินกู้เฉพาะสัญญาที่พักชำระหนี้แล้วคืนสมุดบัญชีเงินกู้ให้ลูกค้าด้วย

7.4.2 กรณีขอลดภาระหนี้ (ลดเซเชดดอกเบี้ย 3%) ให้พนักงานบันทึกข้อความ “ลดเซเชด 3%” พร้อมลงลายมือชื่อกำกับในทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิ

7.5 การตรวจเอกสาร ให้หัวหน้าหน่วยอำเภอหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารก่อนเสนออนุมัติ

7.6 การอนุมัติ ให้ผู้รับมอบอำนาจพิจารณาอนุมัติให้พักชำระหนี้ หรือลดภาระหนี้ในทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิ แบบแสดงความประสงค์พักชำระหนี้ ส่งให้ดำเนินการต่อไป

7.7 การบันทึกข้อมูล เมื่อพนักงานการเงินได้รับทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิ แบบคำขอแสดงความประสงค์พักชำระหนี้ ให้บันทึกข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์

7.8 การนัดหมายลูกค้า ให้พนักงานพัฒนาธุรกิจจัดทำหนังสือนัดหมายลูกค้าที่พักชำระหนี้ส่งให้ลูกค้าหรือหัวหน้ากลุ่มตามแผนปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้หน่วยอำเภอจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน 30 กันยายน 2544

7.9 การสอบถามข้อมูล

7.9.1 ให้พนักงานพัฒนาธุรกิจใช้แบบคำขอฟื้นฟูการประกอบอาชีพ และข้อมูลลูกค้ารายคน สอบถามถึงเหตุสุจริตและจำเป็นที่ต้องขอพักชำระหนี้ มูลเหตุความเสียหาย ระดับความเสียหาย ภาระหนี้ของหนี้เปรียบเทียบกับรายได้ ค่าใช้จ่าย และช่วยวางแผนฟื้นฟูการผลิตโดยละเอียด ตลอดจนระยะเวลาพักชำระหนี้

7.9.2 จัดทำประมาณการกระแสเงินสดโดยจัดทำตลอด 4 ปี เพื่อทราบความสามารถในการชำระหนี้หลังจากสิ้นสุดโครงการ

7.9.3 จัดทำแผนการออมโดยใช้ข้อมูลจากประมาณการกระแสเงินสด ซึ่งกำหนดให้ลูกค้าออมอย่างน้อยร้อยละ 20 ของยอดเงินสดยกไป

7.10 การเปลี่ยนแปลงกำหนดชำระและปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เมื่อดำเนินการข้างต้น ให้พิจารณาดำเนินการดังนี้

7.10.1 การเปลี่ยนแปลงกำหนดชำระ

ในกรณีที่เห็นว่าหนี้ไม่เป็นภาระหนัก โดยเฉพาะดอกเบี้ยเดิม โดยพิจารณาจากประมาณการกระแสเงินสดและแผนการฟื้นฟูการประกอบอาชีพ หากลูกค้าสามารถชำระดอกเบี้ยค้างเดิมที่มีอยู่นั้นได้โดยเร็ว ให้จัดทำข้อตกลงต่อท้ายหนังสือกู้เงิน นำเงินต้นตามบัญชีเดิมมากำหนดชำระคืนใหม่เป็นรายบัญชีตามความเหมาะสมโดยสามารถกำหนดงวดใหม่ได้ ยกเว้นหนี้ที่ใช้หลักประกันลูกหนี้ร่วม ต้องกำหนดชำระเพียงงวดเดียว

7.10.2 เมื่อพิจารณาจากประมาณการเงินสดและแผนฟื้นฟูการประกอบอาชีพแล้ว เห็นว่านี่เป็นภาระหนัก โดยเฉพาะดอกเบี้ยเดิมซึ่งไม่สามารถใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงการกำหนดชำระในการแก้ปัญหาหนี้นี้ได้ ให้ดำเนินการทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยนำเงินต้นตามบัญชีเดิมมากำหนดชำระคืนใหม่เป็นรายบัญชีตามความเหมาะสมโดยสามารถกำหนดใหม่ได้ ยกเว้นหนี้ที่ใช้หลักประกันลูกหนี้ร่วมต้องกำหนดชำระเพียงงวดเดียว และนำเฉพาะดอกเบี้ยเดิมไปรวมเป็นบัญชีใหม่แล้วกำหนดชำระตามความเหมาะสม (ห้ามนำเงินต้นไปรวมบัญชีโดยเด็ดขาด)

7.11 การตรวจเอกสาร

หัวหน้าหน่วยอำเภอหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารวิเคราะห์ และให้ความเห็นประกอบเสนอพนักงานผู้รับมอบอำนาจเพื่ออนุมัติ

7.12 การพิจารณา

7.12.1 กรณีเปลี่ยนแปลงกำหนดชำระ ให้ผู้อนุมัติพิจารณารายละเอียดตามข้อ 7.9 7.10 และ 7.11 แล้วลงนามอนุมัติหรือไม่อนุมัติในเอกสาร พร้อมจัดส่งเอกสารให้พนักงานการเงินดำเนินการต่อไป และให้พนักงานพัฒนาธุรกิจแจ้งลูกค้ากรณีไม่อนุมัติ

7.12.2 กรณีปรับปรุงโครงสร้างหนี้ (พักชำระหนี้) ให้คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ระดับอำเภอพิจารณารายละเอียดตามข้อ 7.10 7.11 และ 7.12 แล้วลงมติอนุมัติหรือไม่อนุมัติ พร้อมบันทึกการประชุมและประธานลงนามในเอกสารให้พนักงานการเงินดำเนินการต่อไป และให้พนักงานพัฒนาธุรกิจแจ้งลูกค้ากรณีไม่อนุมัติ

7.13 การบันทึกข้อมูล

เมื่อพนักงานการเงินได้รับเอกสารตามข้อ 7.12 แล้วให้บันทึกข้อมูล กรณีไม่อนุมัติให้พักชำระหนี้ ให้สาขาบันทึกการพ้นจากโครงการตามวิธีปฏิบัติของกองพัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์

7.14 การจัดเก็บเอกสาร

7.14.1 ข้อตกลงต่อท้ายหนังสือเงินกู้ และสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้จัดเก็บไว้กับหนังสือกู้เงินเครดิตเงินสดรายคนตามวิธีปฏิบัติปกติ

7.14.2 รายงานรายละเอียดการบันทึกพักชำระหนี้ประจำวัน ให้สาขาจัดเก็บรวมกับหนังสือเงินกู้ทุกประเภทตามคู่มือว่าด้วยงานสารบรรณ

7.15 การแจ้งลูกค้า แจ้งผลการพิจารณาให้หน่วยอำเภอทราบ เพื่อให้พนักงานแจ้งลูกค้าเพื่อทราบต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยเป็นเรื่องใหม่ ซึ่งดำเนินการเป็นครั้งแรก จึงยังไม่มีผู้ทำการวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็นโดยทั่วไป จึงได้นำผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องอื่นๆ มาเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า และผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบเอกสารที่มีผู้ศึกษาไว้เกี่ยวกับความคิดเห็นโดยที่ศึกษาความคิดเห็นในฐานะที่เป็นตัวแปรตาม ซึ่งมีตัวแปรอิสระต่างๆ ที่มีผลต่อความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

เสริม ไชยณรงค์ (2531 : 65-69) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของคณะกรรมการสภาตำบลที่มีต่อโครงการเตรียมชุมชน เพื่อรับบริการขั้นพื้นฐานในจังหวัดบุรีรัมย์ช่วงปี 2527-2529 ในด้านวัตถุประสงค์ของโครงการ ด้านลักษณะโครงการที่ให้ความช่วยเหลือ และด้านการดำเนินงานโครงการ จำแนกตามอายุ ระยะเวลา ในการดำรงตำแหน่ง เพศ รายได้ และความรู้ความเข้าใจในโครงการ ได้สรุปผลดังนี้

1. คณะกรรมการสภาตำบลที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเตรียมชุมชน เพื่อรับบริการขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. คณะกรรมการสภาตำบลที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเตรียมชุมชน เพื่อรับบริการขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3. คณะกรรมการสภาตำบลที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเตรียมชุมชน เพื่อรับบริการขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4. คณะกรรมการสภาตำบลที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเตรียมชุมชน เพื่อรับบริการขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5. คณะกรรมการสภาตำบลที่มีความรู้ความเข้าใจในโครงการต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเตรียมชุมชน เพื่อรับบริการขั้นพื้นฐาน แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

วินัย บัวประดิษฐ์ (2532 : 43-64) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการที่มีต่อโครงการสุพรรณบุรี ในด้านการดำเนินงาน โดยจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อัตราเงินเดือน อายุราชการ และระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการ ได้สรุปผลดังนี้

1. ข้าราชการที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 45-49 ปี มีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีสูงกว่าข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 35-39 ปี และข้าราชการที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี

2. ข้าราชการที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าข้าราชการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีสูงกว่าข้าราชการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และอนุปริญญาหรือเทียบเท่า

3. ข้าราชการที่มีอัตราเงินเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าข้าราชการที่มีอัตราเงินเดือนตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีสูงกว่าข้าราชการที่มีอัตราเงินเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท

4. ข้าราชการที่มีระยะเวลาเข้าร่วมโครงการต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ข้าราชการที่มีอายุราชการต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าข้าราชการที่มีอายุราชการ 30 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีสูงกว่าข้าราชการที่มีอายุราชการ 5-9 ปี และต่ำกว่า 5 ปี

ไพโรจน์ โพธิ์พฤษาวงศ์ (2533 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการศึกษาทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผลการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมเกษตรกรมีทัศนคติต่อโครงการอยู่ในระดับปานกลาง และการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ พบว่า อายุ การศึกษา การได้รับข่าวสาร ขนาดการถือครองที่ดิน รายได้ การเป็นลูกหนี้ และการไม่เป็นลูกหนี้ มี

ความสัมพันธ์กับทัศนคติของเกษตรกรต่อโครงการรับจำนำข้าวเปลือก ส่วนสภาพการถือครองที่ดินไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเกษตรกร

อาทร พิมชนก (2540 : 86-92) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการกรมการพัฒนาชุมชนที่มีต่อโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจน : ศึกษาเฉพาะเขตรับผิดชอบของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 1 ในด้านการดำเนินงานตามโครงการ ด้านความสำเร็จของโครงการ และด้านผลกระทบของโครงการ โดยจำแนกตามอายุ อายุราชการ รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งในหน่วยงาน สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาและระยะเวลาเข้าร่วมโครงการ ได้สรุปผลดังนี้

1. ข้าราชการที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าข้าราชการที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจนสูงกว่าข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และข้าราชการที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี
2. ข้าราชการที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าข้าราชการที่สถานภาพโสดมีความคิดเห็นที่สูงกว่าข้าราชการที่มีสถานภาพสมรสแล้ว
3. ข้าราชการที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ข้าราชการที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าข้าราชการที่มีตำแหน่งพัฒนาการอำเภอมีความคิดเห็นต่อโครงการสูงกว่าข้าราชการที่มีตำแหน่งเป็นพัฒนาการ
5. ข้าราชการที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าข้าราชการที่มีรายได้ต่อเดือนสูงมีความคิดเห็นต่อโครงการสูงกว่าข้าราชการที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำ
6. ข้าราชการที่มีระยะเวลาเข้าร่วมโครงการต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. ข้าราชการที่มีอายุราชการต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าข้าราชการที่มีอายุราชการต่ำกว่า 14 ปีมีความคิดเห็นต่อโครงการสูงกว่าข้าราชการที่มีอายุราชการ 14 ปีขึ้นไป

สุดา ปานบ้านแพ้ว (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานงบประมาณที่มีต่อหลักเกณฑ์การพิจารณางานโครงการใหม่ ปีงบประมาณ 2542 ของสำนักงานงบประมาณ ผลการศึกษาพบว่าเจ้าหน้าที่สำนักงานงบประมาณเห็นด้วยกับหลักเกณฑ์การพิจารณางานโครงการใหม่ ปีงบประมาณ 2542 อยู่ในระดับสูง ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อหลักเกณฑ์การพิจารณางานโครงการใหม่ แต่ละตัวพบว่า เพศ อายุ ระยะเวลาการทำงาน ระดับตำแหน่ง ความมีอิสระในการทำงาน มีผลต่อความคิดเห็นต่อหลักเกณฑ์การพิจารณางานโครงการใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรทั้งหมด 6 ตัว สามารถอธิบายความคิดเห็นต่อหลักเกณฑ์การพิจารณางานโครงการใหม่ ได้ร้อยละ 22 โดยตัวแปรส่วนบุคคลอธิบายได้ร้อยละ 4 ในขณะที่ตัวแปรความมีอิสระในการทำงานสามารถอธิบายได้ร้อยละ 18 โดยพบว่า การปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ที่ไม่มีอิสระในการตัดสินใจและแสดงความคิดเห็นในงานที่รับผิดชอบได้มากนัก และมีความอึดอัดในการทำงานอย่างมาก เพราะถูกแทรกแซงจากฝ่ายนักการเมือง และกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ในขณะที่ผู้บังคับบัญชา ก็ไม่ได้ให้คำแนะนำและดูแลการทำงานอย่างใกล้ชิดเท่าที่ควร

ศุกเยาว์ นาคเงินทอง (2542 : 113-119) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการกรมการปกครองในส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในอนาคตตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ในด้านความเป็นอิสระของท้องถิ่น ด้านที่มาและโครงสร้างการบริหารท้องถิ่น ด้านกำกับดูแลท้องถิ่น การควบคุมตรวจสอบท้องถิ่น ด้านอำนาจหน้าที่ท้องถิ่น โดยจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อัตราเงินเดือน ประสบการณ์ด้านการปกครองท้องถิ่น อายุราชการ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกระจายอำนาจและรัฐธรรมนูญ การได้รับข่าวสารการเมืองการปกครองได้ผลสรุปดังนี้

1. ข้าราชการกรมการปกครองในส่วนภูมิภาคที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปกครองท้องถิ่นในอนาคตตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยพบว่าข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 35-45 ปี เห็นด้วยกับการปกครองท้องถิ่นฯสูงกว่าข้าราชการที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี

2. ข้าราชการกรมการปกครองในส่วนภูมิภาคที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปกครองท้องถิ่นในอนาคตตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยพบว่าข้าราชการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี เห็นด้วยกับการปกครองท้องถิ่นฯสูงกว่าข้าราชการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

3. ข้าราชการกรมการปกครองในส่วนภูมิภาคที่มีอัตราเงินเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปกครองท้องถิ่นในอนาคตตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยพบว่าข้าราชการที่มีอัตราเงินเดือนมากและปานกลางเห็นด้วยกับการปกครองท้องถิ่นฯสูงกว่าข้าราชการที่มีอัตราเงินเดือนน้อย

4. ข้าราชการกรมการปกครองในส่วนภูมิภาคที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปกครองท้องถิ่นในอนาคตตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยพบว่า ข้าราชการที่เคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นมาก่อนย่อมจะมีความรู้ความเข้าใจในระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่นอย่างถ่องแท้หรือลึกซึ้งกว่า

5. ข้าราชการกรมการปกครองในส่วนภูมิภาคที่มีอายุราชการต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปกครองท้องถิ่นในอนาคตตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

6. ข้าราชการกรมการปกครองในส่วนภูมิภาคที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกระจายอำนาจและรัฐธรรมนูญต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปกครองท้องถิ่นในอนาคตตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยพบว่าข้าราชการที่มีความรู้ความเข้าใจมากเห็นด้วยกับการปกครองท้องถิ่นฯสูงกว่าข้าราชการที่มีความรู้ความเข้าใจปานกลางและน้อย

7. ข้าราชการกรมการปกครองในส่วนภูมิภาคที่มีการได้รับข่าวสารการเมืองการปกครองต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปกครองท้องถิ่นในอนาคตตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

โสภา พิสมัย (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีต่อโครงการลาออกก่อนเกษียณอายุ ในด้านการแก้ไขปัญหาของพนักงาน ด้านส่งเสริมนโยบายขององค์การ และด้านการเป็นประโยชน์ต่อประเทศโดยรวม โดยภาพรวมแล้วความคิดเห็นที่มีต่อโครงการอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความคิดเห็น คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อัตราเงินเดือน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่มีผลต่อความคิดเห็น คือ สถานภาพสมรส และระดับตำแหน่ง ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการลาออกก่อนเกษียณอายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการ

รัตติยา ศิลสารรุ่งเรือง (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขต่อโครงการเปลี่ยนเส้นทางชีวิต : เกษียณก่อนกำหนด พบว่าข้าราชการมีความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยต่อโครงการ ในด้านการกำหนดคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ของผู้มีสิทธิ์เข้าร่วมโครงการมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการดำเนินโครงการ ด้านสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ ด้านการบรรลุมิติประสงค์ของโครงการ ตามลำดับ โดยมีความคิดเห็นต่อโครงการนี้รวมทุกด้านในระดับปานกลาง และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของข้าราชการ คือ อายุราชการ ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง ระดับเงินเดือน การมีรายได้พิเศษ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของข้าราชการต่อโครงการเปลี่ยนเส้นทางชีวิต : เกษียณก่อนกำหนด

วันเพ็ญ แซ่มสุชี (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของพนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการปฏิบัติงานภายหลังการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงาน ในด้านความมั่นคงในงาน ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน โดยจำแนกตามระดับชั้นของพนักงาน เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า

1. พนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานภายหลังการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงาน อยู่ในระดับปานกลาง
2. พนักงานบริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานภายหลังการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงาน อยู่ในระดับมากและพนักงานปฏิบัติการมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานภายหลังการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงาน อยู่ในระดับปานกลาง
3. พนักงานบริหารและพนักงานปฏิบัติการมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานภายหลังการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงานโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. พนักงานเพศชายและพนักงานเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานภายหลังการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงานโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
5. พนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานภายหลังการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงานโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
6. พนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานภายหลังการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงานโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านความมั่นคงในงานและด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
7. พนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานภายหลังการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงานโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สววน เลิศโชคชัย (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของพนักงานสายสารสนเทศและประชาสัมพันธ์ที่มีต่อนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของธนาคารแห่งประเทศไทยและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของพนักงาน ผลการศึกษาพบว่า พนักงานสายสารสนเทศและประชาสัมพันธ์มีความคิดเห็นต่อนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ได้แก่ อายุ ตำแหน่ง รายได้ และบรรยากาศองค์การ นอกจากนั้นยังพบว่ามิติต่างๆของบรรยากาศองค์การ ซึ่งได้แก่ ด้านโครงสร้างการทำงาน การรวบอำนาจ ความยืดหยุ่น ความเป็นอิสระ การสนับสนุนให้มีการอบรมและพัฒนา การรับรู้ในผลงาน ความอบอุ่นและการสนับสนุน ความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และการติดต่อสื่อสารที่เปิดเผย มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทางลบ

จากแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ จะเห็นว่าการที่บุคคลแต่ละบุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น คุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา พื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน อายุการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นต้น องค์ประกอบต่างๆเหล่านี้ เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็นของแต่ละบุคคล และทำให้ความคิดเห็นของแต่ละบุคคลเหมือนกัน หรือแตกต่างกันก็ได้ การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นจะแตกต่างกันไปตามลักษณะของเรื่องนั้นๆ ดังนั้นการวัดความคิดเห็นจะเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อ ความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน การศึกษาความคิดเห็น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการตอบสนองความต้องการทั้งผู้แสดงและผู้รับความคิดเห็น และยังเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย การเปลี่ยนแปลงนโยบาย การวางแผนงาน และการแก้ไขปัญหาต่างๆ เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาความคิดเห็นในฐานะที่เป็นตัวแปรตาม โดยมีตัวแปรด้านปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อัตราเงินเดือน อายุการปฏิบัติงาน ระดับตำแหน่ง และปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ เป็นตัวแปรสำคัญที่คาดว่าจะมีผลต่อความคิดเห็น ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้เป็นตัวแปรที่พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรทุกคนมี แต่มีในลักษณะที่แตกต่างกัน จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจว่า ปัจจัยดังกล่าวจะมีผลต่อความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นแนวทางในการตั้งและพิสูจน์สมมติฐานต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.1 ลักษณะของเครื่องมือ
 - 2.2 การสร้างเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ซึ่งเป็นจังหวัดที่ได้ดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยตามนโยบายของรัฐบาล ประกอบไปด้วย 5 สาขา ได้แก่ สาขานครปฐม, สาขาปทุมธานี, สาขาสมุทรสาคร, สาขานนทบุรี และสาขาสมุทรปราการ รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 338 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เพื่อให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร จากจำนวนประชากรทั้งหมด 338 คน มีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มๆหรือประเภท ซึ่งเป็นการแบ่งตามสาขาของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามสาขาของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขต
ปริมณฑล

สาขา	ประชากร (คน)	พนักงานระดับบังคับบัญชา	พนักงานระดับปฏิบัติการ
สาขานครปฐม	116	23	93
สาขาปทุมธานี	70	18	52
สาขาสุพรรณาสคร	60	13	47
สาขานนทบุรี	52	16	36
สาขาสุพรรณปราการ	40	13	27
รวม	338	83	255

ที่มา : ฝ่ายกิจการสาขานาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (16 ตุลาคม 2544)

ขั้นที่ 2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ต้องการ โดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจาก
สูตร ยามาเน่ (Yamane. 1970 : 580-581)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

- เมื่อ n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
 N = จำนวนของประชากรที่ใช้ในการศึกษา
 e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ของการสุ่มตัวอย่าง
 (กรณีการวิจัยครั้งนี้ e = .05)

การคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 338 คน ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้
เท่ากับร้อยละ 5 หรือเท่ากับ .05 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นที่ระดับ 95%

คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรยามาเน่ จากประชากร 338 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน
184 คน แทนค่าดังแสดงในสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{338}{1 + 338(.05)^2} \\ &= 184 \text{ คน} \end{aligned}$$

จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 184 คน บวกเพิ่ม 10% เพื่อป้องกันความผิดพลาด จะได้
กลุ่มตัวอย่างจำนวน 202 คน

ขั้นที่ 3 ทำการคำนวณหาสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างของจำนวนประชากรในแต่ละชั้นภูมิ โดยใช้แบบ Proportional Stratifies โดยใช้สูตร

จำนวนตัวอย่างที่จะสุ่มในแต่ละสาขา = $\frac{\text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$

จากการคำนวณจะได้สัดส่วนของพนักงาน ธ.ก.ส. ในเขตปริมณฑล ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงการสุ่มตัวอย่างระดับชั้นอย่างมีสัดส่วน (Propotional Stratified Random Sampling)

สาขา	ประชากร (คน)	จำนวนตัวอย่าง (คน)
สาขานครปฐม	116	69
สาขาปทุมธานี	70	42
สาขาสมุทรสาคร	60	36
สาขานนทบุรี	52	31
สาขาสมุทรปราการ	40	24
รวม	338	202

ขั้นที่ 4 ทำการคำนวณจำนวนตัวอย่างโดยพิจารณาถึงสัดส่วนของพนักงานระดับบังคับบัญชา (ระดับ 9-12) และพนักงานระดับปฏิบัติงาน (ระดับ 1-8) ในสัดส่วน 1 : 3 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากพนักงานระดับบังคับบัญชา และพนักงานระดับปฏิบัติงานของแต่ละสาขา

ตาราง 3 แสดงการสุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาถึงสัดส่วนของพนักงาน

สาขา	ประชากร (คน)	จำนวนตัวอย่าง (คน)	พนักงานระดับ บังคับบัญชา	พนักงานระดับ ปฏิบัติการ
สาขานครปฐม	116	69	18	51
สาขาปทุมธานี	70	42	10	32
สาขาสมุทรสาคร	60	36	9	27
สาขานนทบุรี	52	31	8	23
สาขาสมุทรปราการ	40	24	7	17
รวม	338	202	52	150

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามปลายปิด (Close-Ended Question) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล จำนวน 6 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ, อายุ, ระดับการศึกษาที่สำเร็จ อัตราเงินเดือน, อายุการปฏิบัติงาน และระดับตำแหน่ง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย จำนวน 12 ข้อ โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ลักษณะของคำถามมีลักษณะในเชิงบวกและเชิงลบ โดยมีคำตอบให้เลือก 2 ตัวเลือก คือ ถูกและผิด มีข้อที่ต้องการคำตอบว่า “ถูก” จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 4, 5, 6, 7, 8 และ 11 ส่วนข้อที่ต้องการคำตอบว่า “ผิด” จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 9, 10 และ 12 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คำถามเชิงบวก

ระดับคำตอบ	คะแนน
ผิด	0
ถูก	1

คำถามเชิงลบ

ระดับคำตอบ	คะแนน
ผิด	1
ถูก	0

กล่าวคือ ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

เมื่อรวบรวมคะแนนและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้ (ลัดดาวัลย์ หวังพานิช. 2529 : 27)

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการแบ่ง}} = \frac{1 - 0}{3} = \frac{0.33}{3}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ดังนี้

<u>ระดับความรู้ความเข้าใจ</u>	<u>ระดับคะแนน</u>
ระดับความรู้ความเข้าใจในน้อย	0.00 - 0.33
ระดับความรู้ความเข้าใจในปานกลาง	0.34 - 0.66
ระดับความรู้ความเข้าใจในมาก	0.67 - 1.00

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ในด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ จำนวน 10 ข้อ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อยจำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ โดยอาศัยแบบสอบถามในงานวิจัยของอาทร พิมชะนก ซึ่งศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการกรมการพัฒนาชุมชนที่มีต่อโครงการแก้ปัญหาความยากจน มาปรับปรุงก่อนนำไปใช้ ลักษณะคำถามในแบบสอบถามเป็นข้อความเชิงบวกและเชิงลบ ข้อคำถามเชิงบวก จำนวน 11 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 3, 6, 7, 9, 10, 13, 14, 16, 18 และ 20 ข้อคำถามเชิงลบจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 4, 5, 8, 11, 12, 15, 17 และ 19 การสร้างแบบสอบถามผู้วิจัยจะใช้ Likert's Scale เป็นมาตรวัด โดยแบ่งระดับของความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, ไม่แน่ใจ, ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีหลักเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

ในข้อความที่แสดงความคิดเห็นตอบรับ (Positive Statement) ให้คะแนน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5
เห็นด้วย	= 4
ไม่แน่ใจ	= 3
ไม่เห็นด้วย	= 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1

ในข้อความที่แสดงความคิดเห็นปฏิเสธ (Negative Statement) ให้คะแนน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1
เห็นด้วย	= 2
ไม่แน่ใจ	= 3
ไม่เห็นด้วย	= 4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แบ่งเกณฑ์สำหรับแบ่งคะแนนความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, ไม่เห็นด้วย, ไม่แน่ใจ, เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยใช้หลักการของบุญชม (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 82) การหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น จะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.8 คือ

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการแบ่ง}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

แต่ละช่วงมีความหมาย ดังนี้

1.00 – 1.80	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.81 – 2.60	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
2.61 – 3.40	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วย
4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.2 การสร้างแบบสอบถาม สร้างขึ้นตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการวิจัยดังต่อไปนี้

2.2.1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามความมุ่งหมายและสิ่งที่ต้องการทราบจากการศึกษาค้นคว้า เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2.2. กำหนดเนื้อหาของคำถามในแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมในเรื่องที่ศึกษา การใช้ภาษาที่ไม่ซับซ้อน สะดวกต่อการทำความเข้าใจ และมีลักษณะที่สามารถตอบให้ข้อเท็จจริงได้

2.2.3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามแนวทางที่ได้ศึกษา และเป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

2.2.4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมตรวจ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (รายชื่อปรากฏในภาคผนวก) ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และสำนวนภาษาที่ใช้ให้ถูกต้อง

2.2.5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ แล้วตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำแบบสอบถามไปทดสอบ (Pretest) กับพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขานครนายก ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.2.6. นำแบบสอบถามที่ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 200) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.826

2.2.7 นำแบบสอบถามที่ได้รับคำแนะนำและแก้ไขปรับปรุง เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และจัดพิมพ์ เพื่อใช้เป็นแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามไปสอบถามกับพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย จำนวน 184 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ประกอบด้วยสาขานครปฐม สาขาปทุมธานี สาขาสมุทรสาคร สาขานครบุรี และสาขาสมุทรปราการ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทำสารนิพนธ์

2. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ทำหนังสือถึงผู้จัดการสาขา เพื่อขอความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล

3. นำหนังสือจากผู้อำนวยการ และหนังสือของผู้วิจัยไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 3 มกราคม – 8 กุมภาพันธ์ 2545 โดยผู้วิจัยหรือตัวแทนนำแบบสอบถามไปส่งและรับข้อมูลด้วยตัวเองหรือตัวแทน และบางส่วนนำส่งและให้ตอบกลับทางไปรษณีย์ รวมแบบสอบถามที่แจกไปทั้งสิ้น 202 ฉบับ ได้รับคืนมาจำนวน 197 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.52 ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน

ธ.ก.ส.	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป		จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน		คิดเป็นร้อยละ
	บังคับบัญชา	ปฏิบัติการ	บังคับบัญชา	ปฏิบัติการ	
สาขานครปฐม	18	51	16	51	97.10
สาขาปทุมธานี	10	32	10	32	100.00
สาขาสมุทรสาคร	9	27	9	26	97.22
สาขานนทบุรี	8	23	8	22	96.77
สาขาสมุทรปราการ	7	17	6	17	95.83
รวม	52	150	49	148	97.52

4. การจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้วผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science : SPSS/PC) ผู้วิจัยดำเนินการจัดการข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนของแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนเฉพาะฉบับที่มีความสมบูรณ์ มาลงรหัสตัวเลข (Code) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน

4.2 แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.3 แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าร้อยละ (Percentage) เป็นรายข้อ และเฉลี่ยรวมทุกข้อ

4.4 แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตรวจให้คะแนนเป็นรายข้อ แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายด้าน และเฉลี่ยรวมทุกด้าน

4.5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขต
ปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครง
การพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้
ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้ ใช้การทดสอบด้วยค่าที
(t-test) แบบ Independent Samples ส่วนการเปรียบเทียบตัวแปรอื่น ได้แก่ อายุ, ระดับการศึกษาที่สำเร็จ,
อัตราเงินเดือน, อายุการปฏิบัติงาน และระดับตำแหน่ง ทดสอบค่าโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง
เดียว (One – way ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ซึ่งใช้กับคำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลในแบบสอบถาม
ตอนที่ 1 ข้อ 1 – 6 และตอนที่ 2 โดยแยกหกร้อยละเป็นรายชื่อประกอบการบรรยายข้อมูลที่ได้จากการศึกษา
การใช้ร้อยละ เพื่อดูการกระจายของตัวแปร และเพื่อนำเสนอข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ค่าร้อยละ =
$$\frac{\text{จำนวนคำตอบ} \times 100}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}}$$

2. การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สัญลักษณ์ $\bar{X}$ โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา
สายยศ. 2540 : 53) ซึ่งใช้กับแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อ 1 – 20

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

- เมื่อ $\bar{X}$ = ค่าคะแนนเฉลี่ย
- $\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
- N = จำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

3. การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ. 2540 : 53) ซึ่งใช้กับแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อ 1 – 20

S.D. =
$$\sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

- เมื่อ S.D. = ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
- X = คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
- N = จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
- $(\sum x)^2$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
- $\sum x^2$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

4. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

4.1 ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างทั้งสองเป็นอิสระแก่กัน (Independent Samples) (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 213 – 218) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และ ข้อ 7 ในแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อ 1 และตอนที่ 2

กรณีทราบค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม (S^2_1, S^2_2) ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S^2_1}{n_1} + \frac{S^2_2}{n_2}}}$$

- เมื่อ t = ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
- $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
- S^2_1, S^2_2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
- n_1, n_2 = จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

กรณีไม่ทราบค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม (S^2_1, S^2_2)

1) สมมติว่าความแปรปรวนของประชากรเท่ากัน ($S^2_1 = S^2_2$) ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left(\frac{(n_1-1)S^2_1 + (n_2-1)S^2_2}{(n_1+n_2-2)}\right)\left(\frac{n_1+n_2}{n_1n_2}\right)}}$$

- เมื่อ t = ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
- $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
- S^2_1, S^2_2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
- n_1, n_2 = จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

2) สมมติว่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างไม่เท่ากัน ($S^2_1 \neq S^2_2$) ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S^2_p \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

ใช้ Degrees of freedom เป็น

$$df = \frac{\left[\left(\frac{S^2_1}{n_1} \right) + \left(\frac{S^2_2}{n_2} \right) \right]^2}{\frac{\left(\frac{S^2_1}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S^2_2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

- เมื่อ t = ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
- $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
- S^2_1, S^2_2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
- n_1, n_2 = จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
- df = ชั้นความเป็นอิสระ

4.2 ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 266 – 268) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 – 6 ในแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อ 2 – 6 และตอนที่ 3

1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F = ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบนัยสำคัญ

MS_b = ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
(Mean square between groups)

MS_w = ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม
(Mean square within groups)

2) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' (บุญชม ศรีสะอาด.2541 : 344) โดยการหาค่า F ของทุกคู่แล้วนำค่า F ไปเปรียบเทียบกับค่าเกณฑ์จากสูตร

ค่าเกณฑ์ = $(k - 1)$ (ค่าวิกฤตของ F)

$$\text{ค่า } F = \frac{(\bar{X}_i - \bar{X}_j)^2}{MS_{\text{error}} \left\{ (n_i + n_j) / n_i n_j \right\}}$$

F = ค่าสถิติที่จะนำไปเทียบกับค่าเกณฑ์เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม i และกลุ่ม j ตามลำดับ

n_i, n_j = จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างที่ i และกลุ่ม j ตามลำดับ

MS_{error} = ค่าประมาณของความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน

k = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่าจะมีนัยสำคัญ ณ ระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดไว้ ก็ต่อเมื่อ ค่า F ที่คำนวณจากสูตร F มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับค่าเกณฑ์

$$MS_b = SS_b / (k - 1)$$

$$MS_w = SS_w / (N - k)$$

SS_b = ผลรวมของกำลังสองระหว่างกลุ่ม (Between group sum of squares)

SS_w = ผลรวมของกำลังสองภายในกลุ่ม (Between group sum of squares)

k = จำนวนกลุ่ม

- N = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- (k -1) = Degrees of freedom สำหรับการแปรผันระหว่างกลุ่ม (df_b)
- (N - k) = Degrees of freedom สำหรับการแปรผันภายในกลุ่ม (df_w)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient method) ของครอน บาค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 200) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	คือ	ค่าความเชื่อมั่น
	n	คือ	จำนวนข้อ
	s_i^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	s_t^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการแปลความหมายดังนี้

$\bar{x}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (degree of freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ อัตราเงินเดือน อายุการปฏิบัติงาน และระดับตำแหน่ง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล โดยภาพรวมและเป็นรายข้อ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ อัตราเงินเดือน อายุการปฏิบัติงาน ระดับตำแหน่ง และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ อัตราเงินเดือน อายุการปฏิบัติงาน และระดับตำแหน่ง แสดงดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวน และร้อยละ ของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ อัตราเงินเดือน อายุการปฏิบัติงาน และระดับตำแหน่ง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	133	67.5
1.2 หญิง	64	32.5
รวม	197	100.00
2. อายุ		
2.1 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	-	-
2.2 21 – 30 ปี	22	11.2
2.3 31 – 40 ปี	94	47.7
2.4 41 – 50 ปี	53	26.9
2.5 51 – 60 ปี	28	14.2
รวม	197	100.00
3. ระดับการศึกษาที่สำเร็จ		
3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	63	32.0
3.2 ปริญญาตรี	127	64.5
3.3 สูงกว่าปริญญาตรี	7	3.6
รวม	197	100.00
4. อัตราเงินเดือน		
4.1 5,000 – 15,000 บาท	94	47.7
4.2 15,001 – 25,000 บาท	31	15.7
4.3 25,001 – 35,000 บาท	30	15.2
4.4 35,001 – 45,000 บาท	25	12.7
4.5 45,001 บาท ขึ้นไป	17	8.6
รวม	197	100.00

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
5. อายุการปฏิบัติงาน		
5.1 1 – 4 ปี	17	8.6
5.2 5 – 8 ปี	55	27.9
5.3 9 – 12 ปี	33	16.8
5.4 13 – 16 ปี	18	9.1
5.5 17 ปีขึ้นไป	74	37.6
รวม	197	100.00
6. ตำแหน่งงาน		
6.1 พนักงานระดับ 1 – 3	41	20.8
6.2 พนักงานระดับ 4 – 8	107	54.3
6.3 พนักงานระดับ 9 – 12	49	24.9
รวม	197	100.00

จากตาราง 5 แสดงถึงจำนวนและร้อยละของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล จำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. เพศ

พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยมีพนักงานเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 67.5 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 32.5

2. อายุ

พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.9 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.2 และมีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.2 ตามลำดับ และพบว่าไม่มีจำนวนผู้ที่อยู่ในกลุ่มอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

3. ระดับการศึกษาที่สำเร็จ

พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมาคือ มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 32.0 และมีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตามลำดับ

4. อัตราเงินเดือน

พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอัตราเงินเดือนอยู่ระหว่าง 5,000-15,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาคือ มีอัตราเงินเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.7 มีอัตราเงินเดือนอยู่ระหว่าง 25,001-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ

15.2 มีอัตราเงินเดือนอยู่ระหว่าง 35,001-45,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.7 และมีอัตราเงินเดือนตั้งแต่ 45,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

5. ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 17 ปี ขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมาคือ มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 5-8 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.9 มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 9-12 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.8 มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 13-16 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.1 และมีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 1-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

6. ระดับตำแหน่ง

พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่เป็นพนักงานผู้ปฏิบัติการระดับ 4-8 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมาคือ พนักงานผู้บังคับบัญชาระดับ 9-12 คิดเป็นร้อยละ 24.9 และเป็นพนักงานผู้ปฏิบัติการระดับ 1-3 คิดเป็นร้อยละ 20.8 ตามลำดับ

เนื่องจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล จำแนกตามอายุ พบว่า ไม่มีจำนวนผู้ที่อยู่ในกลุ่มอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี ผู้วิจัยจึงทำการจัดกลุ่มอายุใหม่ จากเดิมที่มีกลุ่มอายุ 5 กลุ่ม ให้เหลือเพียง 4 กลุ่ม เพื่อความถูกต้องในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ผลการจัดกลุ่มข้อมูล แสดงดังตาราง 6

ตาราง 6 จำนวน และร้อยละ ของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล จำแนกตามอายุ หลังการจัดกลุ่ม

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 21 – 30 ปี	22	11.2
1.2 31 – 40 ปี	94	47.7
1.3 41 – 50 ปี	53	26.9
1.4 51 – 60 ปี	28	14.2
รวม	197	100.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล โดยรวมและเป็นรายข้อ แสดงดังตาราง 7 – 9

2.1 การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล โดยภาพรวม แสดงดังตาราง 7 - 8

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกร รายย่อยของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล จำแนกตามระดับ ความรู้ความเข้าใจ โดยภาพรวม

ระดับความรู้ความเข้าใจ	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	-	-
ปานกลาง	23	11.7
มาก	174	88.3
รวม	197	100.0

จากตาราง 7 พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยอยู่ในระดับมาก มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.3 รองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 11.7 ตามลำดับ และพบว่าไม่มีจำนวนผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย

เนื่องจากผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจ พบว่า ไม่มีจำนวนผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีระดับความรู้ความเข้าใจน้อย ผู้วิจัยจึงทำการจัดกลุ่มระดับความรู้ความเข้าใจใหม่ จากเดิมที่มีกลุ่มระดับความรู้ความเข้าใจ 3 กลุ่ม ให้เหลือเพียง 2 กลุ่ม เพื่อความถูกต้องในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ผลการจัดกลุ่มข้อมูล แสดงดังตาราง 8

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกร รายย่อยของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล จำแนกตามระดับ ความรู้ความเข้าใจ หลังการจัดกลุ่ม

ระดับความรู้ความเข้าใจ	จำนวน	ร้อยละ
ปานกลาง	23	11.7
มาก	174	88.3
รวม	197	100.0

2.2 การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกร รายย่อยของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล เป็นรายชื่อ แสดงดังตาราง 9

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกร รายย่อยของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล เป็นรายชื่อ ซึ่งเรียงลำดับจากข้อคำถามที่มีผู้ตอบถูกมากที่สุดไปหาข้อคำถามที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุด

ข้อคำถาม	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. ตามนโยบายของรัฐบาลได้กำหนดให้จัดทำโครงการพักชำระหนี้ แบ่งออกเป็น 2 ทางเลือก คือ การพักชำระหนี้และการลดภาระหนี้ เป็นระยะเวลา 3 ปี	195	99.0	2	1.0
4. ระยะเวลาการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เม.ย. 2544-31 มี.ค. 2547 รวมเป็นระยะเวลา 3 ปี	194	98.5	3	1.5
3. วัตถุประสงค์ของโครงการพักชำระหนี้ คือ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยให้สามารถฟื้นฟูตนเองในการประกอบอาชีพ ลด ภาระหนี้สิน และก่อให้เกิดการพัฒนาชีวิตที่ดีขึ้น	193	98.0	4	2.0
8. เกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการพักชำระหนี้ จะต้องจัดทำ แผนฟื้นฟูการประกอบอาชีพและแผนการออมตลอดระยะเวลา 3 ปี	183	92.9	14	7.1
10. ตลอดระยะเวลาการพักชำระหนี้ เกษตรกรรายย่อยสามารถกู้เงิน ได้ตามปกติ รวมถึงมีสิทธิกู้เงินเพิ่มพิเศษตามหลักเกณฑ์ของ ธ.ก.ส.	181	91.9	16	8.1
11. สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการลดภาระหนี้ คือ ได้รับการลด อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ 3% และได้รับดอกเบี้ยเงินฝากเพิ่ม 1%	178	90.4	19	9.6
9. คุณสมบัติของเกษตรกรรายย่อยที่มีสิทธิเข้าร่วมโครงการพักชำระ หนี้ จะต้องเป็นลูกค้าเงินกู้ของ ธ.ก.ส. ที่มีวงเงินกู้เป็นจำนวนเท่าใด ก็ได้	165	83.8	32	16.2
7. คำว่าเกษตรกรรายย่อย หมายถึง เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเป็นลูก ค้าของ ธ.ก.ส. ที่มีวงเงินกู้ไม่เกิน 100,000 บาท	150	76.1	47	23.9
12. ความสำเร็จของโครงการพักชำระหนี้ อยู่ที่การมีจำนวนของ เกษตรกรรายย่อยที่สมัครเข้าร่วมโครงการเป็นจำนวนมาก	149	75.6	48	24.4

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5.เกษตรกรรายย่อยที่มีสิทธิเข้าร่วมโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ได้นั้นต้องเป็นเกษตรกรที่ประกอบอาชีพทางการเกษตร	128	65.0	69	35.0
1.โครงการพักชำระหนี้อยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	123	62.4	74	37.6
2. ธ.ก.ส.เป็นหน่วยงานเดียวที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้	111	56.3	86	43.7
รวม	162.5	82.5	34.5	17.5

จากตาราง 9 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 82.5) และเมื่อพิจารณาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้แยกเป็นรายข้อ พบว่า พนักงานมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก มีอยู่ทั้งสิ้น 9 ข้อ โดยข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 6 ตามนโยบายของรัฐบาลได้กำหนดให้จัดทำโครงการพักชำระหนี้แบ่งออกเป็น 2 ทางเลือก คือ การพักชำระหนี้และการลดภาระหนี้เป็นระยะเวลา 3 ปี (ร้อยละ 99) เป็นข้อที่มีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมากด้วยค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ข้อที่ 4 ระยะเวลาการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เม.ย. 2544 – 31 มี.ค. 2547 รวมเป็นระยะเวลา 3 ปี (ร้อยละ 98.5) และข้อที่ 3 วัตถุประสงค์ของโครงการพักชำระหนี้ คือ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยให้สามารถฟื้นฟูตนเองในการประกอบอาชีพ ลดภาระหนี้สิน และก่อให้เกิดการพัฒนาชีวิตที่ดีขึ้น (ร้อยละ 98) ตามลำดับ และพนักงานมีความรู้ความเข้าใจในระดับไม่แน่ใจ มีอยู่ทั้งสิ้น 3 ข้อ โดยในข้อที่ 2 ธ.ก.ส.เป็นหน่วยงานเดียวที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ เป็นข้อที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับไม่แน่ใจ ด้วยค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด (ร้อยละ 56)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยรวมและเป็นรายด้าน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยโดยภาพรวม ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ และด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อยแสดงดังตาราง 10 - 12

3.1 ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงดังตาราง 10

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวม

ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้	3.25	0.47	ไม่แน่ใจ
2. ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย	3.15	0.58	ไม่แน่ใจ
รวม	3.20	0.47	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 10 แสดงว่า ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.20$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ และด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.25, \bar{X} = 3.15$)

3.2 ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตาราง 11

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ จำแนกเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ธ.ก.ส. เป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินงานแก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกรรายย่อยตามโครงการพักชำระหนี้มีความเหมาะสมแล้ว	3.81	0.95	เห็นด้วย
2. งบประมาณที่ได้รับ เพื่อนำมาสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้มีน้อยเกินไป	2.29	0.92	ไม่เห็นด้วย

ตาราง 11 (ต่อ)

ความคิดเห็นด้านการดำเนินงาน ตามโครงการพักชำระหนี้	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
3. ท่านมีความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติงานตามโครงการพักชำระ หนี้เป็นอย่างดี	3.93	0.58	เห็นด้วย
4. โครงการพักชำระหนี้ เป็นโครงการที่ไม่เพิ่มภาระการปฏิบัติงาน ให้กับท่าน *	2.97	1.18	ไม่แน่ใจ
5. โครงการพักชำระหนี้ สามารถดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ง่าย *	2.80	1.06	ไม่แน่ใจ
6.โครงการพักชำระหนี้เปิดโอกาสให้เกษตรกรรายย่อยและพนักงาน ร.ก.ส.ได้พูดคุยและปรึกษากันอย่างใกล้ชิด	3.56	0.87	เห็นด้วย
7.ช่วงระยะเวลาการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ที่รัฐบาล กำหนดเป็นระยะเวลา 3 ปี มีความเหมาะสมแล้ว	3.70	0.83	เห็นด้วย
8.เกษตรกรรายย่อยผู้มีสิทธิเข้าร่วมโครงการพักชำระหนี้มีความเข้าใจ ขั้นตอนและรายละเอียดของโครงการพักชำระหนี้ *	2.68	0.90	ไม่แน่ใจ
9.โครงการพักชำระหนี้สามารถตอบสนองความต้องการของ เกษตรกรรายย่อยได้อย่างแท้จริง	3.23	0.92	ไม่แน่ใจ
10.ท่านเห็นด้วยกับนโยบายและแนวทางปฏิบัติตามโครงการพักชำระ หนี้	3.54	0.96	เห็นด้วย
รวม	3.25 ^{##}	0.47	ไม่แน่ใจ

* เป็นข้อคำถามเชิงลบที่ได้ปรับเป็นคำถามเชิงบวกแล้ว

^{##} เป็นค่าที่เกิดจากการปรับค่าจากข้อคำถามเชิงลบให้เป็นเชิงบวกแล้ว ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมในการนำเสนอข้อมูล

จากตาราง 11 แสดงว่า ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X}$ = 3.25) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า พนักงานมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย มีทั้งสิ้น 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 3

ท่านมีความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติงานตามโครงการพักชำระหนี้เป็นอย่างดี ($\bar{X}$ = 3.93) รองลงมาคือข้อที่ 1 ธ.ก.ส. เป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินงานแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกรรายย่อยตามโครงการพักชำระหนี้มีความเหมาะสมแล้ว ($\bar{X}$ = 3.81) และข้อที่ 7 ช่วงระยะเวลาการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ที่รัฐบาลกำหนดเป็นระยะเวลา 3 ปี มีความเหมาะสมแล้ว ($\bar{X}$ = 3.70) ตามลำดับพนักงานมีความคิดเห็นด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ อยู่ในระดับไม่แน่ใจมี 4 ข้อ และพนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย 1 ข้อ คือ ข้อที่ 2 งบประมาณที่ได้รับ เพื่อนำมาสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ นั้นไม่เพียงพอ โดยเป็นข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 2.29)

3.3 ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหของเกษตรกรรายย่อย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตาราง 12

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหของเกษตรกรรายย่อย จำแนกเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นด้านการแก้ไข ปัญหาของเกษตรกรรายย่อย	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
11. โครงการพักชำระหนี้มีส่วนช่วยลดภาระหนี้สินของเกษตรกรรายย่อยได้ [#]	3.24	1.04	ไม่แน่ใจ
12. โครงการพักชำระหนี้จะมีผลดีในระยะต้นๆของการดำเนินงานเท่านั้น หลังจากนั้นแล้วเกษตรกรจะให้ความสนใจในการปฏิบัติตามแนวทางของโครงการ [#]	2.51	0.91	ไม่เห็นด้วย
13. เมื่อได้ปฏิบัติตามโครงการพักชำระหนี้แล้ว เกษตรกรรายย่อยจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	3.34	0.78	ไม่แน่ใจ
14. หลังจากโครงการพักชำระหนี้สิ้นสุดลงความสามารถในการชำระหนี้สินของเกษตรกรรายย่อยจะเพิ่มขึ้น	3.16	0.74	ไม่แน่ใจ
15. โครงการพักชำระหนี้ เป็นโครงการที่ทำให้วินัยในการชำระหนี้ของเกษตรกรรายย่อยดีขึ้น [#]	2.95	0.97	ไม่แน่ใจ
16. โครงการพักชำระหนี้เป็นโครงการที่สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยมีการพัฒนาการประกอบอาชีพการเกษตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	3.43	0.87	เห็นด้วย

ตาราง 12 (ต่อ)

ความคิดเห็นด้านการดำเนินงาน ตามโครงการพักชำระหนี้	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
17. โครงการพักชำระหนี้มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล และส่งผลถึง การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม *	2.97	0.91	ไม่แน่ใจ
18. เกษตรกรรายย่อยมีความพอใจกับโครงการพักชำระหนี้และได้รับ ประโยชน์จากโครงการเป็นอย่างมาก	3.69	0.70	เห็นด้วย
19. เกษตรกรรายย่อยมีความสามารถเพียงพอที่จะปฏิบัติตามแนวทาง ของโครงการพักชำระหนี้ได้ *	2.89	0.90	ไม่แน่ใจ
20.โครงการพักชำระหนี้เป็นการกระตุ้นให้เกษตรกรเกิดจิตสำนึกในการ แก้ไขปัญหาหนี้สิน อันจะนำไปสู่การพึ่งพาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.37	0.98	ไม่แน่ใจ
รวม	3.15 ^{##}	0.58	ไม่แน่ใจ

* เป็นข้อคำถามเชิงลบที่ได้ปรับเป็นคำถามเชิงลบแล้ว

^{##} เป็นค่าที่เกิดจากการปรับค่าจากข้อคำถามเชิงลบให้เป็นเชิงบวกแล้ว ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมใน
การนำเสนอข้อมูล

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรใน
เขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของ
เกษตรกรรายย่อย อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X}$ = 3.15) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า พนักงานมีความ
คิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย มีทั้งสิ้น 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 18 เกษตรกรรายย่อย
มีความพอใจกับโครงการพักชำระหนี้และได้รับประโยชน์จากโครงการเป็นอย่างมาก ($\bar{X}$ = 3.69) รองลงมา
คือ ข้อที่ 16 โครงการพักชำระหนี้เป็นโครงการที่สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยมีการพัฒนาการประกอบ
อาชีพการเกษตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ($\bar{X}$ = 3.43) พนักงานมีความคิดเห็นด้านการแก้ไขปัญหาของ
เกษตรกรรายย่อยอยู่ในระดับไม่แน่ใจ 7 ข้อ และพนักงานมีความคิดเห็นด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร
รายย่อยอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย 1 ข้อ คือ ข้อที่ 12 โครงการพักชำระหนี้ จะมีผลดีในระยะต้นๆของการ
ดำเนินงานเท่านั้น หลังจากนั้นแล้วเกษตรกรจะไม่ให้ความสนใจในการปฏิบัติตามแนวทางของโครงการ โดย
เป็นข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 2.51)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ อัตราเงินเดือน อายุการปฏิบัติงาน ระดับตำแหน่ง และระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้ โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน

4.1 ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามเพศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงดังตาราง 13 - 14

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามเพศ

เพศ	ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร								
	ด้านการดำเนินงาน			ด้านการแก้ไขปัญหา			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	3.28	0.50	ไม่แน่ใจ	3.14	0.56	ไม่แน่ใจ	3.21	0.48	ไม่แน่ใจ
หญิง	3.20	0.42	ไม่แน่ใจ	3.19	0.63	ไม่แน่ใจ	3.20	0.46	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 13 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

ตาราง 14 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยการเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	ชาย		หญิง		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้	3.28	0.50	3.20	0.42	1.061	0.290
2. ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย	3.14	0.56	3.19	0.63	-0.657	0.512
รวม	3.21	0.48	3.20	0.46	0.126	0.900

จากตาราง 14 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามอายุ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงดังตาราง 15 - 16

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามอายุ

อายุ	ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร								
	ด้านการดำเนินงาน			ด้านการแก้ไขปัญหา			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
21 - 30 ปี	3.31	0.32	ไม่แน่ใจ	3.44	0.61	เห็นด้วย	3.38	0.43	ไม่แน่ใจ
31 - 40 ปี	3.23	0.48	ไม่แน่ใจ	3.08	0.53	ไม่แน่ใจ	3.16	0.44	ไม่แน่ใจ
41 - 50 ปี	3.24	0.54	ไม่แน่ใจ	3.23	0.64	ไม่แน่ใจ	3.23	0.55	ไม่แน่ใจ
51 - 60 ปี	3.31	0.45	ไม่แน่ใจ	3.03	0.56	ไม่แน่ใจ	3.17	0.44	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 15 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ และโดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ แต่มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย อยู่ในระดับเห็นด้วย

ส่วนพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอายุระหว่าง 31 – 60 ปี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

ตาราง 16 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของพนักงาน
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระ
หนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ ด้านการแก้ไขปัญหาของ
เกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของพนักงานธนาคาร เพื่อการเกษตรฯ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1.ด้านการดำเนินงานตามโครงการพัก ชำระหนี้ฯ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.262	0.087	0.383
	ภายในกลุ่ม	193	43.990	0.228	
	รวม	196	44.252		
2.ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร รายย่อย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.908	0.969	2.927*
	ภายในกลุ่ม	193	63.901	0.331	
	รวม	196	66.809		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.927	0.309	1.380
	ภายในกลุ่ม	193	43.207	0.224	
	รวม	196	44.134		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล
ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการ
ดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
แต่มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของ
เกษตรกรรายย่อย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดย
วิธีเชฟเฟ ผลปรากฏดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การ
เกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้
ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย เป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ

อายุ		21 - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	51 - 60 ปี
	$\bar{X}$	3.44	3.08	3.23	3.03
21 - 30 ปี	3.44	-	0.35*	0.21	0.40*
31 - 40 ปี	3.08	-	-	0.14	0.05
41 - 50 ปี	3.23	-	-	-	0.19
51 - 60 ปี	3.03	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอายุ 21 – 30 ปี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อยแตกต่างจากพนักงานที่มีอายุ 31 – 40 ปี และพนักงานที่มีอายุ 51 – 60 ปี โดยพนักงานที่มีอายุ 21 – 30 ปี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อยสูงกว่าพนักงานที่มีอายุ 31 – 40 ปี และพนักงานที่มีอายุ 51 – 60 ปี ถือว่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงดังตาราง 18 - 19

ตาราง 18 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร								
	ด้านการดำเนินงาน			ด้านการแก้ไขปัญหา			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.25	0.43	ไม่แน่ใจ	3.10	0.54	ไม่แน่ใจ	3.18	0.43	ไม่แน่ใจ
ปริญญาตรี	3.23	0.49	ไม่แน่ใจ	3.14	0.60	ไม่แน่ใจ	3.19	0.49	ไม่แน่ใจ
สูงกว่าปริญญาตรี	3.70	0.36	เห็นด้วย	3.79	0.38	เห็นด้วย	3.74	0.30	เห็นด้วย

จากตาราง 18 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและในระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

ในขณะที่พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย

ตาราง 19 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของพนักงาน
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระ
หนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของ
เกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ความคิดเห็นของพนักงานธนาคาร เพื่อการเกษตรฯ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการดำเนินงานตามโครงการ พักชำระหนี้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.481	0.740	3.358*
	ภายในกลุ่ม	194	42.771	0.220	
	รวม	196	44.252		
2. ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร รายย่อย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.959	1.479	4.495*
	ภายในกลุ่ม	194	63.850	0.329	
	รวม	196	66.809		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.118	1.059	4.889**
	ภายในกลุ่ม	194	42.016	0.217	
	รวม	196	44.134		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล
ที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกร
รายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่
เกษตรกรรายย่อยโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่าง
เป็นรายคู่ โดยวิธีเชฟเฟ ผลปรากฏดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การ
เกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการ
ดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ระดับการศึกษา ที่สำเร็จ	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี 3.25	ปริญญาตรี 3.23	สูงกว่าปริญญาตรี 3.70
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.25	-	0.02	0.45
ปริญญาตรี	3.23	-	-	0.47*
สูงกว่าปริญญาตรี	3.70	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ แตกต่างจากพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จสูงกว่าปริญญาตรี โดยที่พนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ สูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรี ถือว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ระดับการศึกษา ที่สำเร็จ	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.10	3.14	3.79
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.10	-	0.04	0.68*
ปริญญาตรี	3.14	-	-	0.64*
สูงกว่าปริญญาตรี	3.79	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย แตกต่างจากพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรี โดยที่พนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย สูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ถือว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย แตกต่างจากพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรี โดยที่พนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย สูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรี ถือว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ระดับการศึกษา ที่สำเร็จ	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี 3.18	ปริญญาตรี 3.19	สูงกว่าปริญญาตรี 3.74
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.18	-	0.01	0.57**
ปริญญาตรี	3.19	-	-	0.56**
สูงกว่าปริญญาตรี	3.74	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวม แตกต่างจากพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรี โดยที่พนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวม สูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ถือว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวม แตกต่างจากพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรี โดยที่พนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวม สูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรี ถือว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามอัตราเงินเดือน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตาราง 23 - 24

ตาราง 23 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามอัตราเงินเดือน

อัตราเงินเดือน	ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร								
	ด้านการดำเนินงาน			ด้านการแก้ไขปัญหา			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5,000-15,000 บาท	3.24	0.42	ไม่แน่ใจ	3.12	0.55	ไม่แน่ใจ	3.18	0.42	ไม่แน่ใจ
15,001-25,000 บาท	3.15	0.46	ไม่แน่ใจ	3.10	0.51	ไม่แน่ใจ	3.13	0.44	ไม่แน่ใจ
25,001-35,000 บาท	3.26	0.62	ไม่แน่ใจ	3.24	0.71	ไม่แน่ใจ	3.25	0.63	ไม่แน่ใจ
35,001-45,000 บาท	3.26	0.40	ไม่แน่ใจ	3.23	0.55	ไม่แน่ใจ	3.25	0.42	ไม่แน่ใจ
45,001 บาท ขึ้นไป	3.48	0.57	เห็นด้วย	3.19	0.70	ไม่แน่ใจ	3.34	0.59	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 23 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 5,000 – 45,000 บาท มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

ในขณะที่พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอัตราเงินเดือนตั้งแต่ 45,001 บาท ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ อยู่ในระดับเห็นด้วย แต่มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

ตาราง 24 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของพนักงาน
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระ
หนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของ
เกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามอัตราเงินเดือน

ความคิดเห็นของพนักงานธนาคาร เพื่อการเกษตรฯ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการดำเนินงานตามโครงการ พักชำระหนี้	ระหว่างกลุ่ม	4	1.219	0.305	1.359
	ภายในกลุ่ม	192	43.033	0.224	
	รวม	196	44.252		
2.ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร รายย่อย	ระหว่างกลุ่ม	4	0.630	0.158	0.457
	ภายในกลุ่ม	192	66.178	0.345	
	รวม	196	66.808		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	0.655	0.164	0.723
	ภายในกลุ่ม	192	43.478	0.226	
	รวม	196	44.133		

จากตาราง 24 แสดงว่า พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล
ที่มีอัตราเงินเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย
ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5 ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่
มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระ
หนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามอายุการปฏิบัติงาน ผลการ
วิเคราะห์ข้อมูล แสดงดังตาราง 25 - 26

ตาราง 25 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามอายุการปฏิบัติงาน

อายุการปฏิบัติงาน	ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร								
	ด้านการดำเนินงาน			ด้านการแก้ไขปัญหา			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1 – 4 ปี	3.35	0.37	ไม่แน่ใจ	3.38	0.63	ไม่แน่ใจ	3.37	0.44	ไม่แน่ใจ
5 – 8 ปี	3.21	0.40	ไม่แน่ใจ	3.06	0.49	ไม่แน่ใจ	3.13	0.39	ไม่แน่ใจ
9 – 12 ปี	3.16	0.47	ไม่แน่ใจ	3.08	0.53	ไม่แน่ใจ	3.12	0.42	ไม่แน่ใจ
13 – 16 ปี	3.16	0.54	ไม่แน่ใจ	3.17	0.65	ไม่แน่ใจ	3.16	0.56	ไม่แน่ใจ
17 ปี ขึ้นไป	3.32	0.53	ไม่แน่ใจ	3.20	0.64	ไม่แน่ใจ	3.26	0.53	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 25 แสดงว่า พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ทุกกลุ่มอายุการปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

ตาราง 26 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามอายุการปฏิบัติงาน

ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรฯ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้	ระหว่างกลุ่ม	4	1.082	0.270	1.203
	ภายในกลุ่ม	192	43.170	0.225	
	รวม	196	44.252		
2. ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย	ระหว่างกลุ่ม	4	1.718	0.430	1.267
	ภายในกลุ่ม	192	65.091	0.339	
	รวม	196	66.809		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.222	0.305	1.367
	ภายในกลุ่ม	192	42.911	0.223	
	รวม	196	44.133		

จากตาราง 26 แสดงว่า พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอายุการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6 ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามระดับตำแหน่ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตาราง 27 - 28

ตาราง 27 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามระดับตำแหน่ง

ระดับตำแหน่ง	ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร								
	ด้านการดำเนินงาน			ด้านการแก้ไขปัญหา			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ระดับ 1 – 3	3.34	0.35	ไม่แน่ใจ	3.40	0.51	ไม่แน่ใจ	3.37	0.38	ไม่แน่ใจ
ระดับ 4 – 8	3.17	0.48	ไม่แน่ใจ	2.98	0.53	ไม่แน่ใจ	3.07	0.44	ไม่แน่ใจ
ระดับ 9 – 12	3.36	0.52	ไม่แน่ใจ	3.33	0.64	ไม่แน่ใจ	3.35	0.54	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 27 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ในทุกระดับตำแหน่ง (ผู้ปฏิบัติการ, ผู้บังคับบัญชา) มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

ตาราง 28 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามระดับตำแหน่ง

ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.677	0.839	3.82*
	ภายในกลุ่ม	194	42.575	0.219	
	รวม	196	44.252		
2. ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย	ระหว่างกลุ่ม	2	7.257	3.628	11.82**
	ภายในกลุ่ม	194	59.552	0.307	
	รวม	196	66.809		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.953	1.976	9.54**
	ภายในกลุ่ม	194	40.181	0.207	
	รวม	196	44.134		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 แสดงว่า พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีเชฟเฟ ผลปรากฏดังแสดงในตาราง 29

ตาราง 29 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับตำแหน่ง

ระดับตำแหน่ง	$\bar{X}$	ผู้ปฏิบัติการระดับ 1 – 3	ผู้ปฏิบัติการระดับ 4 – 8	ผู้บังคับบัญชา ระดับ 9 – 12
		3.34	3.17	3.36
ผู้ปฏิบัติการระดับ 1 - 3	3.34	-	0.18*	0.02
ผู้ปฏิบัติการระดับ 4 – 8	3.17	-	-	0.19*
ผู้บังคับบัญชา ระดับ 9 - 12	3.36	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหของเกษตรกรรายย่อย สูงกว่าพนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 – 8 ถือว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 31 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับตำแหน่ง

ระดับตำแหน่ง	ผู้ปฏิบัติการระดับ 1 - 3	ผู้ปฏิบัติการระดับ 4 - 8	ผู้บังคับบัญชา ระดับ 9 - 12
$\bar{X}$	3.37	3.07	3.35
ผู้ปฏิบัติการระดับ 1 - 3	-	0.30**	0.02
ผู้ปฏิบัติการระดับ 4 - 8	-	-	0.27**
ผู้บังคับบัญชา ระดับ 9 - 12	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่มีระดับตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 1 – 3 มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวม แตกต่างจากพนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 – 8 โดยที่พนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 1 – 3 มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวม สูงกว่าพนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 – 8 ถือว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในขณะที่พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่มีระดับตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 – 8 มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวม แตกต่างจากพนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้บังคับบัญชา 9 – 12 โดยที่พนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้บังคับบัญชา 9 – 12 มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวม สูงกว่าพนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 – 8 ถือว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.7 ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงดังตาราง 32 - 33

ตาราง 32 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

ระดับความรู้ความเข้าใจ	ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร								
	ด้านการดำเนินงาน			ด้านการแก้ไขปัญหา			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ปานกลาง	3.17	0.52	ไม่แน่ใจ	3.16	0.66	ไม่แน่ใจ	3.17	0.50	ไม่แน่ใจ
มาก	3.26	0.47	ไม่แน่ใจ	3.15	0.58	ไม่แน่ใจ	3.21	0.47	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 32 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลางและระดับมาก มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

ตาราง 33 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

ระดับความรู้ความเข้าใจ	ปานกลาง		มาก		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้	3.17	0.52	3.26	0.47	-0.882	0.379
2. ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย	3.16	0.66	3.15	0.58	0.057	0.954
รวม	3.17	0.50	3.21	0.47	-0.406	0.685

จากตาราง 33 แสดงว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัย แบ่งการเสนอเนื้อหา ตามลำดับ ดังต่อไปนี้ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า, สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า, วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า, การวิเคราะห์ข้อมูล, สรุปผล, การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขต ปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ในด้านการดำเนินงานตาม โครงการพักชำระหนี้และด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ใน เขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยจำแนกตามเพศ, อายุ ระดับการศึกษาที่สำเร็จ, อัตราเงินเดือน, อายุการปฏิบัติงาน, ระดับตำแหน่ง และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ โครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน
2. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน
3. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน
4. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีอัตราเงินเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน
5. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีอายุการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน
6. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีระดับตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน
7. พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ซึ่งเป็นจังหวัดที่ได้ดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยตามนโยบายของรัฐบาล ประกอบไปด้วย 5 สาขา ได้แก่ สาขานครปฐม, สาขาปทุมธานี, สาขาสมุทรสาคร, สาขานนทบุรี และสาขาสมุทรปราการ รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 338 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างอันเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งหมด จากจำนวนประชากรทั้งหมด 338 คน การคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 หรือ .05

และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบระดับชั้นอย่างมีสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขา โดยการเทียบสัดส่วนกับกลุ่มประชากร (สาขา) ได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้ สาขานครปฐม พนักงานระดับบังคับบัญชา จำนวน 18 คน พนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 51 คน, สาขาปทุมธานี พนักงานระดับบังคับบัญชา จำนวน 10 คน พนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 32 คน, สาขาสมุทรสาคร พนักงานระดับบังคับบัญชา จำนวน 9 คน พนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 27 คน, สาขานนทบุรี พนักงานระดับบังคับบัญชา จำนวน 8 คน พนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 23 คน และสาขาสมุทรปราการ พนักงานระดับบังคับบัญชา จำนวน 7 คน พนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 17 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษาที่สำเร็จ, อัตราเงินเดือน, อายุการปฏิบัติงาน และระดับตำแหน่ง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย จำนวน 12 ข้อ โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ลักษณะของคำถามมีลักษณะในเชิงบวกและเชิงลบ โดยมีคำตอบให้เลือก 2 ตัวเลือก คือ ถูกและผิด มีข้อที่ต้องการคำตอบว่า “ถูก” จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 4, 5, 6, 7, 8 และ 11 ส่วนข้อที่ต้องการคำตอบว่า “ผิด” มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 9, 10 และ 12

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของพนักงานเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ในด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้จำนวน 10 ข้อ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อยจำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ โดยอาศัยแบบสอบถามในงานวิจัยของอาทร พิมชนะนุก ซึ่งศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการกรมการพัฒนาชุมชนที่มีต่อโครงการแก้ปัญหาความยากจน มาปรับปรุงก่อนนำไปใช้ ลักษณะคำถามในแบบ

สอบถามเป็นข้อความเชิงบวกและเชิงลบ ข้อคำถามเชิงบวก จำนวน 11 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 3, 6, 7, 9, 10, 13, 14, 16, 18 และ 20 ข้อคำถามเชิงลบจำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 4, 5, 8, 11, 12, 15, 17 และ 19 การสร้างแบบสอบถามผู้วิจัยใช้ Likert's Scale เป็นมาตราวัด โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ

2. การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

เพื่อให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงและมีความสมบูรณ์ในเรื่องของการใช้ภาษา ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบสอบถามไปทดสอบใช้กับพนักงาน ธ.ก.ส. ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ไปคำนวณหาความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ของครอนบาค (Cronbach) ผลปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 เท่ากับ .7354 ตอนที่ 3 ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ เท่ากับ .7206 และด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย เท่ากับ .7556 รวมค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8266

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยถึงผู้อำนวยการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑล เพื่อขอความร่วมมือจากพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ตามที่ผู้วิจัยได้เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้นำหนังสือแนะนำตัว พร้อมทั้งแบบสอบถามด้วยตนเองหรือผู้แทน และการขอรับแบบสอบถามคืนกระทำเป็น 2 วิธี คือ นัดหมายไปรับด้วยตัวผู้วิจัยเองหรือผู้แทน และบางส่วนของแบบสอบถาม ขอให้จัดส่งคืนทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามคืนมา 197 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.52 จากจำนวนแบบสอบถามที่ส่งทั้งสิ้น 202 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science for Windows) ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ และเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม การทดสอบสมมติฐาน จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้ ใช้การทดสอบด้วยค่าที (t-test) แบบ Independent Samples ส่วนการเปรียบเทียบตัวแปรอื่น ได้แก่ อายุ, ระดับการศึกษาที่สำเร็จ, อัตราเงินเดือน, อายุการปฏิบัติงาน และระดับตำแหน่ง ทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้าเรื่องความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ด้านข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ด้านเพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 67.5 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 32.5

1.2 ด้านอายุ พบว่า อายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.9 มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.2 และมีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.2 ตามลำดับ

1.3 ด้านระดับการศึกษาที่สำเร็จ พบว่า ระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมาคือ ระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 32.0 และระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตามลำดับ

1.4 ด้านอัตราเงินเดือน พบว่า อัตราเงินเดือนอยู่ระหว่าง 5,000 – 5,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาคือ อัตราเงินเดือนอยู่ระหว่าง 15,001 – 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.7 อัตราเงินเดือนอยู่ระหว่าง 25,001 – 35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.2 อัตราเงินเดือนอยู่ระหว่าง 35,001 – 45,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.7 และอัตราเงินเดือนตั้งแต่ 45,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

1.5 ด้านอายุการปฏิบัติงาน พบว่า อายุการปฏิบัติงาน 17 ปี ขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมาคือ อายุการปฏิบัติงาน 5 – 8 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.9 อายุการปฏิบัติงาน 9 – 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.8 อายุการปฏิบัติงาน 13 – 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.1 และอายุการปฏิบัติงาน 1 – 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

1.6 ด้านระดับตำแหน่ง พบว่า พนักงานตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 – 8 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมาคือ พนักงานตำแหน่งผู้บังคับบัญชา 9 – 12 คิดเป็นร้อยละ 24.9 และพนักงานตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 1 – 3 คิดเป็นร้อยละ 20.8 ตามลำดับ

2. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษา พบว่าพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้ในระดับมาก มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.3 รองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 11.7 และพบว่าไม่มีจำนวนผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้แยกเป็นรายข้อ พบว่า พนักงานมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก มีอยู่ทั้งสิ้น 9 ข้อ โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 6 ตามนโยบายของรัฐบาลได้กำหนดให้จัดทำโครงการพักชำระหนี้แบ่งออกเป็น 2 ทางเลือก คือ การพักชำระหนี้และการลดภาระหนี้เป็นระยะเวลา 3 ปี (ร้อยละ 99) และพนักงานมีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง มี 3 ข้อ โดยที่ข้อ 2 ธ.ก.ส.เป็นหน่วยงานเดียวที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด (ร้อยละ 56)

3. ด้านความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขต ปริมณฑลต่อโครงการพักชำระหนี้

3.1 ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.20$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ และด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.25$, $\bar{X} = 3.15$)

3.2 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ เป็นรายข้อ พบว่า พนักงานมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย มีทั้งสิ้น 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3 ท่านมีความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติงานตามโครงการพักชำระหนี้ เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.93$) พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจมี 3 ข้อ และพนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย 1 ข้อ คือ ข้อที่ 2 งบประมาณที่ได้รับ เพื่อนำมาสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ นั้นไม่เพียงพอ โดยเป็นข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.29$)

3.3 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย เป็นรายข้อ พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีทั้งสิ้น 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 18 เกษตรกรรายย่อยมีความพอใจกับโครงการพักชำระหนี้และได้รับประโยชน์จากโครงการเป็นอย่างมาก ($\bar{X} = 3.69$) พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ 7 ข้อ โดย ข้อที่ 11 โครงการพักชำระหนี้ จะมีผลดีในระยะต้นๆของการดำเนินงานเท่านั้น หลังจากนั้นแล้วเกษตรกรจะไม่ให้ความสนใจในการปฏิบัติตามแนวทางของโครงการ โดยเป็นข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.51$)

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระ

4.1 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม ของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีเพศแตกต่างกัน พบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่า พนักงานที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

4.2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม ของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่า พนักงานที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และโดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ แต่มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย อยู่ในระดับเห็นด้วย ส่วน

ในระดับไม่แน่ใจ ส่วนพนักงานที่มีอัตราเงินเดือนตั้งแต่ 45,001 บาท ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่า พนักงานที่มีอัตราเงินเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

4.5 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม ของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีอายุการปฏิบัติงานแตกต่างกัน พบว่าพนักงานทุกกลุ่มอายุการปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่า พนักงานที่มีอายุการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

4.6 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม ของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน พบว่าพนักงานในทุกระดับตำแหน่ง มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่าพนักงานที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ่ ปรากฏว่าพนักงานตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 1 – 3 มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ สูงกว่าพนักงานตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 – 8 และพนักงานตำแหน่งผู้บังคับบัญชา 9 – 12 มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ สูงกว่าพนักงานตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 – 8 ถือว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนพนักงานตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 1 – 3 มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม สูงกว่าพนักงานตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 – 8 และพนักงานตำแหน่งผู้บังคับบัญชา 9 – 12 มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม สูงกว่าพนักงานตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 – 8 ถือว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.7 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม ของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

โครงการพักชำระหนี้แตกต่างกัน พบว่าพนักงานทุกระดับมีความรู้ความเข้าใจ มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่า พนักงานที่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าที่ตั้งไว้

จากสรุปผลการศึกษาค้นคว้า จะเห็นได้ว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษาครั้งนี้ จะมีผลต่อความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย โดยตัวแปรที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุ, ระดับการศึกษาที่สำเร็จ และระดับตำแหน่ง ส่วนตัวแปรที่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ, อายุการปฏิบัติงาน, อัตราเงินเดือน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้สอดคล้องกับการแบ่งระดับความคิดเห็นในแบบสอบถามของการศึกษานี้ ผู้วิจัยจึงแปลความหมายของความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, ไม่เห็นด้วย, ไม่แน่ใจ, เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษามานั้น จะแบ่งแปลความหมายของความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยน้อยที่สุด, เห็นด้วยค่อนข้างน้อย, เห็นด้วยปานกลาง, เห็นด้วยค่อนข้างมาก และเห็นด้วยมากที่สุด ทั้งนี้แม้คำพูดที่ใช้ในการแปลความหมายของความคิดเห็นจะแตกต่างกันก็ตาม แต่ความหมายของแต่ละระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

จากผลการศึกษาค้นคว้า เรื่องความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม ผู้วิจัยจะอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ๆ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. จากผลการศึกษาค้นคว้า ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย พบว่าพนักงานมีความคิดเห็นด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภา พิสมัย (2543 : 87) ที่ศึกษาค้นคว้าเรื่องความคิดเห็นของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ที่มีผลต่อโครงการลาออกก่อนเกษียณอายุ พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อโครงการลาออกก่อนเกษียณอายุ ด้านการแก้ไขปัญหาของพนักงานและโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง, ไพโรจน์ พฤษชาวงศ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พบว่า เกษตรกรมีทัศนคติต่อโครงการรับจำนำข้าวเปลือกโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง, วันเพ็ญ แซ่มสุชี (2544 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของพนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการปฏิบัติงานภายหลังการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงาน ผลการศึกษาพบว่า พนักงานธนาคารกสิกรไทย มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานภายหลังการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงาน อยู่ในระดับปานกลาง และสงวน เลิศโชคชัย (2544 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของพนักงานสายสารสนเทศ

และประชาสัมพันธ์ที่มีตอนนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการศึกษาที่ได้ดังกล่าว อาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน ที่ทำให้พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ ในแต่ละด้านและโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยขออภิปรายเป็นลำดับข้อดังต่อไปนี้

1.1 เกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ ส่วนใหญ่มิได้ประกอบอาชีพทางการเกษตรแล้ว เพราะมีอายุมาก มีปัญหาเรื่องสุขภาพ ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ซึ่งเท่ากับว่าเกษตรกรไม่ได้มีอาชีพทางการเกษตรที่จะสามารถสร้างรายได้ให้กับตนเอง เกษตรกรเหล่านี้จะได้รับการเลี้ยงดูจากบุตรหลานของตน ซึ่งบุตรหลานก็ไม่ได้ประกอบอาชีพทางการเกษตรต่อบิตามารดา แต่เนื่องจากมีหนี้สินค้างชำระกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมาเป็นเวลานาน เกษตรกรจึงจำเป็นต้องเข้าร่วมโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ตามระเบียบที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรกำหนดไว้ว่า “เกษตรกรคนใดที่เป็นลูกค้ำเงินกู้และมีจำนวนวงเงินกู้ไม่เกิน 100,000 บาท ต้องสมัครเข้าร่วมโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ และปฏิบัติตามข้อกำหนดของโครงการ” ดังนั้นเมื่อไม่ได้ประกอบอาชีพทางการเกษตรแล้ว จึงไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดของโครงการพักชำระหนี้ได้ คือ การจัดทำแผนฟื้นฟูการประกอบอาชีพและแผนการออม ตลอดระยะเวลาการเข้าร่วมโครงการ เนื่องจากแผนฟื้นฟูการประกอบอาชีพจะทำให้เกษตรกรสามารถพัฒนาระบบการผลิตที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ซึ่งจะส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้มาช่วยเหลือครอบครัวให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แผนฟื้นฟูการประกอบอาชีพจึงถือว่าเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้โครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ประสบความสำเร็จได้ การที่ไม่สามารถจัดทำแผนฟื้นฟูการประกอบอาชีพได้ จึงทำให้โครงการพักชำระหนี้ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งจิตผกา ธนปัญญารัษฎ (2529 : 137) กล่าวว่า หากไม่มีพื้นที่สำหรับให้เกษตรกรปฏิบัติตามโครงการเกษตรแล้ว โอกาสที่เกษตรกรจะประสบความสำเร็จในการทำโครงการเกษตรจะเป็นไปไม่ได้ยาก และสอดคล้องกับการวิจัยของ พรทิพย์ นิมิตรพรสุขโข (2521 : 38 – 52) ที่พบว่า อุปสรรคที่ทำให้โครงการเกษตรไม่ประสบความสำเร็จ คือ เกษตรกรขาดเงินทุน ไม่มีพื้นที่ที่เหมาะสม และอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการทำโครงการเกษตร

1.2 เกษตรกรส่วนใหญ่มีการศึกษาค่อนข้างน้อย จึงขาดความรู้ ขาดทักษะ ความชำนาญ รวมทั้งการจัดการการผลิตที่ดี มีผลทำให้เกษตรกรไม่เข้าใจรายละเอียดและวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ จึงไม่สามารถจัดทำแผนฟื้นฟูการประกอบอาชีพด้วยตนเองได้ ดังนั้นการพึ่งพาตนเองหรือการช่วยเหลือตนเองจึงทำได้ค่อนข้างยาก ต้องได้รับการแนะนำ การให้คำปรึกษา รวมทั้งการดูแลและติดตามผลอย่างต่อเนื่องจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ แต่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ มิใช่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เพราะโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานที่ต้องใช้กำลังคนและใช้เวลาค่อนข้างมากในการปฏิบัติงาน แต่เจ้าหน้าที่ไม่สามารถทุ่มเทเวลาให้กับโครงการได้อย่างเต็มที่ จึงไม่สามารถแนะนำ ติดตามผลการดำเนินงานได้อย่างทั่วถึง ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2537 : 21) กล่าวว่า การเข้าพบปะเยี่ยมเยียนเกษตรกร จะเป็นหนทางที่ทำให้เจ้าหน้าที่ราชการได้รับรู้ถึงปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในการประกอบอาชีพของเกษตรกร เพื่อที่จะได้สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้แก่เกษตรกรได้อย่างทันเวลา สมยศ พุ่มพัว (2524 : 96) ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานของสมาชิกยุวเกษตรกร พบว่า สมาชิกมีปัญหามากที่สุด คือ ขาดความรู้ ความชำนาญทางการเกษตร ปัญหาเพื่อนสมาชิก คือ ขาดความร่วมมือในการดำเนินงานของสมาชิกกลุ่ม

ปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร คือ ขาดการติดตามแนะนำจากเจ้าหน้าที่ ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงาน คือขาดเงินทุน และสิทธิ แสงประเสริฐ (2525 : 54) กล่าวว่าเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาชนบท อยู่ที่การที่จะทำให้เกษตรกรมีความสามารถในการพัฒนาตนเอง ฟังพาหรือช่วยเหลือตนเองได้ โดยทำให้เขาเหล่านั้นรู้จักการจัดการเอง ทำเอง และแก้ไขปัญหาเองได้

1.3 การปฏิบัติตามแผนฟื้นฟูการประกอบอาชีพนั้น เกษตรกรจะได้รับแจกปัจจัยการผลิตต่างๆ เช่น พันธุ์ข้าว พันธุ์ปลา ปุ๋ย และยาปราบศัตรูพืช จากหน่วยงานราชการ มาสนับสนุนการประกอบอาชีพทางการเกษตร เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิตให้กับเกษตรกร แต่งบประมาณในการดำเนินงานตามโครงการมีไม่เพียงพอ จึงทำให้ปัจจัยการผลิตดังกล่าวมีปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร ซึ่งปัญญา หิรัญรัศมี (2537 : 41-44) ได้ศึกษายุทธศาสตร์ การพัฒนากลุ่มเกษตรกรในประเทศไทย พบว่าปัจจัยทางด้านสินเชื่อ และปัจจัยการผลิตมีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินงานของกลุ่ม

1.4 ความร่วมมือของเกษตรกร พบว่ามีเกษตรกรบางรายไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัญหาส่วนตัว ความไม่ขยันหมั่นเพียร หรือความคิดเห็นที่ไม่สอดคล้องกัน สำหรับปัญหาการไม่ได้รับความร่วมมือมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ซึ่งสิทธิ แสงประเสริฐ (2525 : 54) กล่าวว่าการนำเอากิจกรรมพัฒนาทั้งหลายที่เริ่มต้นโดยรัฐหรือท้องถิ่นไปสู่การพัฒนาในพื้นที่ได้ จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่นหรือชุมชนที่มีกิจกรรมพัฒนา เนื่องจากชุมชนหรือท้องถิ่นจะเป็นหน่วยที่ได้รับผลของการพัฒนานั้น และนำชัย ทนุผล (2529 : 117) ได้สรุปว่าการมีส่วนร่วมนั้น เป็นกระบวนการที่สมาชิกมีความร่วมมือร่วมใจในการระบุปัญหา ความต้องการ การวางแผน และการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาค้นพบและอยู่ และร่วมมือดำเนินกิจกรรมนั้นให้บรรลุและลุล่วงไปเพื่อผลประโยชน์ของชุมชน

จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านแก้ไขปัญหของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ หมายความว่าความสำเร็จในการใช้โครงการพักชำระหนี้มีผลสำเร็จเพียงระดับหนึ่งเท่านั้น ซึ่งสามารถที่จะเพิ่มพูนความสำเร็จได้มากกว่านี้ โดยการปรับปรุงองค์ประกอบต่างๆให้ดีขึ้น ซึ่งสุริยา เผ่าจินดา (2536 : บทกัตถ์ย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มเกษตรกรทำนา พบว่าระดับการศึกษา อายุ ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ การมีส่วนร่วมในงานกลุ่ม การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริม เนื้อที่ถือครองนั้น มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของกลุ่ม และสมศักดิ์ ปาละจุม (2538ก : 31 - 72) ได้ทำการศึกษารายละเอียดองค์ประกอบแห่งความสำเร็จในการทำโครงการเกษตร ได้แก่ ศักยภาพในการจัดการ, การสนับสนุนจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง, การบริหารงานโครงการ, การสนับสนุนพื้นที่ทำโครงการ, ความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกายและสุขภาพจิต ความอดทนและความขยันหมั่นเพียร, ความเข้าใจวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินงานโครงการ, ความถี่ในการตรวจเยี่ยม การสรุปผลการดำเนินงานและความสามารถแปรสภาพผลผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่า

2. จากผลการศึกษาค้นคว้าตามสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑลทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ฯ ด้านแก้ไขปัญหของเกษตรกรรายย่อย และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย สามารถอธิบายได้ว่าโครงสร้างการบริหารงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน มีการมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ตามความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ตลอดจนความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานมีโอกาสเท่าเทียมกันทั้งเพศชายและเพศหญิง ไม่มีการปิดกั้นการก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น เพราะพิจารณาตามความสามารถ ความเหมาะสม ของผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ซึ่งพบว่าพนักงานระดับบังคับบัญชาจะมีทั้งเพศชายและเพศหญิง แสดงให้เห็นว่า พนักงานเพศหญิงและเพศชายได้รับความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ดังนั้นจึงทำให้ไม่มีความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของรัตติยา ศิลสารรุ่งเรือง (2543 : 100) ที่พบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีต่อโครงการเปลี่ยนเส้นทางชีวิต : เกษียณก่อนกำหนด เนื่องมาจากการที่ข้าราชการจะมีความคิดเห็นต่อโครงการอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ อย่าง เช่น การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ ความสนใจต่อโครงการหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับโครงการ มีผลให้ข้าราชการแสดงออกซึ่งความรู้สึกที่อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและทัศนคติของข้าราชการต่อโครงการนี้, วันเพ็ญ แซ่มสือ (2544 : 104) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของพนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการปฏิบัติงานภายหลังการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงาน พบว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของพนักงานธนาคารกสิกรไทยต่อการปฏิบัติงานภายหลังการปรับเปลี่ยนจำนวนพนักงาน เนื่องจากการปฏิบัติงานของธนาคารจะใช้ความรู้ความสามารถ ทักษะในการปฏิบัติงานของพนักงาน ตลอดจนประสบการณ์ในการทำงานและให้ความสำคัญของประสิทธิผลของพนักงานมากกว่าที่จะคำนึงถึงเพศของพนักงาน ซึ่งพนักงานล้วนแต่ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น และสอดคล้องกับงานของเสริมไชยณรงค์ (2531 : 51) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของคณะกรรมการสภาตำบลที่มีต่อโครงการเตรียมชุมชน เพื่อรับบริการขั้นพื้นฐานในจังหวัดบุรีรัมย์ช่วงปี 2527-2529 พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการเตรียมชุมชน ทั้งนี้เป็นเพราะในปัจจุบันผู้หญิงเริ่มมีบทบาทในฐานะผู้นำท้องถิ่นและผู้นำในการพัฒนาชุมชนมากขึ้น ในอดีตนั้นบทบาทดังกล่าวมักจะถูกผู้ชาย สืบเนื่องมาจากระบบการศึกษา การอบรมหลักสูตรต่างๆ สื่อมวลชน สื่อสารต่างๆ ที่ทำให้ผู้หญิงสนใจและรับรู้โครงการในการพัฒนาเท่ากับผู้ชาย ซึ่งเอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 30) ได้เสนอแนะว่าความแตกต่างกันในเรื่องเพศไม่มีอุปสรรคในการบริหารงาน ทั้งนี้เพราะว่าเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทำให้ทุกคนทำงานได้เท่าเทียมกัน

3. จากผลการศึกษาค้นคว้าตามสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ และโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความแตกต่างของอายุมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย จากผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะว่าพนักงานที่มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี เป็นกลุ่มพนักงานที่เพิ่งเริ่มจะทำงาน ยังมีอายุน้อย ทำงานกับธนาคารได้ไม่นานนัก จะมีความกระตือรือร้น ตั้งใจในการทำงาน และมักมี

ความคาดหวังในการปฏิบัติงาน โดยมุ่งหวังที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ให้ดีที่สุด จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้สูงกว่าพนักงานที่มีอายุระหว่าง 31 – 60 ปี ซึ่งตรงกันข้ามกับพนักงานที่มีอายุมาก ที่ทำงานกับธนาคารมาเป็นเวลานาน ผ่านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมานาน ทำให้มองเห็นสภาพปัญหาต่างๆ มากกว่า อีกทั้งในปัจจุบันธนาคารได้มีนโยบายเกษียณก่อนอายุ (Early Retire) ให้พนักงานที่มีอายุมากสามารถลาออกก่อนเกษียณได้ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้พนักงานที่มีอายุมากมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอาทร พิมชะน (2540 : 86) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการกรมการพัฒนาชุมชนที่มีต่อโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจน : ศึกษาเฉพาะเขตรับผิดชอบของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาในชุมชนเขตที่ 1 พบว่าข้าราชการที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจนแตกต่างกันทั้งด้านการดำเนินงานตามโครงการ ด้านผลสำเร็จของโครงการ และด้านผลกระทบของโครงการ โดยที่ข้าราชการที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อโครงการในด้านการดำเนินงานตามโครงการ ด้านผลกระทบของโครงการ สูงกว่าข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และมีความคิดเห็นในด้านความสำเร็จของโครงการสูงกว่าข้าราชการที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้าราชการที่มีอายุมาก ผ่านประสบการณ์ในการทำงานมานาน และส่วนใหญ่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูงกว่า มองเห็นถึงจุดเด่นจุดด้อย ปัญหาและอุปสรรคของการทำงานมาก จึงมีความคิดเห็นที่ลึกซึ้งมีเหตุผลกว่าผู้ที่มีอายุน้อย และสอดคล้องกับวินัย บัวประดิษฐ์ (2532 : 43) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการที่มีต่อโครงการสุพรรณบุรี พบว่า ข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 45 – 49 ปี มีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีสูงกว่าข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 35 – 39 ปี และข้าราชการที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ซึ่งกิตติพันธ์ รุจิกร (2529 : 139) กล่าวว่าอายุและประสบการณ์เป็นเครื่องบ่งชี้และกำหนดพฤติกรรมของคน โดยส่วนใหญ่แล้วบุคคลที่มีอายุใกล้เคียงกันมักจะมีความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมใกล้เคียงกันด้วย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2528 : 462) พบว่าอายุนับเป็นปัจจัยที่ทำให้คนเรามีความแตกต่างกัน คนที่มีอายุต่างกันจะมีความรับผิดชอบ ประสบการณ์ ความสนใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความจำ บุคลิกภาพและวุฒิภาวะทางด้านต่างๆ ที่แตกต่างกันออกไป และประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 25) ก็พบว่าอายุมีผลต่อทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ผู้ใหญ่จะมีการปรับตัวเข้ากับสิ่งต่างๆ ได้ยากกว่าคนที่อายุน้อย จึงกล่าวได้ว่า อายุเป็นตัวแปรที่ทำให้พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน

4. จากผลการศึกษาค้นคว้าตามสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่า พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหของเกษตรกรรายย่อย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความแตกต่างของระดับการศึกษาที่สำเร็จมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวินัย บัวประดิษฐ์ (2532 : 44) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการที่มีต่อโครงการสุพรรณบุรี พบว่าข้าราชการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อโครงการสุพรรณบุรีสูงกว่าข้าราชการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และสอดคล้องกับโสภา พิสมัย (2543 : 113) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของพนักงาน

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีต่อโครงการลาออกก่อนเกษียณอายุ ซึ่งรัชนิกร เศรษฐฐิ (2526 : 144) กล่าวว่าการศึกษาเป็นกรรมวิธีหรือกระบวนการต่างๆที่ก่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิต อันจะทำให้บุคคลพัฒนาความสามารถ เจตคติ ค่านิยม หรือคุณธรรม และสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการ กลายเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับสุชา จันทรเอม (2527 : 152) ที่กล่าวว่า การเรียน การศึกษา เป็นแนวทางอันหนึ่งที่บุคคลจะเปลี่ยนพฤติกรรม ความรู้สึก ความคิดเห็น เพราะได้เรียนบางสิ่งบางอย่างเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงความรู้ที่มีอยู่เดิม การคิดหรือการกระทำกิจกรรมบางอย่างจึงผิดไปจากเดิม หรืออาจเปลี่ยนทัศนคติ ความคิดเห็นในบางเรื่องจากแนวคิดดังกล่าว กล่าวได้ว่าการศึกษาคือตัวแปรที่ทำให้ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อยแตกต่างกัน กล่าวคือ พนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ สูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย สูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ โดยภาพรวม สูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาที่สำเร็จในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลดังกล่าวอธิบายได้ว่าพื้นฐานความรู้เป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลและกลุ่มมีความคิดเห็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง เพราะพื้นฐานความรู้เป็นกระบวนการสังเกตการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาเป็นเวลาหลายปี อีกทั้งระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น การศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ในเรื่องต่างๆมากขึ้น และคนที่มีความรู้มากก็จะมีความคิดเห็นในเรื่องต่างๆอย่างมีเหตุมีผล (บุญธรรม คำพอ. 2520 : 78) ดังนั้นพนักงานที่มีการศึกษาในระดับสูง จึงเป็นผู้ที่มีพื้นฐานในการรับรู้ สามารถถกเถียง วิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการศึกษาจะช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ มีความคิดเห็นอันจะนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

5. จากผลการศึกษาค้นคว้าตามสมมติฐานข้อที่ 4 พบว่า พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอัตราเงินเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อยและโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความแตกต่างของอัตราเงินเดือนไม่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย สามารถอธิบายได้ว่าระบบโครงสร้างเงินเดือนของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่มีฐานะเป็นธนาคารของรัฐบาล มีหลักเกณฑ์ในเรื่องเงินเดือน การเลื่อนขั้นอย่างชัดเจน จะมีการปรับเงินเดือนตามลำดับขั้น ตามความสามารถ และตามความเหมาะสม ประกอบกับพนักงานทุกคนได้รับสวัสดิการต่างๆที่เท่าเทียมกัน จึงทำให้ช่องว่างของแต่ละชั้นแตกต่างกันไม่มากนัก และพนักงานทั้งหมดอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์การพิจารณาเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของเสริม ไชยณรงค์ (2531 : 66)

ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของคณะกรรมการสภาตำบลที่มีต่อโครงการเตรียมชุมชน เพื่อรับบริการขั้นพื้นฐานใน จังหวัดบุรีรัมย์ช่วงปี 2527-2529 พบว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของคณะกรรมการสภาตำบล ต่อโครงการเตรียมชุมชน เนื่องจากความแตกต่างของรายได้มิได้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ความคิดเห็นต่อ โครงการเตรียมชุมชน แตกต่างกัน เพราะผู้เข้าร่วมโครงการมักจะเป็นผู้ที่มีความสนใจ และต้องการเข้าร่วม เพื่อจะมีบทบาทต่อสังคมและชุมชนของตนเป็นสำคัญ กล่าวได้ว่า อัตราเงินเดือนเป็นตัวแปรที่ไม่มีผลต่อ ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการ พักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย และสอดคล้องกับสมยศ ยาใจ. (2532 : บทคัดย่อ) ศึกษา เรื่องทัศนคติของข้าราชการสำนักงานประมาณที่มีต่อโครงการพัฒนาจังหวัดของส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ ตามข้อเสนอของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของข้าราชการที่มีต่อ โครงการพัฒนาจังหวัด

6. จากผลการศึกษาค้นคว้าตามสมมติฐานข้อที่ 5 พบว่า พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีอายุการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระ หนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไข ปัญหาของเกษตรกรรายย่อยและโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความแตกต่างของอายุการปฏิบัติงานไม่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระ หนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย สามารถอธิบายได้ว่าการทำงานที่มีประสิทธิภาพย่อมขึ้นอยู่กับการทำงานที่ ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ของธนาคาร รวมถึงการหาความรู้เพิ่มเติม กระตือรือร้น และพัฒนาตนเองอยู่ ตลอดเวลา ไม่ว่าจะมียุการปฏิบัติงานมากหรือน้อยก็ตาม เพราะธนาคารเน้นเรื่องความสะดวกรวดเร็วใน การทำงาน โดยใช้เทคโนโลยีอย่างเต็มที่ เพื่อให้ทันกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีต่างๆ และเสริมสร้าง ทักษะในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษามงคล ชาวเรือ (อ้างถึงใน ศุภเยาว์ นาคเงินทอง 2542 : 58) ที่ศึกษาความคิดเห็นของประธานสภาตำบลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ต่องานโครงการสร้างงาน ในชนบท พ.ศ.2524 พบว่าระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อโครงการ และ ศุภเยาว์ นาคเงินทอง (2542 : 115) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการกรมการปกครองในส่วนภูมิภาค เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในอนาคตตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 พบว่าอายุราชการ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการกรมการปกครองในส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น เพราะถึงแม้ว่าอายุราชการจะแสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ในการทำงานของข้าราชการว่าข้าราชการที่มี อายุราชการมากย่อมมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากด้วยนั้น แต่หากข้าราชการที่มีอายุราชการมาก แต่ ไม่ได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ก็จะเป็นผลให้ประสบการณ์ไม่มีอิทธิพลต่อ ความคิดเห็นดังกล่าว แสดงว่าอายุการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อความคิดเห็นของพนักงานธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่ เกษตรกรรายย่อย

7. จากผลการศึกษาค้นคว้าตามสมมติฐานข้อที่ 6 พบว่า พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีระดับตำแหน่งแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ แตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

ด้านการแก้ไขปัญหของเกษตรกรรายย่อยและโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความแตกต่างของระดับตำแหน่งมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอาทร พิมชะนก (2540 : 89) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการกรมการพัฒนาชุมชนที่มีต่อโครงการแก้ไขปัญหาคความยากจน : ศึกษาเฉพาะเขตความรับผิดชอบของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 1 พบว่า ข้าราชการตำแหน่งพัฒนาการอำเภอมีความคิดเห็นต่อโครงการแก้ไขปัญหาคความยากจนสูงกว่าข้าราชการตำแหน่งพัฒนาการ เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในภาพรวมของสำนักงานทั้งหมด เป็นผู้กำหนดนโยบาย จึงทำให้มองเห็นปัญหาและอุปสรรคต่างๆ แต่ข้าราชการตำแหน่งพัฒนาการจะมีหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะจุดที่ตนเองรับผิดชอบเท่านั้น แสดงได้ว่า ระดับตำแหน่งที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย กล่าวคือ พนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 1 - 3 มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ สูงกว่าพนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 - 8 และพนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้บังคับบัญชา 9 - 12 มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย สูงกว่าพนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 - 8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนพนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 1 - 3 มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหของเกษตรกรรายย่อยและโดยภาพรวม สูงกว่าพนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 - 8 และพนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้บังคับบัญชา 9 - 12 มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการแก้ไขปัญหของเกษตรกรรายย่อยและโดยภาพรวม สูงกว่าพนักงานที่มีระดับตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 - 8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูง จะเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงหรือมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมานาน ต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารงานของธนาคาร เป็นผู้แปลงนโยบายที่ได้รับมอบหมายไปสู่การปฏิบัติ จึงทำให้มองเห็นปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขเหตุการณ์ต่างๆ ได้มากกว่าผู้ที่มีตำแหน่งต่ำกว่า และการที่พนักงานตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 1 - 3 มีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้ สูงกว่าพนักงานตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 - 8 อาจมีสาเหตุมาจากการแสดงออกของความคิดเห็นที่มีต่อโครงการไม่ต้องระมัดระวังถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับหน้าที่การงาน เพราะพนักงานตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 1 - 3 มีบทบาทในการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ น้อยกว่าเมื่อเทียบกับพนักงานตำแหน่งผู้ปฏิบัติการ 4 - 8 จึงแสดงความคิดเห็นออกมาในทิศทางที่สูงกว่า

8. จากผลการศึกษาค้นคว้าตามสมมติฐานข้อที่ 7 พบว่า พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ด้านการแก้ไขปัญหของเกษตรกรรายย่อยและโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้ไม่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่มีต่อโครง

การพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย สามารถอธิบายได้ว่าธนาคารมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้อย่างทั่วถึง ประกอบกับมีสื่อต่างๆ มากมาย เช่น หนังสือพิมพ์ เอกสารและวารสารต่างๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้อย่างมากมาย พร้อมทั้งมีการจัดประชุมและสัมมนาอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้พนักงานทุกคนมีโอกาสดูแลและได้รับความรู้เรื่องต่างๆ เกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปฏิบัติงานตามโครงการ วัตถุประสงค์ของโครงการ สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการ ซึ่งส่งผลให้พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขตปริมณฑล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ในระดับมากถึงร้อยละ 88.3 และไม่พบว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้ในระดับน้อยเลย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตติยา ศีลสารรุ่งเรือง (2543 : 107) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขต่อโครงการเปลี่ยนเส้นทางชีวิต : เกษียณก่อนกำหนด พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการไม่มีผลต่อความคิดเห็นของข้าราชการต่อโครงการ อาจเนื่องมาจากหน่วยงานได้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการให้ข้าราชการได้รับข้อมูลเหมือนกัน ทำให้มีความเข้าใจถึงหลักสำคัญของโครงการ, ซึ่งเสริม ไชยณรงค์ (2531 : 55) กล่าวว่า ถ้าหากได้รับรู้และเข้าใจต่อหลักการและวิธีการของโครงการนั้นเป็นอย่างดีแล้ว ย่อมพร้อมที่จะนำแนวทางหรือนโยบายของโครงการไปปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงลักษณะการดำเนินงานและปัญหาอุปสรรค ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ซึ่งสามารถนำผลการศึกษาครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับวางแผนการปฏิบัติงานได้ตรงกับสภาพความเป็นจริง เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ทั้งเกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ควรสนับสนุนเครื่องมือ อุปกรณ์ และปัจจัยการผลิตต่างๆ ให้เพียงพอกับเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
2. ควรจัดให้มีการเพิ่มพูนความรู้แก่เกษตรกรที่มีการศึกษาดำ เพื่อเกษตรกรจะนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาฝึกฝนการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ เช่น นอกจากการปลูกพืชหลักแล้ว ควรทำกิจกรรมอื่น เพื่อเสริมอาชีพหลักและรายได้ โดยใช้แรงงานของตนเองและสมาชิกในครัวเรือนให้เกิดประโยชน์เต็มที่ และเน้นการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตามโครงการ เพื่อให้เกษตรกรเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมรับผิดชอบกับโครงการด้วย
3. เจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการควรเอาใจใส่ดูแล ให้คำแนะนำ โดยเฉพาะเน้นการตรวจเยี่ยม แนะนำความรู้ทางบัญชี ติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ขออย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งตรวจตราแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นร่วมกับเกษตรกร เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในเรื่องเดียวกับการศึกษาค้นคว้านี้โดยใช้วิธีการเดียวกัน แต่เปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างจากพนักงานธนาคารเป็นเกษตรกรหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการแทน เพื่อจะทำให้การดำเนินงานของโครงการพักชำระหนี้ถูกต้องตรงกับความต้องการได้มากยิ่งขึ้น สามารถนำมาเปรียบเทียบเพื่อใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาโครงการต่อไป
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย เพื่อนำมาปรับใช้กับการดำเนินงาน
3. ควรทำการศึกษาถึงผลการดำเนินงานของโครงการพักชำระหนี้ว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นข้อยืนยันว่าหลักการและแนวทางการปฏิบัติตามโครงการถูกต้องและเอื้ออำนวยต่อการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2527). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. (2537). การประเมินผลแผนฟื้นฟูการเกษตรปี 2535 / 2536. กรุงเทพฯ : กองประเมินผล สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร.
- กิตติ สุทธิสัมพันธ์. (2542). ความคิดเห็นของตัวแทนออกของต่อพิธีการศุลกากรในการนำสินค้าเข้าจากต่างประเทศศึกษากรณีการนำเข้าทางสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กิตติพันธ์ รุจิกรกุล . (2529). พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์. (2533). ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร. กรุงเทพฯ : กองพิมพ์สำนักพิมพ์เลขาธิการรัฐสภา.
- จิตมกา ธนปัญญารัษฎ. (2529). หลักการศึกษาเกษตร. สงขลา : ภาควิชาพัฒนาการเกษตร คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- จำนง พรายแถมแซ. (2531). เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนซ่อมเสริม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เฉลิมพล พลวัน. (2527). ความคิดเห็นของข้าราชการที่มีต่อโครงการจัดหน่วยบริการอำเภอเคลื่อนที่ : ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(พัฒนาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชวาล แพร่ตันกุล. (2516). เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชาติชาย ไทสินธิติ. (2529). ความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการจัดตั้งสถานคาสโนขึ้นในเขตพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(สังคมศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ถวิล ชาราโรจน์. (2532). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. (2544). วิธีปฏิบัติว่าด้วยโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย. กรุงเทพฯ . เอกสารเย็บเล่ม.
- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. (2544). รายงานฝ่ายทะเบียนประวัติ ตุลาคม 2544. กรุงเทพฯ : ฝ่ายกิจการสาขา ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร.
- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. (2543). คู่มือการปฏิบัติงานสินเชื่อด้านการเกษตรของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ฉบับแก้ไขปรับปรุง. กรุงเทพฯ : กององค์การและระบบ.
- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. (2542). พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ.2509 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ : กองกลาง ฝ่ายอำนวยการ.
- เชียรศิริ วิวิธศิริ. (2527). จิตวิทยาการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นำชัย ทนุผล. (2529). การพัฒนาชุมชน. เชียงใหม่ : ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น*. มหาสารคาม : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัยเล่ม 1*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบุรุษสุทธิ. (2531). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ศรีอนันต์.
- บุญธรรม คำพอ. (2520). *การศึกษาความแตกต่างระหว่างผู้ยอมรับและไม่ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ : ศึกษาเฉพาะกรณีมูลนิธินุรณะชนบท หมู่ที่ 10 ตำบลโพธิ์งาม อำเภอสุวรรณบุรี จังหวัดชัยนาท*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(พัฒนาชุมชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ปวิต ถมยาริต. (2534). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มเยาวชนนครของจังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เกษตรศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ปัญญา เปรมปรีดี. (2540, มกราคม). "ความรู้คืออะไร," *วารสาร BCM*. 39(5) : 9-18.
- ปัญญา หิรัญรัศมี. (25347). *รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษายุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มเกษตรกรในประเทศ ไทย*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ : ฟิรพัฒนากการพิมพ์.
- ประสาธ หลักศิลา. (2511). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ : ก้าวหน้า.
- ประเสริฐ แยมกลิ่นฟูง. (2509). *พฤติกรรมร่วมและชุมชน*. กรุงเทพฯ : สมาวิจัยแห่งชาติ.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2531). *การวัดทัศนคติ*. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. เอกสารเย็บเล่ม.
- พัชรกร การ์นันต์. (2533). *ความคิดเห็นของข้าราชการที่มีต่อการย้ายที่ตั้งสถานที่ทำงานอันเนื่องมาจากผลกระทบการอนุรักษ์พื้นที่กรุงรัตนโกสินทร์*. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ไพโรจน์ โพธิ์พุกชาวงศ์. (2533). *การศึกษาทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(พัฒนสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2528). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รวิวรรณ ชินะตระกูล. (2533). *คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2535). *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ ทัศนคติ กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล*. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(จิตวิทยาอุตสาหกรรม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- รัตติยา ศิลสารรุ่งเรือง. (2543). *ความคิดเห็นของข้าราชการสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขต่อโครงการเปลี่ยนเส้นทางชีวิต : เกษียณก่อนกำหนด*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(สังคมวิทยาประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- รัชนิกร เศรษฐรัฐ. (2526). สังคมวิทยาชนบท. กรุงเทพฯ : อักษรการพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2531). หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศึกษา
ภัณฑ์
- ลัดดาวัลย์ หวังพานิช. (2529). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วินัย บัวประดิษฐ์. (2532). ความคิดเห็นของข้าราชการที่มีต่อโครงการสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภเยาว์ นาคเงินทอง. (2542). ความคิดเห็นของข้าราชการกรมการปกครองในส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับการปก
ครองในท้องถิ่นในขนาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ, จำรัส ตัวสุวรรณ และธิตพงษ์ ธรรมานุสรณ์. (2522). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ :
ศิริการพิมพ์.
- สงวน เลิศโชคชัย. (2544). ความคิดเห็นของพนักงานสายสารสนเทศและประชาสัมพันธ์ที่มีต่อนโยบาย
ทรัพยากรมนุษย์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมยศ ท่งหว่า. (2524). ปัญหาการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ วท.ม.
(เกษตรศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมยศ ยาใจ. (2532). ทศนคติของข้าราชการสำนักงานประมาณที่มีต่อโครงการพัฒนาจังหวัดของ
ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามข้อเสนอของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมหมาย ถนอมแก้ว. (2525). ปัญหาและแนวทางการปรับปรุงการดำเนินงานของสมาชิกยุวเกษตรกรจังหวัด
เพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เกษตรศาสตร์). . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ ปาละจุม. (2538ก). องค์ประกอบแห่งความสำเร็จในการทำโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศของ
สมาชิกองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ วท.ม.
(เกษตรศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมโภชน์ สุวรรณรัตน์. (2541). ทศนคติของกรรมการสภาตำบลที่มีต่อโครงการสุพรรณบุรี.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- สรสิทธิ์ แสงประเสริฐ. (2525). แนวความคิดการพัฒนาชนบทแบบผสมผสานบนที่สูง. กรุงเทพฯ :
เอกสารเย็บเล่ม.
- สำนักงานนโยบายและแผนกรุงเทพฯ. (2543). สถิติกรุงเทพฯ ปี 2543. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สราวุธ ช่างถม. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกรในจังหวัดร้อยเอ็ด.
วิทยานิพนธ์ วท.ม.(เกษตรศาสตร์). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่าย
เอกสาร.

- สคุณธ์ ท่วมมา. (2544). ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของปรับปรุงคุณภาพของ
จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(เกษตรศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุโท เจริญสุข. (2525). หลักจิตวิทยาและพัฒนาการมนุษย์. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา.
- สุนิสา ทนุผล. (2530). แนวความคิดช่วยเหลือตนเองของผู้นำท้องถิ่นหลังจากดำเนินงานโครงการผู้นำท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(การศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่าย
เอกสาร.
- สุชา จันทรเอม. (2524). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันทรเอม. (2527). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติ ธาดาร่างเวช. (2534, ตุลาคม-ธันวาคม). "แนวคิดนโยบายสินเชื่อเพื่อการเกษตร," วารสารสุทธิ
ปริทัศน์. 31(7) : 27-36.
- สุตา ปานบ้านแพ้ว. (2542). ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานงบประมาณที่มีต่อหลักเกณฑ์การพิจารณา
งานโครงการใหม่ ปีงบประมาณ 2542 ของสำนักงานงบประมาณ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(พัฒนาสังคม).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา สุภาพ. (2520). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรางค์ จันทรเอม. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สุรียา เภาจินดา. (2536). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มเกษตรกรทำนุอำเภอสนักแก่ง จังหวัด
เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(เกษตรศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
ถ่ายเอกสาร.
- เสริม ไชยณรงค์. (2531). ความคิดเห็นของคณะกรรมการสภาตำบลที่มีต่อโครงการเตรียมชุมชนเพื่อรับ
บริการขั้นพื้นฐานในจังหวัดบุรีรัมย์ช่วงปี 2527-2529. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- โสภา พิสมัย. (2543). ความคิดเห็นของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีต่อโครงการลาออก
ก่อนเกษียณอายุ 2543. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร ทองอุไทย. (2523). คู่มือจำแนกจุดมุ่งหมายทางการศึกษา การวัดจำพวกวัดอุปประสงค์ทางการ
ศึกษา เล่ม 1. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัย หิรัญโต. (2519). สังคมวิทยาประยุกต์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อาทร พิมชะนก. (2540). ความคิดเห็นของข้าราชการกรมการพัฒนาชุมชนที่มีต่อโครงการแก้ไขปัญหาความ
ยากจน : ศึกษาเฉพาะเขตความรับผิดชอบของศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 1.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2538). การบริหารทักษะและการปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ.

- [http :\\ www.nso.go.th](http://www.nso.go.th) ตุลาคม 2544.
- [http :\\ www.baac.or.th](http://www.baac.or.th) ตุลาคม 2544.
- Best John W. (1977). *Research in Education*. New Jersey : Prentice Hall . Inc.
- Bloom , Benjamin S. , Hastings J. Thomas and Modau George F. (1971). *Handbook on Formation and Summatic of Student Learning*. New York : McGraw Hill Book Company.
- Bloom , Benjamin S. (1956). *Taxonomy of Education Objective Hand book I : Cognitive Domain*. New York : Davie Mc Key.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970.) *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper and Row.
- Foster, C.R. (1952). *Psychology for Life Adjustment*. Chicago : American Technical Society.
- Good , Carter V. (1959). *Dictionary of Education*. New York : McGraw Hill Book Company.
- Good , Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw Hill Book Company.
- Kolasa, B.J. (1969). *Introduction to Behavior Science for Business*. New York : John Wiley and Sons.
- Maier, N.R.F. (1955). *Psychology in Industry*. 3rd ed. Boston : Houghton Mifflin Company.
- Oskamp, S. (1977). *Attitudes and Opinions*. New Jersey : Prentice-Hall Inc.
- Shaw, M.E. and J.M. Wright . (1967). *Scale for the Measurement of Attitude*. New York : McGraw – Hill Company.
- Thomas, John Zadrozny. (1959). *Dictionary of Social Sciences*. Washington D.C. : Public Affair Press.
- Webster. (1967). *Webster's New World Dictionary*. New York : Compact School the World Publishing Company.
- Yamane, Taro. (1976). *Statistics : An Introductory analysis*. 2nd ed., New York : Harper.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในเขต
ปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรราย
ย่อย

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
2. อายุ	☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี
☐ 31-40 ปี
☐ 51-60 ปี	☐ 21-30 ปี
☐ 41-50 ปี
3. ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
4. อัตราเงินเดือน	☐ 5000 - 15,000 บาท
☐ 25,001 - 35,000 บาท
☐ 45,001 ขึ้นไป	☐ 15,001 - 25,000 บาท
☐ 35,001 - 45,000 บาท
5. อายุการปฏิบัติงาน	☐ 1 - 4 ปี
☐ 9 -12 ปี
☐ 17 ปีขึ้นไป	☐ 5 - 8 ปี
☐ 13 -16 ปี
6. ระดับตำแหน่ง	☐ ผู้ปฏิบัติการระดับ 1 – 3
☐ ผู้บังคับบัญชาระดับ 9 –12	☐ ผู้ปฏิบัติการระดับ 4 - 8

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย
คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

คำถาม	ถูก	ผิด
1.โครงการพักชำระหนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร		
2.ธ.ก.ส.เป็นหน่วยงานเดียวที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้		
3.วัตถุประสงค์ของโครงการพักชำระหนี้ คือ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยให้สามารถฟื้นฟูตนเองในการประกอบอาชีพ ลดภาระหนี้สิน และก่อให้เกิดการพัฒนาชีวิตที่ดีขึ้น		
4.ระยะเวลาการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เม.ย. 2544-31 มี.ค. 2547 รวมเป็นระยะเวลา 3 ปี		
5.เกษตรกรรายย่อยที่มีสิทธิเข้าร่วมโครงการพักชำระหนี้ ได้นั้นต้องเป็นเกษตรกรที่ประกอบอาชีพทางการเกษตร		
6.ตามนโยบายของรัฐบาลได้กำหนดให้จัดทำโครงการพักชำระหนี้แบ่งออกเป็น 2 ทางเลือก คือ การพักชำระหนี้และการลดภาระหนี้เป็นระยะเวลา 3 ปี		
7.คำว่าเกษตรกรรายย่อย หมายถึง เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้าของ ธ.ก.ส. ที่มีวงเงินกู้ไม่เกิน 100,000 บาท		
8.เกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วมโครงการพักชำระหนี้จะต้องจัดทำแผนฟื้นฟูการประกอบอาชีพและแผนการออมตลอดระยะเวลา 3 ปี		
9.คุณสมบัติของเกษตรกรรายย่อยที่มีสิทธิเข้าร่วมโครงการพักชำระหนี้ จะต้องเป็นลูกค้าเงินกู้ของ ธ.ก.ส. ที่มีวงเงินกู้เป็นจำนวนเท่าใดก็ได้		
10.ตลอดระยะเวลาการพักชำระหนี้ เกษตรกรรายย่อยสามารถกู้เงินได้ตามปกติ รวมถึงมีสิทธิกู้เงินเพิ่มพิเศษตามหลักเกณฑ์ของ ธ.ก.ส.		
11.สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการลดภาระหนี้ คือ ได้รับการลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ 3% และได้รับดอกเบี้ยเงินฝากเพิ่ม 1%		
12.ความสำเร็จของโครงการพักชำระหนี้ อยู่ที่การมีจำนวนของเกษตรกรรายย่อยที่สมัครเข้าร่วมโครงการเป็นจำนวนมาก		

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย
คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียวและ
กรุณาตอบคำถามทุกข้อ

คำถาม	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
ด้านการดำเนินงานตามโครงการ					
1.ธ.ก.ส.เป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินงานแก้ไขปัญหานี้สินของเกษตรกรรายย่อยตามโครงการพักชำระหนี้มีความเหมาะสมแล้ว					
2.งบประมาณที่ได้รับ เพื่อนำมาสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ นั้นไม่เพียงพอ					
3.ท่านมีความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติงานตามโครงการพักชำระหนี้เป็นอย่างดี					
4.โครงการพักชำระหนี้เป็นโครงการที่เพิ่มภาระการปฏิบัติงานให้กับท่าน					
5.โครงการพักชำระหนี้ สามารถดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ยาก					
6.โครงการพักชำระหนี้เปิดโอกาสให้เกษตรกรรายย่อย และพนักงาน ธ.ก.ส. ได้พูดคุยและปรึกษากันอย่างใกล้ชิด					
7.ช่วงระยะเวลาการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้ ที่รัฐบาลกำหนดเป็นระยะเวลา 3 ปี มีความเหมาะสมแล้ว					
8.เกษตรกรรายย่อยผู้มีสิทธิเข้าร่วมโครงการพักชำระหนี้มีความเข้าใจขั้นตอนและรายละเอียดของโครงการพักชำระหนี้ น้อยมาก					
9.โครงการพักชำระหนี้สามารถตอบสนองความต้องการของเกษตรกรรายย่อยได้อย่างแท้จริง					
10.ท่านเห็นด้วยกับนโยบายและแนวทางปฏิบัติตามโครงการพักชำระหนี้					

คำถาม	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย					
11.โครงการพักชำระหนี้ไม่ได้มีส่วนช่วยลดภาระหนี้สินของเกษตรกรรายย่อยได้					
12. โครงการพักชำระหนี้ จะมีผลดีในระยะต้นๆของการดำเนินงานเท่านั้น หลังจากนั้นแล้วเกษตรกรจะไม่ให้ความสนใจในการปฏิบัติตามแนวทางของโครงการ					
13. เมื่อได้ปฏิบัติตามโครงการพักชำระหนี้แล้วเกษตรกรรายย่อยจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้					
14. หลังจากโครงการพักชำระหนี้สิ้นสุดลงความสามารถในการชำระหนี้สินของเกษตรกรรายย่อยจะเพิ่มขึ้น					
15. โครงการพักชำระหนี้เป็นโครงการที่ทำให้วินัยในการชำระหนี้ของเกษตรกรรายย่อยแย่ลง					
16.โครงการพักชำระหนี้เป็นโครงการที่สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยมีการพัฒนาการประกอบอาชีพการเกษตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น					
17.โครงการพักชำระหนี้มีส่วนช่วยพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล และส่งผลถึงการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมน้อยมาก					
18.เกษตรกรรายย่อยมีความพอใจกับโครงการพักชำระหนี้และได้รับประโยชน์จากโครงการเป็นอย่างมาก					
19. เกษตรกรรายย่อยไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะปฏิบัติตามแนวทางของโครงการพักชำระหนี้ได้					
20.โครงการพักชำระหนี้เป็นการกระตุ้นให้เกษตรกรเกิดจิตสำนึกในการแก้ไขปัญหาหนี้สิน อันจะนำไปสู่ การพึ่งพาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
ในเขตปริมณฑล ที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมทั้งฉบับ

RELIABILITY ANALYSIS-SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30 N of items = 32

Alpha = .8266

ค่าความเชื่อมั่นตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพักชำระหนี้

RELIABILITY ANALYSIS-SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30 N of items = 32

Alpha = .7354

ค่าความเชื่อมั่นตอนที่ 3 ด้านการดำเนินงานตามโครงการพักชำระหนี้

RELIABILITY ANALYSIS-SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30 N of items = 32

Alpha = .7206

ค่าความเชื่อมั่นตอนที่ 3 ด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายย่อย

RELIABILITY ANALYSIS-SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30 N of items = 32

Alpha = .7556

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

1. รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์	ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา	ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ว่าที่ร้อยตรีบัณฑิต ช่างสมบูรณ์	ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตร สาขาลาดหลุมแก้ว

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 4611

วันที่ ๒๖ ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย” โดยมี อาจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพาดา สิริภูตดา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/ 4611

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๖ ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย” โดยมี อาจารย์ ดร.อภิรัฐ คังกระจ่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญว่าที่ ร้อยโท บัณฑิต ข่างสมบุญ ผู้จัดการสาขาลาดหลุมแก้ว เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

ที่ ทม 1012/ ๖๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขานครปฐม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย” โดยมี อาจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขานครปฐม จำนวน 63 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ในระหว่างเดือนมกราคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ 1193

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขานนทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย" โดยมี อาจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขานนทบุรี จำนวน 28 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ในระหว่างเดือนมกราคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๒๒๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย” โดยมี อาจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสมุทรปราการ จำนวน 22 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ในระหว่างเดือนมกราคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๖1๕5

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ มกราคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสมุทรสาคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย” โดยมี อาจารย์ ดร.อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้พนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสมุทรสาคร จำนวน 33 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตรในเขตปริมณฑลที่มีต่อโครงการพักชำระหนี้ และลดภาระหนี้ให้แก่เกษตรกรรายย่อย ในระหว่างเดือนมกราคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 258-4119

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อผู้วิจัย	นางสาวอาภาภรณ์ สังข์ประไพ
วันเดือนปีเกิด	25 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2517
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 3/644 หมู่ 6 ซอยเขี้ยวสวน แขวงคลองถนน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร 10220
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	วิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2545	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร